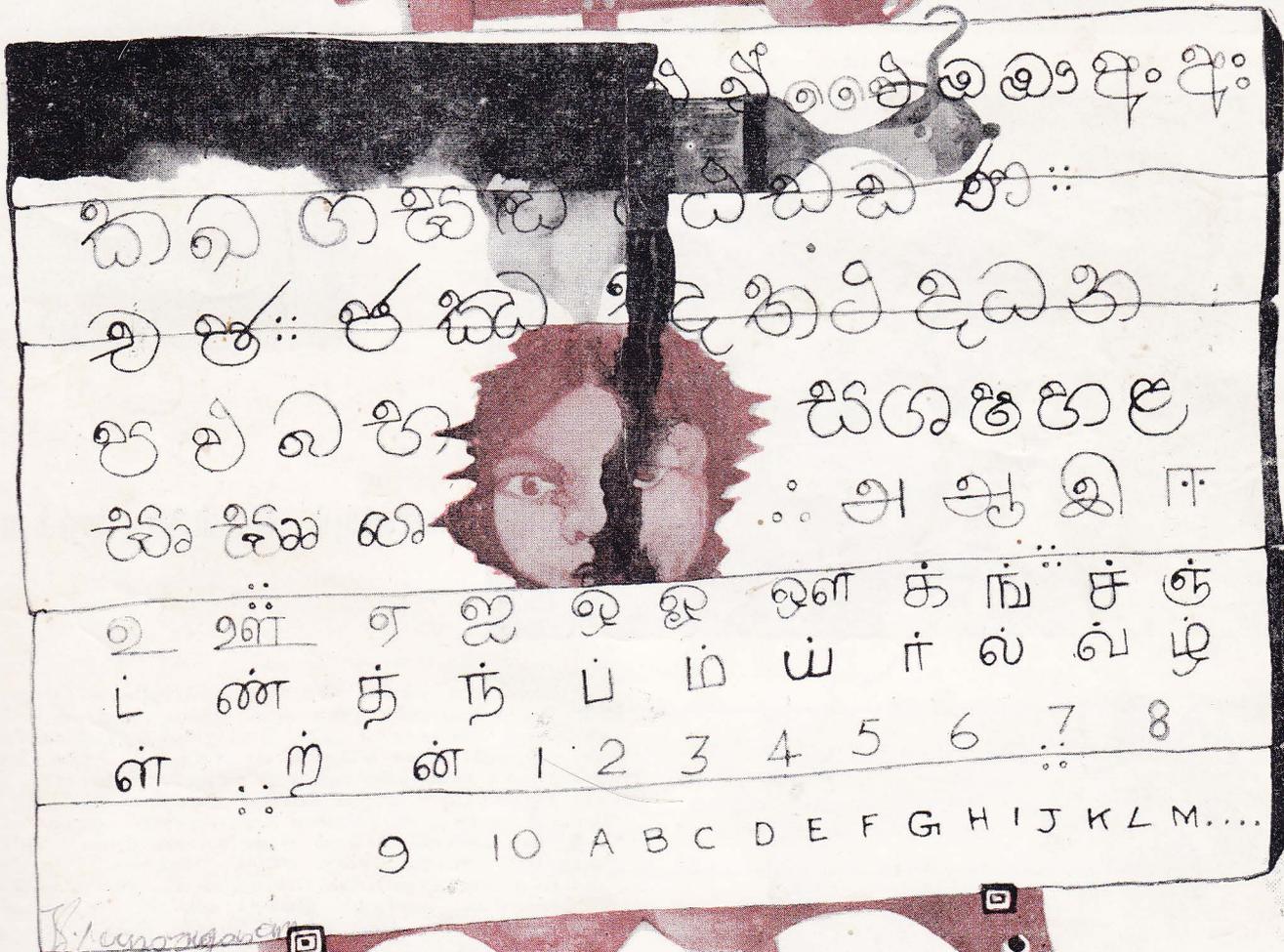

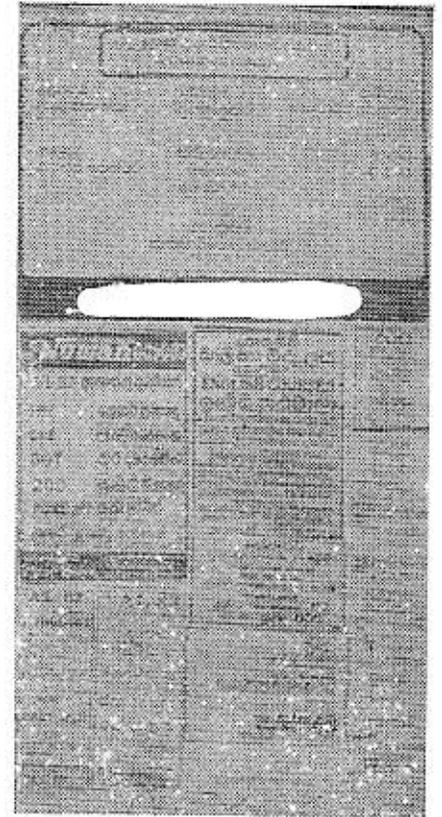
பொருளியல் நோக்கு

டிசம்பர்/ஜன.
1981/82

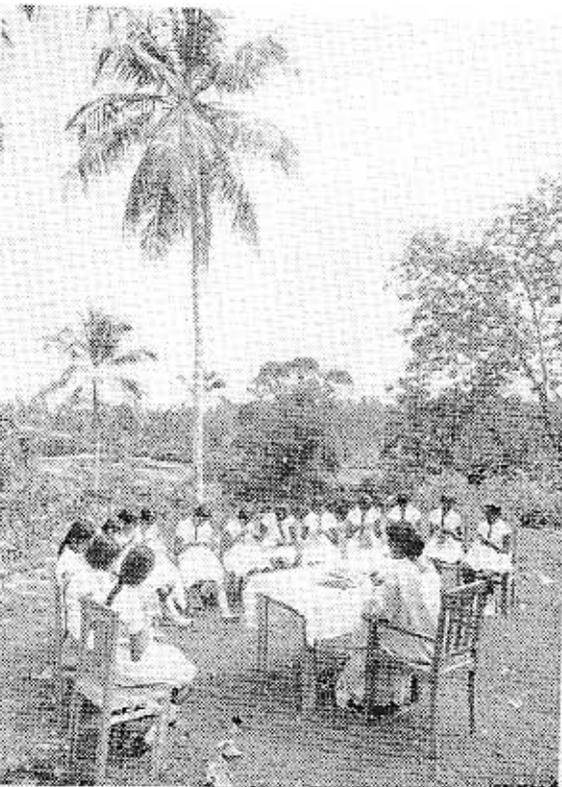
சென்னை
மார்ச் 2-87
சென்னை

கல்வி வெள்ளையறிக்கை

கல்வியும் வெள்ளை அறிக்கையும்

“இவ்வகையில் கல்வி” என்ற விஷயம் பற்றி ஒரு பொது உடன்பாடு இருக்குமென்றால், இங்கு கல்வி முறை முற்றிலும் தோல்வி கண்டுள்ளது என்பதாகவே அது இருக்குமென்று அண்மையில் நாட்டின் முன்னணிச் சமூக விஞ்ஞானிகள் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தார்கள். இவ்வசக கல்வி, கல்வி அறிவு பெற்றோர் விவாதாராம், பாடசாலை சமூகமளிப்பு விவாதம் போன்ற விஷயங்கள் குறித்துப் பேசி இவர்களை அடிக்கடி பெருமிதமடைந்து வருகிறது. ஆனால், கல்வியில் ‘நெற்றியை’ கணிப்பிட்டு செய்யும் அளவுகோல்கள் இவை மட்டுமல்ல. இவற்றுக்கும் அப்பால் சென்று எட்டுக் கல்விக்கும் தொழிற் சந்தைக்குமிடையே காணப்படும் பொருத்தப்பாடு. இவ்வளவுக்குமிடையே ஒருமைப்பாட்டை வளர்த்தல். இவ்வசக கல்வியில் உண்மையிலேயே சம வாய்ப்புக் கிடைக்கும் தன்மை போன்ற இன்னொன்றை அம்சக் கல்வி மின்னளவிலேயே கல்வியை நாம் அடைந்திருக்கும் நெற்றியைக் கணிப்பிட்டு செய்தல் வேண்டும், எதிர்காலம் குறித்த எந்த விதமான உத்தரவாதங்களில்லாமல் வருடத்தொழும் பாடசாலைகளில் குறிதும் பள்ளிக்கழகங்களிலிருந்தும் அறிவார் கணக்கான இளைஞர்கள் வெளியே அள்ளி விடும் இவ்வசக கல்வி அமைப்பு குறித்து அப்படி ஒன்றும் பெருமைப்படுவதற்கில்லை. எனவே கூட்டுவொத்தமாக எழுது முழுக் கல்வி அமைப்பையும் உறுதிசெய்த செய்ய வேண்டிய அவசியம் எழுந்துள்ளது என்பதில் இரண்டு கருத்துக்களுக்கு இடமிருக்க முடியாது.

உத்தேச பள்ளிச் சீர்திருத்தங்கள் குறித்த கல்வி வெள்ளை அறிக்கையை இப்பின்னாலிலேயே நாம் அணுகுகல் வேண்டும். இவ் வெள்ளைபறிக்கையானது பல்வேறு குழக்கங்களிடையேயும் காசாரமான கருத்து மொழிகளை துண்டிட்டு விட்டுள்ளதுடன், சில சாராட்டமிருந்து வன்மையான கண்டனங்களையும் சாதிச் செய்தியுள்ளது. (வெள்ளையறிக்கைக்கு எதிரான ஒரு கவரொட்டியையே மேலே இடத்து முனை மிகுக்கும் படம் காட்டுகிறது. 1980க்கல் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் இச் சீர்திருத்தங்களினால் நொடியாக பரவடைபவர்கள் 21ம் நூற்றாண்டில் நூறு வருஷ வந்த வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கவிருக்கும் இன்றைய சிறுவர்களும். எனவே, இச் சீர்திருத்தங்கள் கடிய தூரத்தொகு கோண்டனவாயாகவும், புதிய நூற்றாண்டு கருத்து வரும் அமைதகவல் களை வலுவுடன் சந்தித்து நெற்றியிடக்கடியவனவாகவும் அமைதல் அவசியமாகும்.

மக்கள் மக்கள்
ஆரம்பிப்பதில் வெளிப்பு
தலைப்பக்கங்களில்,
11 அது பற்றி,
கொழும்பு 2,
வி 1982.

நிரல்கள்

- 2 நிகழ்ச்சிக்குறிப்பேடு நவம்./டிசம், 1981
22 விவசாயம் மகா அறுவடை 1980/81
23 நீர்ப்பாசனம்: சிறிய நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை
புனாமைத்தல்
25 வெளிநாட்டு செய்தித்தொகுப்பு
— ச. நா. நிதியின் கடன்கள்
27 பண்டப் பொருட்கள்
— இலங்கைத் தேயிலையும் சர்வதேச சந்தையும்

விசேச அறிக்கை

3 கல்வி வெள்ளை அறிக்கை

- மலர்ந்த அணவி 4 பொதுக்கல்வி பாடவிதானம் மதிப்பாய்வு
விமலா ம சில்வா 5 பள்ளிச்சீர்திருத்தங்கள் குறித்த ஒரு பரிசீலனை
எம். எச். எம். ஷம்ஸ் 14 கல்வி வெள்ளையறிக்கை
— ஒரு பள்ளி ஆசிரியரின் பார்வை
இசேமதாஸ் உடகம் 17 வெள்ளையறிக்கையும் பாடசாலை பாடவிதானமும்
ம. அரம்பத்த 19 வெள்ளை அறிக்கை முன்மொழிவுகளும்
கல்வி வாய்ப்புக்களைத் தயாரித்தலும்

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

- எம். டப். ஜே. மென்டிஸ் 28 கொழும்பு மாநகரில் வியாபார நிலையக்
கட்டட கிராக்கி—ஒரு மதிப்பீட்டு ஆய்வு
அன்டிசன் பெடர்மன் 31 மனிதன் தோற்றுவிக்கும் கஷ்டங்கள்

அச்சப்பதிலில் நிகழ்ந்து வரும் நாமதங்களைத் தவிர்க்கும் வகை
யில் இம்முறை இரு இதழ்களை (டிசம். 1981/ஜன. 1982) ஒன்றிணைத்
துள்ளோம். எனினும், சந்தாதார்களுக்கு வருட சந்தாவுக்கு 12
தனித்தனி இதழ்கள் அனுப்பிவைக்கப்படும்.

அடுத்த இதழில்

- பதினான்காவது மாடியிலிருந்து களந்துமேட்டுக்கு—தற்போதைய
வங்கித்தொழில் போட்டிச் சூழலில் அரசு வங்கிகளின் பணியும்,
விவசாயக்கடன்களும்
- இலங்கையில் ஒரு செம்பனைப் பெருந்தொட்டம்?
- கடன்களும் மூன்றாவது மண்டலமும்

அட்டைப் படம்

நயனாந்த விஜயகுலதிலகா

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிக்கணிப்புகளையும், உரைகூறல்களையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அணுகி, நல்ல பொருளாதாரத்திலும், வெறுமனாக அறிவிக்கவேண்டும். அப்படி உரைகூற ஆரம்பிப்பது பள்ளிப்பாடல்களில் வெளிப்பு நோக்கு மக்கள் மக்கள் ஒரு சந்தையில் மதிப்பீட்டாகும். எனினும் அது பொருளாதாரம் பல்வேறு ஆசிரியர்கள் கருத்துக்கள், கட்டுரைகள், சிவனாசிரியர்களுக்கும், அனைத்துமேல் கோணங்களிலும் உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையும், விருப்பங்களையும், சந்தாதார்களைப் பின்புறம் சேர்க்கப்படும். சிறப்புக் கட்டுரைகள் அல்லாஹியர்களின் பொருளாதாரத்திற்கும், அனைத்துமேல் சந்தாதார்களை நிறுவுவதில் சிறப்பிப்பாற்றுகள், இத்தகைய கட்டுரைகளும், குறிப்புகளும் பரிசீலிக்கப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதம் நேரமும் வெளிப்படுத்தும் அதன் சந்தா நேரத்துவதும், அனைத்துமேல் சந்தாதார்களை நிறுவுவதில் சிறப்பிப்பாற்றுகள், இத்தகைய கட்டுரைகளும், குறிப்புகளும் பரிசீலிக்கப்படுகின்றன.

நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

நவம்பர்

- 3 நிதியமைச்சரிடம் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப் பட்ட 1982ம் வருடத்துக்கான வரவு செலவு மதிப்பீடுகள் அரசு செலவினத்தில் கணிசமான அதிகரிப்புக்களைக் காட்டின. மீளவரும் செலவு 1580 கோடி ரூபாவிலிருந்து 1950 கோடி ரூபாவாகவும், மூலதனச் செலவு 1276 கோடி ரூபாவிலிருந்து 1950 கோடி ரூபாவாகவும் உயர்த்துள்ளது.
 - 4 விட்டர் தென்னக்கோள் சம்பள மீளாய்வுக் குழுவின் சிபார்சுகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டது.
 - 5 ஆதன் விஸ்தரிக்கப்பட்ட நிதி வசதிகளின் கீழ் இலங்கைக்கு 3 கோடியே 75 லட்சம் எஸ். டி. ஐர், பங்கொன்றை விடுவிப்பதோடு சர்வதேச நாணய நிதியும் தீர்மானித்திருப்பதாக வானியலில் அறிவிக்கப்பட்டது.
 - 6 பாக்கு நீரிணையில் இலங்கையின் ஆட்சியெல்லைக்குட்பட்ட நீர்ப்பாய்சில் இரண்டாவது எண்ணெய்க் கிணறு ஒன்றைத் தோண்டுவது குறித்த ஒப்புத்தத்தில் இலங்கை பெட்ரோலிய கூட்டுத்தாபனம் 5 அமெரிக்க எண்ணெய்க் கம்பெனிகளுக்குள் ஊர்சாத்திட்டது.
 - 9 சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் அதிகார சபை வாழியிடலில் அனுமதி வழங்கியதற்கிணங்க, இந்தியா நிதியத்திலிருந்து 5700 கோடி டொலரை கடனாகப் பெறும்.
 - 11 ஐ. அமெரிக்க உதவிக்கடன் ஒன்று குறித்த சகாநா அமைச்சரின் சிபார்சுகளை அரசாங்கம் அங்கீகரித்துள்ளது. இக்கடன், மலேசியாவைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கென ஐக்கிய அமெரிக்காவிலிருந்து 20 லட்சம் இருத்தல் மலத்தினைக் கொண்டுவரவு செய்வதற்கும் பயன்படுத்தப்படும்.
 - 12 அப்சாங்கத்தின் ஐந்தாவது வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிதியமைச்சர் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தார்.
 - 20 இலங்கைக்கும் சிங்களுக்குமிடையிலான நீண்டகால அரிசி-இறப்பர் உடன்படிக்கையானது, 1982ம் வருடத்துக்காக வீதிக்கிடல் புதுப்பிக்கப்பட்டபோது 'இறப்பர்-எண்ணெய்' பண்டமாற்று உடன்படிக்கையாக மாற்றமடைந்தது.
 - 23 அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூன்றாவது வரம்பு 115 பெரும்பான்மை வாக்குகளைக் நிறைவேற்றப்பட்டது.
 - 26 குடியிருப்பாளர்களுக்கு மேலும் பாதுகாப்புக்களை வழங்கும் நோக்கில், 1970ம் வருட 28ம் இலக்க குடியிருப்பாளர் பாதுகாப்பு விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டத்துக்கு நிகர்த்தமொன்றைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற பிரதமரின் பொருள் அரசாங்கம் அங்கீகரித்தது.
 - 23 தொடர்ந்து மூன்றாவது மாதமாக அக்டோபரில், நீடித்த நிலக்கக் கடிய பொருட்களுக்கான கோரிக்கைகள் 8 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்தனவது அமெரிக்காவில் ஆழமாக வேரூன்றி வரும் பொருளாதாரப் பின்வாங்கலைக் கட்டிக் காட்டுவதாக 'ந எகனமிஸ்ட்' சஞ்சிகை தெரிவித்துள்ளது.
- பருவ காலக்களுக்குேற்ப நளம்பலுற்றவரும் மிரிட்டலின் வேலையற்றோர் தொகை நவம்பர் நடுப் பகுதியில் 27 லட்சத்து 60 ஆயிரமாக இருந்தது; இது முன்பைய மாதத்தை விடவும் 35000 அதிகமானதாகும்.

டிசம்பர்

- 2 இரு கட்டடங்களிலான பசுனை விலை அதிகரிப்பு இறப்பர், தென்னை, நெல் ஆகிய துறைகளின் சிறுநரிமை யாளர் மீது மிகக் கடுமையான தாக்கக்களை ஏற்படுத்தியிருப்பதனை உரச் செயலகம் மேற்கொண்டது ஆய்வு எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.
- ஏரியன் அமைப்பில் சேர்ந்து கொண்டதற்கான இலங்கையின் விண்ணப்பம் முன்னளியில் இருப்பதாகவும், 1982 ஜூன் மாதத்தில் சிக்கப்பூரில் நடைபெறவிருக்கும் ஏரியன் உச்சி மாநாட்டில் இது குறித்த தீர்மானம் எடுக்கப்படும் என்றும் குவாலாலம்பூரில் இருக்கும் இலங்கை ஸ்தாபிகர் பத்திரிகையாளர் கருக்குத் தெரிவித்துள்ளார்.
- 6 பாரிய கைத்தொழில்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் வேலை இடை நிறுத்தங்கள் ஐ. அமெரிக்க பொருளாதாரத்தின் மீது தாக்கக்களைத் தோற்றுவித்து, உத்தியோகபூர்வமான வேலையற்றோரின் தொகையை நவம்பரில் 90 லட்சமாக உயர்த்தியுள்ளன- மொத்த உழைப்பாளர் படைமில் 8.4 சதவீதமானோர் வேலையற்றோராக இருக்கின்றனர்.
- 9 கடல் சட்ட மாநாடு தொடர்பான பதினொன்றாவது கூட்டத்தொடரை 1982ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 8ம் திகதியிலிருந்து ஏப்ரல் 30ம் திகதி வரை திவ்யோர்க்கில் கூட்டுவதற்கு ஐ. நா. பொதுச் சபை முடிவு செய்துள்ளது.
- 11 சந்தையில் சகல அச்சுற்றுவ நாடுகளும் சமமாகப் போட்டியிடுவதற்கு வழி வகுக்கும் விதத்தில் எண்ணெய் விலைகளை சிப்பா ஒன்றுக்கு 20 சதவீதமிருந்து 70 சதம் வரை குறைத்து விவதற்கு அபுதாபியில் கூடிய ரூபெக் எண்ணெய் அமைச்சர்கள் தீர்மானித்தார்கள்.
- 13 உடனடி ஆய்வு எடுத்தால் கருதும் ஒரு நிலைமையைத் தவிர்க்கும் வகையில் போலீஸின் ஆட்சி யாளர்கள் அவசாகவே நிலைமையைப் பிசுடையப் படுத்துள்ளனர்.
- 16 மூன்று குறை தீர்ப்பு மதிப்பீடுகளை அரசாங்கம் அங்கீகரித்தது; கொழும்பு துறைமுக விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஜப்பானிய ஆரீனா சைக்களுக்கான 1 கோடியே 38 லட்சம் ரூபா கொடுப்பவரும், இராணுவத்துக்கான 3 கோடியே 21 லட்சம் ரூபா செலவும், போக்குவரத்துச் சபை பஸ்களில் பிரயணம் செய்யும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கான 2 கோடி ரூபா போக்குவரத்துச் செலவு மானியமும் இம் மூன்று குறை தீர்ப்பு பிராணிகளாகும்.
- 19 குடிசைக் கணிப்பீட்டு புள்ளி விபரத் திணைக்களத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமூக- பொருளாதார ஆய்வின் பூர்வாங்க பெறுபெறுகலின் பிரகாரம் வேலையற்றோர் தொகை உழைப்பாளர் படைமில் 15.1 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. 1980ம் வருடத்தின் இரண்டாவது ஆரைப் பகுதியை பெரும்பாலும் கருத்தில் எடுத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வு, நாட்டில் மொத்த உழைப்பாளர் படை 57 லட்சத்து 10 ஆகும் என்றும், இதில் 48 லட்சத்து 50 ஆயிரம் பேர் வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளன என்றும், 850 000 பேர் மட்டுமே வேலையற்றோராக இருக்கின்றனவென்றும் தெரிவிக்கிறது.
- இலங்கை முதன் முதலாக மத்திய கிழக்குக்கு வெளியேயான ஒரு மூலத்திலிருந்து சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய்யைக் கொண்டுவரவு செய்வதற்கான உடன்படிக்கை இலங்கைக்கும் மலேசியாவுக்குமிடையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இலங்கைப் பெட்ரோலிய கூட்டுத்தாபனம் 1982ம் வருடத்தில் மலேசியாவிலிருந்து 240,000 பெட்டிக் தொன் சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய்யைக் கொண்டுவரவு செய்யும்.
- 23 மனாவளி அறிவிருத்திச் செய் திட்டத்தில் மின்சார கூடத்தில் கம்பிகளை அமைப்பதற்காக சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கம் வழங்கவிருக்கும் 3.6 கோடி டாலர் கடன் ஒப்பந்தத்தை அரசாங்கம் அங்கீகரித்தது.

The Cluster School System

Why Genderella treatment for religion in White Paper

வெள்ளை அறிக்கை

தலை
வெள்ளை
அறிக்கை

Role of religion in education

WHITE PAPER LIKE A WISHING TREE

அவ்வழியே

சென்னை

சுற்று அறிக்கை அமைதி

சுற்று வெள்ளை அறிக்கையை

Education Proposals for Reform

சுற்று அறிக்கை
சுற்று வெள்ளை அறிக்கையை

சுற்று வெள்ளையறிக்கை

நாட்டின் முன்னணி விஞ்ஞான சபைகளைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளின் ஒரு கமிட்டி அண்மையில் கூடி சுற்று வெள்ளை அறிக்கை தொடர்பான ஒரு கூட்டு பரிசீலனையை மேற்கொண்டது. இலங்கையின் சுற்றுலாத்துறை ஒரு பொது உடன்பாடு இருக்குமானால், அது இந்நாட்டில் சுற்று முறை தோல்வி கண்டுள்ளது என்பதே ஆகும் என்ற முடிவுக்கு அவர்கள் வந்தார்கள். சுற்றியறிவு, பாடசாலை செல்வோர் எண்ணிக்கை போன்ற விடயங்களில் ஏனைய வளர்ந்து நடைபெறும்

ஒரு தன்னை ஒப்பிட்டு இலங்கை அடிக்கடி பெருமையப்பட்டுக்கொள்ளும் ஒரு பின்னணியில் இம்முடிவு அதிர்ச்சியூட்டுவதாக இருக்கக்கூடும்.

எமது சுற்றுமுறை வெற்றி கண்டுள்ளதா அல்லது தோல்வியைத் தழுவி உள்ளதா என்பதைக் குறிப்பிட்ட சில இலட்சிய இலக்குகளுடன் வைத்தே தீர்ப்பளிக்க வேண்டும் என்பது வெளிப்படை. அடிப்படை வாழ்க்கைத் திறன்களான வாசிப்பு, எழுத்து, கணக்கு என்பவற்றைப் பெரும்பாலான மக்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கும்

அமைப்பை வைத்தே 'வெற்றி' கணிக்கப்பட்டிருந்தால் வேண்டும். ஆனால், தொழில் சந்தைக்கு மக்களைத் தயார்படுத்துவதற்குத் தவறியமையைத் தோல்வி சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஒருவேளை சுற்றுச் சீர்திருத்தத்துக்கான முன்மொழிவுகளைத் தயார் செய்த அதி காரிகள் இவ்வம்சந்தைக் கருத்தில் கொண்டவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், பிரச்சினை இது மட்டுமல்ல.

வெள்ளை அறிக்கை அதன் அறிமுகத்தில் தற்போதைய பிரச்சினைகளை அலசி ஆராய்கிறது. நற்பதுக்களில் நிகழ்ந்த மிக முக்கியமான சுற்றுச் சீர்திருத்தங்களையும் அவற்றின் விளைவாகக் கூடிய வருடங்களைப் பாடசாலைகளில் செலவிட்ட பெருந்தொகையான ஆண்டுகளும் பெண்களும் உயர்ந்த தொழில் அபிவிருத்திகளுடன் வெளியேறி வந்ததையும் அது விரிவாகச் சொல்கிறது. எனினும், இம்மாற்றங்களுக்கேற்ப பொருளாதாரம் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளாத காரணத்தால் சுற்றுச் சீர்திருத்தமே வேலைமீன்மை உயர் மட்டங்களை எய்தியது. இதன் ஒரு விளைவாகப் பல்வேறு தொழில்களுக்கும் தேவைப்படும் சுற்றுத் தகைமை உயர்த்தப்படும் ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியது. இதனையடியொட்டி பரிசீலனையை நோக்கிய சுற்று முறையும், உடும் போட்டித் தன்மையும், தனியார் போதனை நிலையங்களின் பெருக்கமும் நிகழ்ந்தன. பாடசாலைகளிடையே காணப்பட்ட சம மின்மைகளும், தரக்குறைவான போதனை முறையும் இப்போச்சினையை மேலும் சிக்கலாக்கின. பாடசாலைகளில் நிகழும் தரக்குறைவான பயிற்றுவித்தலுக்குப் பின்வருவான பொதுவான காரணங்களாகக் கூறப்படுகின்றன.

- (அ) குறைவான சம்பளங்கள்,
- (ஆ) பொருத்தமான பயிற்சியின்மை.

(இ) திவெங்கிலும் இடமாற்றம் கிடைக்கக்கூடிய சேவை.

'உயர்தர நிலையங்களாக' இல்லாமலாகக் காலப் பல்லைக்கழகங்களும் கண்டனத்துக்குள்ளாகின்றன. உந்துமுறையோர் தொகை பெருமளவில் அதிகரித்ததுடன் அவற்றின் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டன. அங்கிலம் வாபஸ் பெறப்பட்டமை, தேசிய மொழிகளில் தூல்களின்

பற்றாக்குறை, வசதிகள் போதியளவில் விஸ்தரிக்கப்படாமையே போன்ற இன்னொருவன் காரணங்கள் இவ்விழ்ச்சிக்கு அடிக்கோலையவை என்று கருதப்படுகின்றன.

உயரிதர கல்வித் தகைமைகளை யும், தொழில் அபிவிருத்திகளையும் கொண்டிருக்கும் பெருந்தொகையான இளைஞர்கள் பொருத்தமான வகையில் விஸ்தரிப்படைந்திராத ஒரு பொருளாதாரத்தைச் சந்திப்பதே இங்கு அடிப்படைப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. எனினும், இப்பிரச்சினைக்கான சரியான பரிசீலனை எவ்வாறு கான முடியும் என்பதை வெள்ளையறிக்கை தெளிவாகச் சொல்லவில்லை.

கல்வி முன்மொழிவுகளை பரிசீலனை செய்த (நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட) விஞ்ஞானிகள் குழு, வெள்ளையறிக்கை அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தவிர்த்து இரண்டாந்தரப் பிரச்சினைகளிலேயே கூடிய அக்கறை காட்டியுள்ளது என்ற வகையில் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள். விரிவான முன்மொழிவுகள் மீள்வரும் மூன்று அம்சங்களிலேயே கூடிய கரிசனையைச் செலுத்தியுள்ளன.

(அ) தொழில்துட்பக்க கல்வி மார்க்கங்களை விஸ்தரித்தலும், நூற்கல்வி அமைப்புடன் அவற்றை ஒருங்கிணைத்தலும்.

(ஆ) கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும் மூலவளங்களை உச்சமட்டத்தில் பயன்படுத்தும் நோக்கில் நிர்வாக அமைப்பை மறுசீரமைத்தல்.

(இ) பாடசாலை மாணவர்களை இன வயதிலேயே (13 வது வயதிலிருந்து) தொழில்துட்பகுதி நெறிகளில் நுழைவதற்கு ஊக்குவித்தல். கோட்பாட்டு ரீதியாக, மாணவன் மீண்டும் பிந்திய கட்டமொன்றில் நூற்கல்வி அமைப்பில் சேர்ந்து கொள்ளலாம். ஆனால், இப்பொறிமுறை தெளிவற்றதாகும்.

இம்முன்மொழிவுகளுக்குச் சார்பாகவும் எதிர்ப்புகளும் நிறையக் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. 'நோக்கின்' இந்த இடமுக்கான விசேஷ அறிக்கை இது குறித்த சில கருத்துக் கோணங்களை இங்கு தர முயல்கிறது.

பொதுக்கல்வி பாடவிதானம் மதியாய்வு

— மணிந்த ரணவர்

கல்வி வென்ற அறிக்கை சம்பந்தமாகப் பொதுமக்கள் கருத்தாங்குங்கள் பல நடைபெற்றுள்ளன. இக்கருத்தாங்கு களில் வென்ற அறிக்கையில் பாடசாலை அமைப்பு, பாடவிதானம், மதியாய்வு, பரிட்சைகள் என்பன சம்பந்தமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள சிபார்சுகள் குறித்துப் பல சந்தேகங்களும் கேள்விகளும் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பொதுக் கல்வி

பொதுக் கல்விக்குரிய கால எல்லை 11 வருடங்களாக — முதலாம் வகுப்புத் தொடக்கம் பதினொரு வகுப்பு வரை — சமஸ்தாராரும் சேர்ந்து படிக்கக்கூடியதாக, கட்டுப்பாடு எதுவுமற்றதாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கிணங்க 5 (சக) வயதில் பாடசாலையில் சேரும் மாணவர்கள் தமது 16 வயதுவரை பொதுக் கல்வியைத் தொடர வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த 11 வருடப் பொதுக்கல்வி மூன்று பிரிவுகளாக அதாவது 5 வருட ஆரம்பக் கல்வி என்றும், 3 வருடக் களிஷ்ட இடைநிலைக் கல்வி என்றும், 3 வருடச் சிரேஷ்ட இடைநிலைக் கல்வி என்றும் — வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை குறித்துப் பல கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில கேள்விகளும், கண்டனங்களும் வருமாறு —

— பொதுக் கல்வியை 11 வருடங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டியது அவசியந்தானது அதனை 8 வருடங்களாகக் குறைக்க முடியாதா

— ஆரம்பக் கல்விக்குரிய காலத்தை ஆறு வருடங்களிலிருந்து ஐந்தாகக் குறைத்திருப்பதானது சர்வதேச ஆரம்பக் கல்வி அடிப்படையைப் பெருமளவில் பாதிப்பதாக உள்ளது. அத்தோடு அது வசதி குறைந்த வகுப்பாரின் பிள்ளைகளுக்குப் பலவிதத்திலும் கெடுதல் விளைவிக்கும்.

— மாணவர்கள் அளவுக்கு அதிகமாகப் பல பாடங்களைப் படிக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அத்தொடர்பாடவிதானமும் அளவுக்கு மீறிய கமை ஏற்றப்பட்டதாக உள்ளது.

— தொழிற் பரிற்சியும், தொழில்துட்பப் பாடங்களும் கட்டாயமாகப் போதிக்கப்பட வேண்டுமா

— ஒருங்கிணைந்த சமூகக் கல்விப் பாடங்களும், ஒருங்கிணைந்த விஞ்ஞானக் கல்விப் பாடங்களும் முறையே சரித்திரம், புவிமியல், குடியியல் என்றும் இராசாயனவியல், பெளதிகவியல், உயிரியல் (தாவரவியல், விலங்கியல் என்று?) என்றும் குறைந்தபட்சம் சிரேஷ்ட இடைநிலை மட்டத்திலாவது பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும்.

எல்லாப் பிள்ளைகளும் தங்களை எதிர்கால வாழ்க்கைக்குத் தயார் செய்துகொள்ளவும், தொழில் ஒன்றைப் பெறுவதற்கும், கல்வியை மேலும் தொடர்வதற்கும் வகை செய்யும் விதத்திலேயே பொதுக் கல்வி அமைய வேண்டும் என்பதே சர்வதேச பொதுக் கல்வியின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும். அதற்கிணக்கவே எவரும் வாய்ப்புப் பெறும் விதத்திலான பொதுக் கல்வி முறையும், கால எல்லையும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. மேற் சொன்ன நோக்கங்களை அடைவதற்குப் பொருத்தமான ஒரு கல்வி முறைக்கு நிச்சயமாக சில அத்தியாவசியப் பிரிவுகள் தேவையாகும்.

இப்போது குழந்தைகளாக இருப்பவர்கள் 21-ம் நூற்றாண்டிலேயே வளர்ந்தோர் வாழ்க்கையைத் தொடங்குவார்கள். ஆகையால் வழக்கில் உள்ள பாரம்பரிய முப்பிரிவுக் கல்வி அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யப் போதுமானதல்ல. பரந்த அடிப்படையிலான பாடவிதானம் அவர்களுக்குக் கட்டாயமாகிறது. அதாவது எண், எழுத்து ஆகிய இரண்டையும் மட்டும் அடக்கும். அறிவைப் பெற வகை செய்யும் பாட

விதானமன்றி முழு அளவிலான சமூக தொழில்முறை அறிவை யும் தொழிற்பயிற்சி, தொழிற் திறன் ஆகிய ஆற்றலையும் பெற வகை செய்யும் பரந்துபட்ட பாட விதானம் தேவை. விஞ்ஞானம், கணிதம், சமூகக் கல்வி, தொழிற் பயிற்சி, தொழில்நுட்பப் பாடங் கள், சுகாதாரம், போஷாக்கு, அழ கியற் கலை ஆகிய எல்லாத் துறை கள் மூலமாகவும் கிடைக்கும் அறிவு ஆற்றலை வளர்க்கும் விதத் தில் பாடவிதானம் அமைந்தால் மட்டுமே 21-ம் நூற்றாண்டு வாழ்க் கைக்கு எதிர்காலப் பிராஜை களான இப்போகைய குழந்தை கள் தம்மை சடுகொடுக்க முடி யும், நன்றாகச் சமன் செய்யப் பட்ட பொதுக் கல்வித் திட்டம் ஒன்றின் பாடவிதானத்தில் மேற் கண்ட சகல பிரிவுகளும் அவசி யம். வெவ்வேறு துறைகளையும் போதிய அளவு பயில்வதற்கு ஆறு வருட இடைநிலைப் பாடவிதானம் விரும்பத்தக்கது என்பதை அனுப வத்தின் மூலம் காணலாம்.

அத்தகைய பாடவிதானம் பல வகையான பாடங்களைக் கொண் டிருப்பினும் கூட, அவை அளவுக்கு அதிகமான விஷயங்களால் கமை ஏற்றப்பட வேண்டும் என்ற அவசி யம் இல்லை. பாட விஷயம்சங் களைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த மட்டத்தில் அகலம் தேவையே அன்றி அவ்வளவுக்கு ஆழம் அவ சியமில்லை. விஞ்ஞானம், சமூகக் கல்வி போன்ற பாடங்களைப் பொறுத்தவரை, பிரதான கோட் பாடுகள், படிமுறைகள், பொது நியமங்கள் என்பனவற்றைப் பயிற்றுவித்தாலே பொதுமான தாகும். மனப்பாடம் செய்ய வேண்டிய ஆற்றல் தகவல்களை உள்ளடக்க வேண்டும் என்ற கட் டாயம் இல்லை.

ஆரம்பக் கல்விக்கான காலவல் லையை ஆறு வருடங்களிலிருந்து ஐந்து வருடங்களாகக் குறைப்பத னால் ஏழைக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் பாதிக்கப்படு வார்கள் என்று அறுதியிட்டு விவாதிக்க முடியாது. மாணவர் களில் ஒரு சாரர் கல்வியை நிறுத் திக்கொள்ளும் மட்டமாக ஆரம் பக் கல்வி மட்டம் விளங்குவதாக ஊகித்தே அவ்வாறான குற்றச் சாட்டு எழுந்திருக்க வேண்டும். பொதுக் கல்வியின் மட்டம் எல்

லோகுக்கும் 11-ம் வருப்புலரை நீண்டு செல்வதனால் மேற்சொன்ன அச்சத்துக்கு நியாயமில்லை. கட்டுப் பாடு இல்லாத கல்வி முறையின் கீழ் 5-ம் வருப்புக்கும் 6-ம் வருப் புக்கும் இடையில் வலுவான எல்லை ஒன்று இருப்பதாகக் கருத முடியாது. இக்கல்வி முறையை ஆரம்பக் கல்வி, கனிஷ்ட இடை நிலைக் கல்வி, சிரோஷ்ட இடைநிலைக் கல்வி என்று பிரிப்பது வெறும் பாடவிதான அமைப்புக் கரு தியேயாகும். பெரும்பாலான மக் களின் சராசரி பாடசாலைக் கல் விக் காலம் ஆறு வருடங்களுக்குக் குறைவாக உள்ள பல நாடுகளும் உலகில் இருக்கின்றன. அந்த நாடு களில் எல்லாம் ஆகக் குறைந்தது ஆறு வருடகால ஆரம்பக் கல்வி இருக்க வேண்டும் என்று யுனெஸ்கோ சர்வதேச ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தில் வலியுறுத்தப் பட்டுள்ளது. ஆனால் இப்போகைய வெள்ளை அறிக்கையில் 11 வருட காலப் பொதுக்கல்விக்குச் சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது யுனெஸ் கோவின் ஆகக் குறைந்தபட்சக் தேவையைவிட எவ்வளவோ மேலானதாகும்.

மதிப்புவாய்ந்த தொழில்களைச் செய்வதற்கு ஏற்ற விதத்தில் அமைந்த நூற்கல்வி முறையில் அக்கறைபுள்ள மேல்மட்ட சமூ கத்தினர் சிலர், தொழிற்பயிற்சி, தொழில்முறைப் பயிற்சி என்பன நூற்கல்வி பெறுவதற்குக் கெட் டித்தனம் இல்லாத 'குறைந்த' சாராருக்கு மட்டுமே தேவை என்று இன்னமும் கருதுகிறார்கள். அதனால், பொதுக் கல்வி பெறும் காலத்தில் எல்லாப் பிள்ளைகளுக் கும் தொழிற் கல்வி, தொழில் முறைக் கல்வி என்பன போதிக் கப்படுவது வீண் நேர வீணாக் கேடு என்று அவர்கள் கருதுகிறுந் தனர். ஆனால், தற்காலக் கல்வி நிபுணர்கள் இந்தக் கருத்தை முற் றாக நிராகரித்துள்ளனர். பொதுக் கல்வியானது பரிபூரணமானதாக வும், காலத்திற்கு ஏற்றதாகவும், அர்த்தமுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டுமெனில், அது தொழிற் பயிற்சியை உள்ளடக்கியதாக அமைய வேண்டும் என்ற முற் போக்குக் கருத்தையே அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். அது னாலேயே இடைநிலைப் பாடசாலைக் குரிய பாடவிதானத்தில் தொழிற்

பயிற்சி என்ற பாடமும் தொழில் நுட்பப் பாடங்களும் சேர்க்கப்பட் டுள்ளன. அந்த இருவகைப் பாடங் களையும் பயிற்றுவிப்பதன் பிர தான நோக்கங்களைப் பின்வரு மாறு வகுக்கலாம்:-

- பிள்ளைக்குத் 'தொழில் உல யத்தை' அறிமுகம் செய்து அதில் அக்கறை கொள்ளும் மனநிலையை வளர்ப்பது.
 - பொதுவான தொழிற் கருவி கள், ஆயுதங்களைக் கையாளு வதில் மாணவன் தேர்ச்சி உடையவருகவும், அதி ல் பழுக்கமுடையவருகவும் வரும் விதத்தில் மாணவனின் வய துக்கேற்ப தொழில்முறைப் பயிற்சி வழங்குவது.
 - தொழிற் பயிற்சிக்கு முன் தேவையான சில இலக்குவான தொழில்முறைகளை மாண வன் அறிந்து அவற்றில் தேர்ச்சி அடைய வழிசெய் வது
 - நூற்கல்வி பெறுவதற்குத் திறமை அற்ற மாணவர்கள், தங்களுக்கு சடுபாடுள்ள தொழில் துறைகளைப் பயில் வதற்குத் தேவையான செய் முறைப் பயிற்சி கலந்த போதனைகளை வழங்குவது.
- மற்றொரு பக்கத்தில் பார்த் தால், வெறும் ஏட்டுக் கல்வியை மட்டும் தொடர்ந்து பயிலும் மாணவர்களுக்கு இது மட்டுமே 'தொழில் உலகத்தை' அறியச் சந் தர்ப்பம் வழங்கும். அவ்வாறு அறிந்துகொண்டால் மட்டுமே அவர்கள் தாம் வாழும் உலகத் தின் சூழலையும், உண்மை நிலையை யும் புரிந்துகொள்ள முடியும். எனவே, தொழில்முறைப் பயிற்சி சார்ந்த பொதுக் கல்வி, ஏட்டுக் கல்வியைத் தொடர்ந்து பயில்பவர் களுக்கே மிகவும் அத்தியாவசிய மானது என்று கொள்ள வேண் டும். திறமை இல்லாததால் பின் தங்கும் மாணவர் எப்படியும் தொழில் துறையை அறிந்து கொள்ளவே செய்வர்.

நூற்கல்வி முறை ஒன்றையே கல்வியாகக் கருதி அதற்கு மதிப் பளிக்கும் குறுகிய நோக்கம் கொண்ட சில கல்விமாதர்கள், சமூ கக் கல்வி, விஞ்ஞான பாடங்கள் என்பன இடைநிலைப் பாடவிதா

எத்தில சேர்க்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று வாதாடுகிறார்கள். ஆனால், அண்மைக் காலங்களில், சரியான கல்வி அடிப்படை வழிவின்று பாடங்களை ஒருங்கிணைக்கும் முறையை நாடும் புதிய போக்கு உருவாகியுள்ளது. பாடங்களை ஒருங்கிணைப்பதால் பல விஷயங்களைப் பற்றி அளவில் புரிந்துகொள்ள உதவும். அதனால் விரிந்து வளரும் அறிவுக்கு சடுகொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் ஒன்று, பாடசாலைகளில் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள், கிடைக்கும் வளங்களைப் பயன்படுத்தி அறிவு விரிவு வேகத்துக்கு சடுகொடுப்பது என்பது இயலாத காரியமாகும். எல்லா அறிவுத் தேவையையும் பாடசாலை யில் மட்டும் பயில்வதனால் பெற்று விட முடியாது. ஆகையால் அதனை நிவிர்த்தி செய்வதற்கு ஒரேயொரு வழிதான் உண்டு. பாடசாலைகளில் பற்றி அடிப்படையில் கல்வி புகட்டப்பட வேண்டும். மாணவன் அந்த அத்திவாசத்தின் மேல் தனது சொந்த முயற்சியால் மேலும் அறிவைக் கட்டி எழுப்பிக் கொள்ள வேண்டும். அதுவே சிறந்த மார்க்கமாகும். கல்வியின் நோக்கம், மாணவன் மனப்பாடம் செய்து பின்னர் மற்றதுவிடக் கூடிய விதத்தில், அளவுக்கு அதிகமான விஷயங்களை அவன்மீது சுமத்துவதாக இருக்கக் கூடாது. 'பயில்வதற்கும் பயிற்சிபெறும்' விதத்தில், அதற்கெற்ற திறமையையும், ஆற்றலையும் அளவுக்கு அளிப்பதே நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். ஒருங்கிணைந்த பாடபோதனை முறை இதனை நிச்சயம் பூர்த்தி செய்யும்.

இராயணம், பெளதிகம், சரித்திரம், புவியியல் ஆகிய பாடங்களை ஜி. சி. ஈ. சாதாரணமாக மட்டத்தில் போதிக்காவிட்டால், அவற்றை உயர்நிலை வகுப்பில் பயிற்றுவிக்க முடியாது எனப் பலரும் நினைக்கிறார்கள். இது இந்த நாட்டில் தொடர்ந்து ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்த ஒரு போலி நம்பிக்கையாகும். சில பாடங்களை ஒருங்கிணைத்துப் பயிற்றுவிக்கலாம் என்ற முடிவு சரியான, தீர்க்கமான கல்வி அடிப்படைக் கொள்கையின் பால் உருவானதாகும். ஒருங்கிணைந்த பாட போதனை முறையை விடுத்து, தனித்தனிப்

பாடங்களாகப் பயிற்றுவிக்கும் பாசம்பரிய முறைக்கு, சிரோஷ்ட இடைநிலை மட்டத்தில் திரும்பச் செய்வதானாலும்கூட, அங்கும் ஆக முந்தியது 9-ம் வகுப்பில் வைத்தாவது மாணவர்களை வெவ்வேறு துறைகளுக்கும் பிரித்துப்போடுகின்ற நடத்திவேண்டியதாக இருக்கும். இதில் முக்கிய குறைபாடு ஒன்று தோன்றவே செய்யும். அதாவது இக்கால மாணவரின் பொதுக் கல்வியின் ஆகக் குறைந்த தேவையையாகுதல் பூர்த்திசெய்யக் கூடிய விதத்தில் விஞ்ஞானம், கணிதம், சமூகவியல் ஆகிய பாடங்களை உரிய அளவுக்குப் பூரணமாகப் போதிக்க முடியாது போகும்.

கல்லூரி மட்டப் பாட விதானம்

கல்வி வென்ற அறிக்கைச் சொர்க்களின் பிரகாரம், கல்லூரி மட்டப் பாடவிதானம், பொதுக் கல்வியின் பிரிவுக்கு அப்பாற்பட்டு நிற்பதாகவும், அதனால் கல்வித் திறமை மிகுந்தவர்கள் மட்டுமே கல்லூரிக்கில் நடக்கும் வகுப்புகளில் அனுமதி பெற்று போதனை பெற முடியும் என்றும் கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பெரும் எண்ணிக்கையான மாணவர்கள் கல்லூரிக்கில் பயின்று உயர்கல்வி பெற வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லாமல் பல வகுப்புகளை வினே கழித்து விரக்திக்கு ஆளாகின்றனர். அதே வேளை உரிய வயதில் அல்லது பருவத்தில் தொழில்துட்ப அல்லது தொழில்முறைப் பயிற்சியைப் பெற முடியாமலும் திண்டாடுகிறார்கள். இந்த நிலையை நீக்கும் நோக்குடனேயே கல்லூரி அனுமதிக்கான புதிய விதிகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. எனினும், பின்வரும் வசதியும் குறிப்பிடப்படாது. அதாவது, கல்லூரிப் போதனையும், பக்கலைக்கழகம் பிரவேசம் பரீட்சையும் மட்டுமே உயர்கல்வி பெறுவதற்குத் தகுதியும் திறமையும் உடைய சாராருக்கும் பக்கலைக்கழக அனுமதிக்கு அடித்தளமாகவும், தேரடி வழியாகவும் உள்ளன. ஆனால், மற்றவர்கள் விசேஷ தேர்ச்சியைப் பரீட்சைகள் மூலம் பக்கலைக்கழகங்களிலும் மற்றும் உயர் கல்வி நிலையங்களிலும் சேர்வதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு

தேர்வு செய்யப்படும் போது வெறும் கல்வித் திறமைக்கு மட்டுமன்றி, தொழில்துட்பப் பயிற்சி, அல்லது தொழிற்பயிற்சி, தொழில் அனுபவம் என்பனவற்றுக்கும் முக்கிய இடமளிக்கப்படுகிறது. வெவ்வேறு கல்வி மட்டங்களிலே பாடசாலைகளை விட்டு விலகும் மாணவர்கள் கட்டுப்பாடில்லாத (நிறந்த) பாடசாலை, அல்லது தொழில்துட்பக் கல்லூரி அல்லது தொழில் பயிற்சி கல்லூரி ஆகிய வற்றில் சேர்ந்து படித்து அங்கிருந்து பக்கலைக்கழகங்களில் அல்லது உயர் கல்வி நிலையங்களில் சேரும் வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கல்லூரிகளின் பாடவிதானமானது பொது அடிப்படையில் வைத்துப் பொதுக் கல்வியை மேலும் மேம்பாடாக்கி, மூன்று பிரதான பாடத்துறைகளில் விசேஷ போதனை அளிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உயர் கல்விக்குத் தகுதி பெறும் மாணவர்களில் பலர் முதல் மொழியில் வேண்டிய தேர்ச்சி குன்றிவிடுவதைக் காண முடியிறது. ஆங்கிலத்தை இரண்டாவது மொழியாகப் பயிலவேண்டிய அவசியம் குறித்து சர்வதேச ரீதியில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எனவே, பொது அடிப்படையிலான பாடவிதானத்தில் முதல் மொழி போதனைக்கும், ஆங்கில போதனைக்கும் இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் எதிர்கால நிர்வாகிகள், விஞ்ஞானிகள், பொறியியலாளர்களாக விளங்கும் போகும் மாணவர்கள் நாட்டின் கலாசார, சமூக, பொருளாதாரப் பின்னணியை அறிந்திருத்தல் மிகவும் அவசியம். அதனவேயே கல்லூரிப் பாடவிதானத்தில் இலங்கையின் கலாசார பாசம்பரியம், சமூக பொருளாதாரச் சூழல் ஆகிய பாடங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. தொழில்முறை கலந்த கல்வி அவசியம் என்ற கோட்பாட்டைக் கருத்திற் கொண்டு, கல்லூரி மட்டத்திலும் சமூக சார்பான திட்டங்களில் கலந்துகொண்டு வேலை அனுபவம் பெற வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உயர் கல்வி பெறுவோர் தமது மிகுதி வாழ்க்கைக் காலத்தில் கல்வி பெற்றோர் வட்டத்தோடு மட்டுமே நின்றுவிடுவது இயல்பு. அதனால் அவர்கள் தங்களைச் சூழவுள்ள உண்மையான

உலகத்தோடு தொடர்பு வைத்திருப்பது மிகக் குறைவு. எனவே அவர்கள் தமது கல்விக்காலத்திலாவது புற உலகத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேலை அனுபவம் உதவும்.

பல்கலைக்கழகப் பிரவேசம் பரீட்சைக்கான பாடங்கள் இரண்டு பிரிவுகளாகவே வகுக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், மாணவர்கள் ஒரு பிரிவிருந்தேனும் சரி, இரண்டு பிரிவுகளில் கலந்தேனும் சரி மூன்று பாடங்களைத் தெரிவு செய்ய வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் விஞ்ஞானத் துறை மாணவர்கள் விரும்பினால் கலைத்துறைப் பாடங்களில் ஒன்றைப் பயிலவும், அதே போல கலைத்துறை மாணவர்கள் விஞ்ஞானப் பாடங்களில் ஒன்றைப் பயிலவும் வாய்ப்புண்டு. உயர் மட்டத்தில் பரந்த கல்வி அறிவைப் புகட்டும் அபிதேவனை கலைத்துறை மாணவர் விஞ்ஞான அறிவுடன் வேலைவாய்ப்பும் பெற உதவும் விதத்திலும் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கணிதம், விலக்கியல், வர்த்தகம் ஆகிய பாடங்களை வழமைமான உயிரிடுகள் இல்லாமல் அப்படியே தனிப் பாடங்களாகப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தைச் சில கல்விமாணவர்கள் ஆதரிக்கவில்லை. மேலும் விசேஷ பயிற்சி பெறும் பொருட்டு அதற்குத் தேவையான பரந்த அளவிலான அடிப்படைக் கல்வி கல்லூரி மட்டத்தில் போதிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒருசில விசேஷ பாடங்களைப் போதித்து விஷயச் சுமையை மாணவரீது ஏற்று வது உகந்ததல்ல. இந்த இரண்டு கொள்கைகளை வைத்தே உயிரிடுகளுடன் தனிப் பாடங்களைப் பயிற்றுவிக்கும் முறையை நீக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக உயிரியல், இரசாயனம், பௌதிகம் ஆகிய பாடங்களைப் பரிந்து பல்கலைக்கழகம் செல்லும் மாணவன், தாவரவியல், விலக்கியல், இரசாயனம் ஆகிய பாடங்களைப் பயின்ற மாணவனை விட

வைத்தியம் அல்லது விஞ்ஞானத் துறையில் சேர்ந்து விசேஷ பயிற்சி பெறுவதற்குக் கூடிய பின்னணி அறிவுள்ளவனாக இருப்பான். அது போலவே கணிதம், வர்த்தகம் ஆகிய துறைகளிலும் வாதிடலாம்.

மதிப்பாய்வும் பரீட்சைகளும்

எட்டாம் வகுப்பும் பரீட்சை, நேர்ச்சிப் பரீட்சையாக இருக்கும் அன்றி, கல்வி விடுகைப் பரீட்சையாகவோ அல்லது மாணவரை வெவ்வேறு துறைகளுக்கும் பிரிக்கும் பரீட்சையாகவோ இருக்க மாட்டாது என்று வெவ்வேறு அறிக்கையில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனினும் மாணவர்களின் திறமையை மதிப்பிட அவர்களுக்கும் பெற்றோருக்கும் வழிகாட்டியாக அந்தப் பரீட்சை அமைவும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பிரஸ்தாப பரீட்சையில் மாணவனுக்குக் கிடைக்கும் பெறுபேறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதனோடு நிபுணத்துவ ஆலோசனையையும் சேர்ப்பதன் மூலம், தமது பிள்ளைகள் தற்கல்வித் துறையைத் தொடர்வதா அல்லது அதற்குச் சமாதரமாக உள்ள தொழில்நுட்ப, தொழிற் பயிற்சித் துறைக்குச் செல்வதா என்பதனைப் பெற்றோர் முடிவு செய்ய உதவியாக இருக்கும். எட்டாம் வகுப்பில் கட்டாயமாக மாணவர் வெவ்வேறு துறைகளுக்கும் பிரிக்கப்படமாட்டார்கள்.

மாணவர் தொகை வருடாந்தம் அதிகரிப்பதோடு, ஜி. ஏ. ஈ. பரீட்சைக்குத் தேர்ந்துவோர் தொகை பல்கிப் பெருகி வருகிறது. அதனால் அப்பரீட்சையைச் சரிவர நிர்வகித்து நடத்துவதில் பல பிரச்சினைகள் தோன்றக்கூடும். இப்போதைய சிபார்க்கள் பிரஸ்தாப பரீட்சையை வெவ்வேறு கட்டங்களாகப் பன்முகப்படுத்த உதவும் விதத்தில் அமைந்துள்ளன.

புதிய திட்டப்படி, முதலாவது கட்டப் பரீட்சையில் ஐந்து பாடங்கள் மட்டுமே தேசிய மட்

டத்தில் சோதிக்கப்படும். ஏனைய பாடங்கள் மாவட்ட மட்டத்தில் அல்லது கொத்தணி மட்டத்திலேயே பரீட்சிக்கப்படும். இந்தத் திட்டத்திற்குச் செல்லுபடியாகக் கூடிய, தகுதியான பல கல்வி முறைக் காரணங்கள் உள்ளன.

தொடர்ந்தும் தகுதி மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டிய பாடங்கள் மாவட்ட நிலையில் அல்லது கொத்தணி நிலையில் சோதிக்கப்படுகின்றன. முதற்படியாக, செய்முறைப் பிரிவுகள் கொண்ட தொழில்நுட்பப் பாடங்கள், அழகியற் கலைப் பாடங்கள், சுகாதாரம் போன்ற பாடங்கள் மேற் கொள்ள நிலைகளில் வைத்துச் சோதிக்கப்படும். மாவட்ட அல்லது கொத்தணி மட்டத்தில் உள்ளார்ந்த ரீதியில் தொடர்ச்சியாக மாணவரின் திறமையைப் பரீட்சிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். அதற்கான வழிமுறைகள், அணுகல் கண்களில் ஆசிரியருக்கும் போதிய பயிற்சி அளிக்கப்படும். அத்திட்டத்தின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து மேன்மேலும் பல பாடங்களை உள் மட்ட நிலையில் பரீட்சிக்கலாம். அதனால் பரீட்சை முறையைப் பன்முகப்படுத்த ஏதுவாகும்.

தூற்கல்வி சார்புடைய பாடங்களில் மட்டும் மாணவரின் திறமை சோதிக்கப்பட மாட்டாது. தூற்கல்விச் சார்புடைய பாடங்களைப் போலவே அது சாராத தொழிற் பயிற்சி, தொழில்நுட்பப் பாடங்களிலும் தொடர்ச்சியாகப் பாடசாலைகளில் சகல வகுப்புகளிலும் உட்பட்ட மதிப்பீடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும். அந்த மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்படும் பதிவு அட்டவணை, மாணவரின் திறமையைப் பேரேட்டைத் தயாரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும். அதாவது அந்தப் பேரேடு மாணவரின் பாடசாலைக் காலத்தில் அவனது திறமை, கல்விப் பிடிப்பு, பற்று என்பனவற்றைத் துலாம்பரமாக எடுத்துக் காட்டுவதாக விளங்கும்.

பள்ளிச் சீர்திருத்தங்கள் குறித்த ஒரு யரிசீலனை

- விமலா டி சில்வா

நாட்டின் ஒவ்வொரு பிரஜையையும் நோடியாகவோ அல்லது மனநமுக்கமாகவோ பாதிக்கக் கூடியதாக இருப்பதனால் எப்போதும் பொதுமக்களின் கண்ணாணிப்பை ஈர்க்கக்கூடிய ஒரு நடவடிக்கைத் துறையாகக் கல்வி விளங்குகின்றது. ஆகையால் கல்வி தொடர்பான எத்தகைய முன்மொழிவுகளும் பெருமளவுக்குப் பொதுமக்களின் ஆர்வத்தையும், சாதாரண, அறிவாளிகள் ஆகிய இரு சாரர்களிடையேயும் ஊர்தரமான விவாதத்தையும் தூண்டிவிடுதல் இயல்பானதே. கல்வியின் எத்தகைய அம்சத்திலும் செயற்பாட்டு அடிப்படையில் அமிப்பிராய சீர்திருத்த இணக்கத்தைக் காணமுடியாத போதிலும், வளர்ந்து வருகின்ற தலைமுறையினர்மீது நீண்டகாலச் செல்வாக்கினைக் கொண்டிருக்கக் கூடிய இம்முன்மொழிவுகளைக் கவனமாக ஆராய்தல் முக்கியமாகும்.

ஆகையால் தேசிய இலக்குகள், ஆக்கபூர்வமான அமுலாக்கல் வாய்ப்பு என்பவற்றின் அடிப்படையில் பாடசாலை ஒழுக்கமைப்பு நிர்வாகம் தொடர்பான பிரதான முன்மொழிவுகளை இக்கட்டுரை ஆராய முயற்சிசெய்கின்றது. பின்னினைப்பு 1 உம் 11 உம் தற்போது அமுலில் உள்ள கல்வி, பயிற்சி முறையையும் புதிய முன்மொழிவுகளையும் தருகின்றன. கீழ்க்கண்ட இரு அம்சங்களும் பாடசாலை ஒழுக்கமைப்பு, நிர்வாகம் என்பன உட்பட்ட ஒவ்வொரு துறையையும் பாதிக்கின்ற கல்வி வெள்ளை அறிக்கையில் இரு பிரதான குறைபாடுகள் போற்றென்படுகின்றன.

1. கல்வியின் இலக்குகள், கல்வி செல்லவேண்டிய நிலை என்பன தொடர்பாகத் தெரிவிக்கின்ற ஒரு கொள்கை விளக்கமின்மை.

11. முன்மொழிவுகள் எத்தகைய சட்ட வடிவிற்குள் இயங்க வேண்டும் என்பது தொடர்பான வரைவிலக்கணமின்மை.

தெரிவிக்கின்ற ஒரு கொள்கை விளக்கமின்மையால், இலக்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியா

சின் அரசியல் திட்டத்தில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள அரசு கொள்கைக் கோட்பாடுகள் என்ற அம்சத்தின் அடிப்படையிலேயே வெள்ளை அறிக்கையின் முன்மொழிவுகள் ஆராயப்படுகின்றன. அரசியல் திட்டத்தின் 27வது பிரிவு கல்வி தொடர்பாகக் கீழ்க்காணும் குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது :-

2. அரசு இலக்கையில் ஒரு சனநாயக சோசலிச சமூகத்தை அமைப்பதற்கு உறுதிபூண்டுள்ளது. இதன் நோக்குகள் :-

(உ) கல்வி இன்மையை முழுமையாக நீக்குவதும் எல்லா மட்டங்களிலும் எல்லாப் பிரசாகளுக்கும் பொதுவானதும், சமமானதுமான வாய்ப்பினை உறுதிப்படுத்துவதும்.

5. இன, சமய, மொழி ஏனைய குழுக்கள் என்பவற்றை உண்டாக்கிய இலக்கையின் எல்லாமக்கள் தொகுதிகளிடையேயும் ஒத்துழைப்பு, பாட்பாடநன்மையினை என்பவற்றை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் அரசு தேசிய ஐக்கியத்தை உறுதிப்படுத்துவதுடன் பாசுபாடு, மேலாதிக்கம் என்பவற்றை இல்லாமற் செய்யும் வகையில் சுற்பித்தல், கல்வி, தகவல் ஆகிய துறைகளில் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

அரசியல் திட்டத்தில் அறிக்கப்பட்டுள்ள நோக்குகளின் அடிப்படையில், முன்மொழியப்பட்டுள்ள பாடசாலை, அமைப்பு ஒழுக்கமைப்பு என்பவற்றை துணையு செய்யப்போது ஒருவர் கீழ்க்காணும் வினாக்களை வினவலாம்: முன்மொழியப்பட்டுள்ள முறை—

1. கல்வியின் மைய அறிக்கை,
2. எல்லா மட்டங்களிலும் கல்விக்கு சமமான வாய்ப்பினை அறிக்கை,
3. தேசிய ஐக்கியத்தை உறுதிப்படுத்த உதவுமா? இவ்வினாக்களிலிருந்து அறிவினத்தை அறித்தல், கல்விக்கு

சமவாய்ப்பினை அளித்தல் தொடர்பான ஏனைய சட்ட ஏற்பாடுகள் எழுகின்றன.

1. அரசியல் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு கல்வியின் இலக்குகளை அடைவதற்குரிய சட்ட ஏற்பாடுகள் யாவை?

2. தற்போதைய முன்மொழிவுகள், குறிப்பாக இலவசக் கல்வி தொடர்பாகத் தற்போதைய சட்டங்களை எவ்வழியிலாவது மீறுகின்றனவா?

கல்வியறிவின்மையை ஒழித்தல்

இலக்கையில் வாழுகின்ற நாம் உயர்கல்வி மட்டம் தொடர்பாக இராசியமாக எம்மை நாமே வாழ்த்திக்கொள்கிறோம். ஆனால், நாம் எமது இத்தகிபாடலிலிருந்து விளங்கிக்கொள்ளவேண்டியுள்ளது, எமது சிற்றுகளுள் ஏறக்குறைய 15 சதவீதமானோர் எத்தகைய பாடசாலைகளுக்கும் செல்வதில்லை; 1970 க்களில், ஆரம்பப் பாடசாலை பங்கெடுப்பு விகிதாசாரம் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது; முதலாவது தாத்திற் சேர்ந்த பிள்ளைகளுள் 50 சதவீதமானோர் ஐந்தாம் தரத்தில் பாடசாலையை விட்டுச் சென்றுள்ளனர். குறிப்பாக இன்று 4-5 வருடங்கள் வரையிலான ஆரம்பக் கல்வி செயற்பாட்டுக் கல்விக்கு அத்தியாவசியமானதாகக் கருதப்படுவதனைக் கவனத்திற்கொள்ளும்போது இவ்வெண்ணிக்கைகளின் விளைவுகள் மிகவும் பாசுபாடானவையாக உள்ளன.

இதற்கு மத்தியில், வெள்ளை அறிக்கை நாட்டின் கல்வி மட்டத்தை உயர்த்துவதற்குரிய தேவையைப் பிரகடனப்படுத்தப்படவொரு இலக்காகக் கொண்டிருக்கிறதுடன், இதற்குரிய முன்மொழிவுகளையும் கொண்டதாக இல்லை. பெருந்தொட்டித் துறையில் அறிஞரைந்த கல்விப் பங்கெடுப்பு, மிக மோசமான வசதிகளும் உள்ளன என்பது யாவரும் அறிந்ததாலும்; இத்துறை நாட்டின் சனத்தொகையில் 10 சதவீதத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற போதி

லும் ஏறக்குறைய ஒரு சதவீதம் பாடசாலைப் பங்கெடுப்பினை மாத்திரமே கொண்டுள்ளது. இது மாத்திரமன்றி இவர்களுடைய விசேட கல்வித் தேவைகள் தொடர்பாக வெள்ளை அறிக்கை எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. மிக அண்மைக் காலங்களில் இத்துறையில் உள்ள பாடசாலைகளை முன்னேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட போதிலும், நாட்டின் கல்வியில் ஒரு சதவீதமளியாக விவரிக்கக்கூடிய அளவிற்கு இவற்றின் தரங்கள் மோசமாகவிருப்பதாலும், கல்வியின் பிரதான ஒட்டத்திற்குள் பெருந்தொட்டத் துறைபிழர்ந்த பிள்ளைகளை இழுத்தெடுக்கும் வகையில் ஓர் உறுதியான கொள்கை ஆக்கப்பட்டு நடவடிக்கை உருவாக்கப்படல் வேண்டும். இதே போன்று முஸ்லிம் பிரதேசங்கள், தெரிவில் உள்ள கிராமங்கள், நகர்ப்புற சேரிகள் போன்ற பிரதேசங்களிலுள்ள விசேட கல்விப் பிரச்சினைகள், பாடசாலைப் பங்கெடுப்பு விகிதாசாரம் மிகவும் குறைவாக உள்ள பிரதேசங்கள் — தொடர்பாக எத்தகைய கவனமும் செலுத்தப்படவில்லை. இப்பிரதேசங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் விசேட தேவைகள் யாவை? இவற்றின் கல்வி உள்ளடக்கம் எவ்வாறிருத்தல் வேண்டும் உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ள இப்பிரதேசங்களிலுள்ள பிள்ளைகளைக் கவருவதற்கும் கல்வியைக் கருத்துமிக்க ஒன்றாக மாற்றுவதற்கும் கல்வி ஒழுங்கமைப்பில் எந்தகைய மாற்றங்களை அறிமுகம் செய்தல் வேண்டும்? எல்லாப் பிள்ளைகளும் கல்வித் தேவைகள் ஒத்த தன்மை வாய்ந்தவர்களும் என்பது போன்று வெள்ளை அறிக்கையின் முன்மொழிவுகள் யாவும் ஒக்க கன்மை வாய்ந்தவர்களாக உள்ளன. பெருந்தொட்டத் துறை தவிர, இலக்கையில் கட்டாயக் கல்வி தொடர்பாக எத்தகைய விசேட சட்ட ஏற்பாடுகளும் இல்லை என்பது, பாடசாலையணிப்பிட்டு விலகுதல் என்பவற்றுடன் மிக நெருக்கமாக இணைந்த வியப்பிற்குரிய ஒரு அம்சமாகும். பெருந்தொட்டத்துறையில் 5—16 வகுடங்கள் கட்டாயக் கல்விக்காலமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. 1947-ம் ஆண்டின் 26-ம் இலக்க துணைச் சட்டத்தின் மூலம், 5—16 வரையிலான

வகுடங்கள் தோட்டத்துறை அல்லாத பிள்ளைகளுக்குக் கட்டாய பாடசாலை செல்லுகின்ற வயதாக குறிப்பிட்டு ஒழுங்கு விதிகளை ஆய்ந்துவதற்குக் கல்வி துறையேற்றுக் குழுவிற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் அத்தகைய ஒழுங்கு விதிகள் ஆக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை; 1939-ம் ஆண்டின் 81-ம் இலக்க கல்வித் துணைச் சட்டத்தின் கீழ் உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளினால் அல்லது மாவட்டக் கல்விக்குழுக்களினால் ஆக்கப்பட்ட துணைச் சட்டங்களே இயக்கத்தில் இருப்பது போற் தென்படுகின்றது இது “ஒரு பிள்ளை பாடசாலைக்கு செல்ல வேண்டிய குறிக்கப்பட்ட ஆகக் குறைந்ததும் ஆகக் கூடியதுமான அத்தகைய வயது” எனப் பாடசாலை செல்லுகின்ற வயதை வரையிலக்கணப்படுத்தியது. மேலும் கட்டாயக் கல்விக்குரிய நியதிச்சட்ட ஏற்பாடுகளுக்குரிய தேவைபற்றிக் குறிப்பிட்டு தெளிவான ஒரு குறைபாட்டினைச் சரிப்படுத்தவும் வெள்ளை அறிக்கை முன்வரவில்லை.

ஆகையால் வெள்ளை அறிக்கையின் முன்மொழிவுகள் அரசியல் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மிகப் பிரதான இலக்குகள் ஒன்றான அறிவினத்தை அழிப்பதற்குரிய தேவையை வேண்டுகின்ற கவனத்தில் எடுக்காதுவிட்டுள்ளது.

எல்லா மட்டங்களிலும் சமமான கல்வி வாய்ப்பு

இவ்விடயம் தொடர்பாக வெள்ளை அறிக்கையின் முன்மொழிவுகள் யாவை

கல்வி வாய்ப்புகளைச் சமப்படுத்துவதற்குரிய மார்க்கங்களுக்கு உறுதியான சிந்தனை அளிக்கப்பட்டுள்ளது போற் தென்படலாம். ஆயினும், பிரச்சினையின் சில அம்சங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் சில முன்மொழிவுகளின் இயலமான தன்மை தொடர்பாகவும் விருப்பத் தன்மை தொடர்பாகவும்கூட கேள்விகள் எழுகின்றன.

பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள், உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் என்பவற்றிற்குரிய தெரிவு முறைகள், சமமான கல்வி வாய்ப்பிற்குரிய அடிப்படை விவராகும், தற்போது முதலாம் தரத்திற்குரிய

அனுமதி மாணவரின் பாடசாலைக்குரிய தரத்தினால் நிர்வாகிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வொழுங்கு விதிமீளாய்விற்கு உட்படுத்தப்படல் வேண்டும் என வெள்ளையறிக்கையின் பின்வரும் அம்சங்கள் கூறுகின்றது: “பாடசாலை அனுமதி மீதான பல்வேறு ஒழுங்கு விதிகளுக்கும் மத்தியில் ஒரு சில பாரிய, செல்வந்தப் பாடசாலைகள் தொடர்ந்தும் பாரியதாகவும், செல்வம் மிக்கவர்களாகவும் தொடர்ந்து வளர்ச்சி அடைகின்ற அநேவேளை சிறியதும் வறியதுமான பாடசாலைகள் வறுமையடைந்து வருகின்றன. இது இரு குழுக்களுக்கும் மாத்திரமன்றி முழுப் பாடசாலை அமைப்பிற்குமே பங்கம் விளைவிப்பதாகும்.” (பக்கம் 11, பந்தி 1) அமைப்பிலுள்ள இக்குறைபாட்டினை வெள்ளை அறிக்கை, குறிப்பிடத்தக்க அளவு போதிய முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆராய்ந்துள்ள போதிலும் அதனை சரிப்படுத்தக்கூடிய மார்க்கங்கள் தொடர்பாகச் சிந்திக்கவில்லை. ஆகையால், பாரியதும் செல்வம் மிக்கதுமான பாடசாலைகளில் வாய்ப்பினைப் பெறுவது தொடர்பான சமயின்மை தொடரலாம் என எதிர்பார்க்கலாம்.

பாடசாலை அனுமதி தொடர்பான மெனத்திற்கு முன்னாக, வெள்ளை அறிக்கை பல்கலைக்கழகங்களுக்கும், உயர்கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் குரிய அனுமதிச் செய்முறைகள் தொடர்பாக விசேட விதந்துலாப்புக்களைச் செய்கின்றது. தொழிலக தகைமை உடையோருக்கு முதல் பட்டமாணிக்கங்களைக்குக் குறித்தவொரு எண்ணிக்கையை ஒதுக்குவதன் மூலம் பாடசாலைவிலிருந்து நேரடியாகப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குள் துறைய முடியாதோருக்கு வாய்ப்புக்களை வழங்குகின்றது. (பந்தி 100) எனினும் பல்கலைக்கழகங்களுக்குரிய பிரதான அனுமதி மார்க்கம், கல்லூரி மட்டத்தில் இரு வருடக் கல்வியைப் பூர்த்தி செய்த மாணவர்களுக்குரிய ஒரு பல்கலைக்கழக அனுமதிப் பரிசையின் ஊடாகப் பாடசாலையிலிருந்து மாத்திரமே அமையும். (பந்தி 83). பெருந்தொகையான மாணவர்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்டுள்ள ஒரொரு வாயிலாக இது இருப்பதனால், கல்லூரி மட்டத்திற்கு மாணவர்களைத் தெரி

வதற்குரிய அளவுகோல் முக்கியமாகும்.

கல்லூரி பட்டப்பயிற்சி நெறி களுக்கூரிய அனுமதி க. பொ. த. பரீட்சைப் பெறுபெற்றிலும் "ஏனைய தெரிவுக் கருவிகள்"லும் அடியப்படையில் அமைந்ததாகும். (பந்தி 85). ஆயினும், இவை தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை; ஆகையால் இது அரசியல், 'ஏனைய உந்துதல்கள்' என்பன ஒரு தெரிவுக் கருவியாக இயங்கு வதற்கூரிய ஒரு ஓட்டையா என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்புகின்றது. பாடசாலைகளினால் அளிக்க முடியாத பாடங்களை அல்லது பாட இணைப்புக்களைத் தெரிவுசெய்ய விரும்புகின்ற மாணவர்கள் அல்லது ஏதோபொருள் காணத்தின் நிமித்தம் பாடசாலை முறைக்குப் பொருந்தத் தவறுவனோ, பாடசாலைவினாடாக மாத்திரம் பல் கலைக்கழகத்துக்கு அனுமதிக்கின்ற முழுத் தத்துவமும் மிகவும் கடுமையான வகையில் கட்டுப்படுத்துவதுபோற் தென்படுகின்றது. நற்போது அமுலிலுள்ள, கருத்து முண்பாட்டிற்கூரிய மாவட்டக் கோட்டா முறையிலான பல்கலைக் கழக அனுமதிமுறை சில மாற்றங்களுடன் தொடரும் என சில பத்திரிகைச் செய்திகள் (29-12-1981, சிலைன் டெய்லி நிலன்) கூறிய போதிலும் வெள்ளை அறிக்கை இது தொடர்பாக எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. கல்விச் சீர்க்குத்துத் திற்கூரிய முன்மொழிவுகள் இன்னும் பாராளுமன்றத்தின் முன் இருக்கின்றபோது சமயமான கல்வி வாய்ப்புத் தத்துவத்தைப் பர்திகின்ற இத்தகைய முக்கியமான தீர்வுகளைப் கூறுதல் விடப்படற்கூரியதாகும்.

தீவிலுள்ள 9500 பாடசாலைகளுள் 90 சதவிகத்தை நிருவகிப்பதற்கூரிய முன்மொழிவுகள் கொத்தணி முறையாகும். அதாவது குறித்த புவியியற் பிரதேசத்திற்குள் உள்ள பாடசாலைகள் ஒரு அலகாகச் செயல்படுகின்ற அதே வேளை, கொத்தணிக்ருள் உள்ள இரண்டாற் தாங்களைக் கொண்ட ஒரு பெரிய பாடசாலை மையப் பாடசாலையாகவும் கொத்தணியின் இயற்கையான செயற்களமாகவும் விளங்கும். கல்வி வாய்ப்புக்களை வழங்குவதில் உள்ள சம மின்மையைக் குறைத்தல், பாட

சாலைகளுக்கு மிகத் திறமையான முகாமையை அளித்தல், அதி உயர் பங்கெடுப்பின் ஊடாகக் கூட்டு மூலவளங்களின் உயர் பாவனையை இலகுப்படுத்தல் என்பன இம்முன்மொழிவின் குறிப்பிடத்தக்க நோக்கங்களாகும். (பந்திகள் 53-59). எனினும் கொத்தணி அமைப்பின் உறுதியான நோக்கம், பாடசாலைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள வசதிகளில் உள்ள சமயின்மைகளைக் குறைத்தல். அதிகளவுக்கு உதவி வேண்டி நிற்கின்ற மிகத் தொலைவி லுள்ள பாடசாலைகள் தெளிவான காரணங்களினால் கொத்தணி அமைப்பிற்கு வெளியில் வைக்கப்பட்டு, அவற்றின் உயர்ச்சிக்கு மாற்றுத் திட்டங்கள் முன்மொழியப்படாது இருப்பதன் மூலமும், செல்வம் மிக்கதும் சிறந்த வசதிகள் கொண்டதுமான பாடசாலைகள் அண்மையிலுள்ள பாடசாலைகளின் அழிவிருத்திக்கு எத்தகைய பங்களிப்பினையும் செய்யாத தனிப் பாடசாலைகளாக (பந்தி 66) கொத்தணி அமைப்பிற்கு வெளியில் வைக்கப்படுவதன் மூலமும் முரணாதாக அளவகின்றது. இவ்வாறாகக் கொத்தணி அமைப்பின் வகைவிடக்கணம் குறித்தவொரு பிரதேசத்திற்குள் இருக்கும் பாடசாலைகளுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளைக் குறைப்பதுடன், மிகச் சிறந்ததும் மிக மோசமானதுமான பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான விரிவான இடைவெளியை நிறைவு செய்வதற்கு உகவாது. இது சில சமயங்களில் வேறுபாடுகளை அதிகரிக்கச் செய்யலாம். "உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ள பிரதேசங்களிலுள்ள பாடசாலைகளின் மிக மோசமான நிலைமைகளைக் கருத்திற்கொள்ளும் போது, அவை பங்கெடுப்பதற்கு அவற்றின் வறுமையைத் தவிர வேறு என்னவுண்டு" என்ற கருத்து கொத்தணியைப் பொறுத்தவரையிலும் அடிக்கடி முன்வைக்கப்படுகின்றது. ஆயினும், சில பிரதேசங்களில் கொத்தணி அமைப்பு சிறப்பாகச் செயற்படலாம் என்பதனை ஏற்கலாம். எனினும் எதிர்பார்க்கக்கூடிய பல செயற்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் உள்ளன:

1. பங்கெடுப்பதற்குத் தயாராகவுள்ள தன்மையிலேயே இத்திட்டத்தின் வெற்றி முழுமை

யாகத் தங்கியிருப்பதனால், குறிப்பாகப் பாடசாலைகள் ஏனைய பாடசாலைகள் தொடர்பாகக் கொண்டுள்ள நோக்கினைக் கருத்திற்கொள்ளும் போது இது மிகவும் பொருத்தமானது என விளவப்படலாம். "பாடசாலைகள், ஆக்க பூர்வமான கல்வியை வழங்குவதனைவிடவும் பெருமளவிற்கும் போட்டிக்கூரிய ஒரு ஊடகமாக மாறியுள்ளன" (பக்கம் 11, பந்தி 11) என வெள்ளை அறிக்கை கூறுகின்றது. பாடசாலைகள் தமது திணைகளை எந்த அளவிற்கு உடனடியாக மாற்றி போட்டியிலிருந்து ஒத்துழைப்பை நோக்கி அகைவுறும்.

2. முழுச் செய்முறையிலும் கொத்தணி அதிபர், பிரதான ஒரு காரணியாக விளங்குகின்றார். மையப் பாடசாலைமீள் அதிபர் இயல்பாகவே கொத்தணி அறிபராகின்றார். மிகவும் விசேடமான பண்புகள் அளவிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. தொழிற்சார்தலைமைத்துவம், கொத்தணியில் உள்ள ஏனைய பாடசாலைகளின் நோக்கில் தனது சொந்தப் பாடசாலைகளின் தேவைகளைப் பார்க்கக்கூடிய திறன், வெள்ளை அறிக்கையின் (பக்கம் 11, பந்தி 4) படி. மோசமான சம்பளம் அளிக்கப்படுகின்ற, பொதுவாய்வே அதிருப்தி அடைந்துள்ள, மோசமான செயற்பாடுடையொருமான ஆசிரியர்களை இயங்க வைக்கக்கூடிய திறமை, மேலதிக வேலைப் பளுவினை ஏற்றல் (பந்தி 59) ஏனைய அதிபர்களின் உரிமை தொடர்பாக அறிந்திருத்தல் (பந்தி 61), நேர்மை, பாடசாலைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் வட்டாரக் கல்வி அதிகாரியின் மேற்பார்வை, நிருவாகக் கருமங்களை நிறைவு செய்யக்கூடிய உயர் நிருவாகத் திறன் என்பன. இத் தேவைகளை நோக்கி, மையப் பாடசாலைமீள் அதிபர் கட்டாயமாகச் சிறந்த அதிபராக இருத்தல் வேண்டுமா எனக் கேள்வி கேட்கலாம். நிருவாகப்

பொறுப்புக் கமைப்பைக் கொண்டுள்ள கொத்தணி அதிபர், 'அதிபர்' என்றவகையில் தனது பங்கினைச் செய்யலாமா? ஒரு நேர்முக நிலையை விடப்போது கொத்தணியின் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் தொழில்சார் தலைமைத்துவம் அளிக்கலாமா ஒரு அதிபரின் மிரதான பணிகளை வெளிப்படுத்துகின்ற மானிட உறவுகள் வழமையான, ஆனால் மிக அவசியமான ஒரு கல்வி அதிகாரியின் நிருவாகக் கருமங்களுக்குள் ஆழ்ந்துவிடுமா?

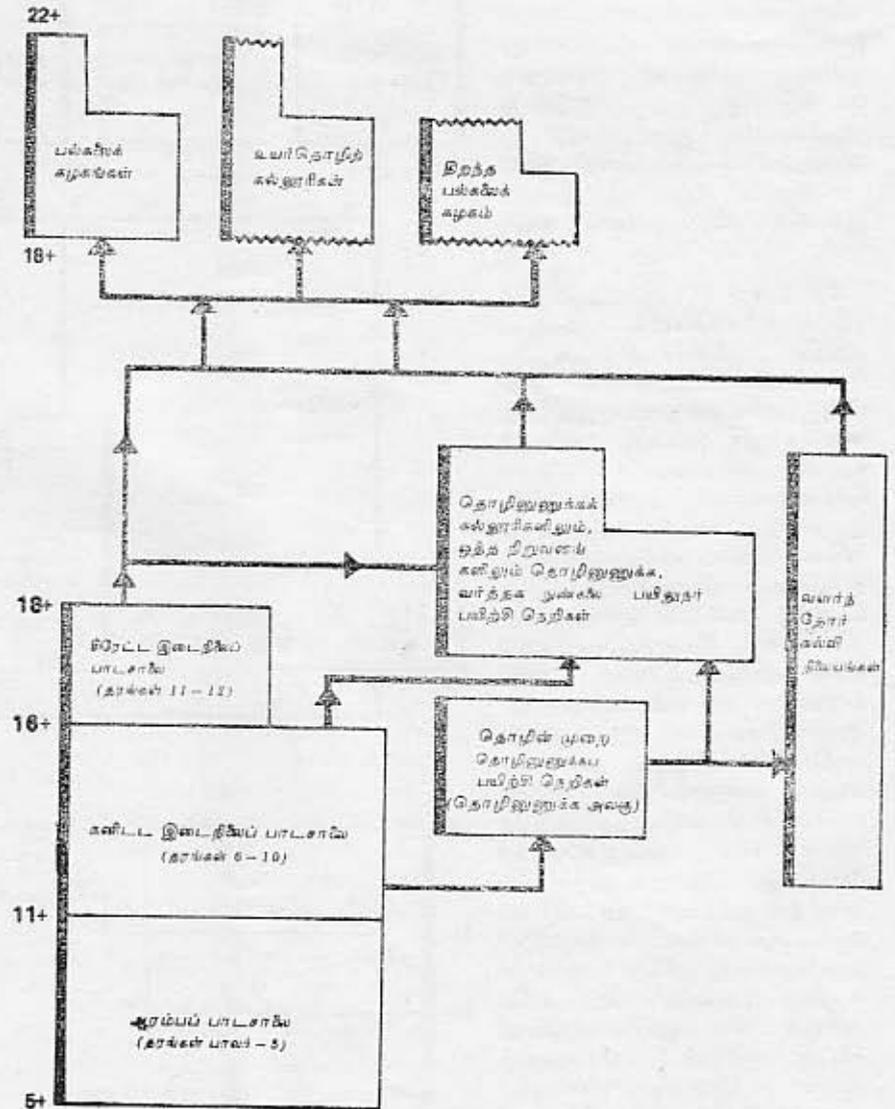
3. கொத்தணி அமைப்புத் தங்கியுள்ள உச்ச பங்கெடுப்பிற்கு, தற்போதைய நீருவாக ஒழுங்கு விதிகள் மாற்றப்பட அல்லது திருத்தப்படல் வேண்டும், எடுத்துக்காட்டாக, தால் நிலையப் புத்தகங்களைப் பங்கீடு செய்யும்போது கொத்தணியில் உள்ள எல்லாப் புத்தகங்களும் ஒர் இடத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுமா? அல்லது நடமாடும் தால்நிலையம் இயங்குமா? இங்கு ஒரு தர்க்கரீதியிலான பிரச்சினை எழுகின்றது. புத்தகங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருப்பவர யார்? பல பாடசாலைகளில் நகர்ப்புறங்களில்கூடப் போதிய இடம் இல்லை என்பது யாவரும் அறிந்ததாகும். இன்னும் சில பாடசாலைகளில் எத்தகைய இழப்புகளுக்கும் அதிபர் பொறுப்பாக இருப்பதனால், புத்தகங்களும் கருவிகளும் பாதுகாப்பாகப் பாலிக் கப்படாது பாதுகாப்பாக அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தீர்க்கவியலாத பிரச்சினைகள் அல்ல, ஆயினும், கொத்தணி அமைப்பு இயங்க வேண்டுமானால் இத்தகைய செயற்பாட்டு விளக்கங்கள் தெளிவாக்கப்படல் வேண்டும், கல்வி அமைப்பினை ஆளுகின்ற ஒழுங்குவிதிகளும் கல்வி அமைப்பின் ஒன்றிணைந்த ஏனைய முறைகளும் மாற்றப்பட வேண்டிய தேவையைப் போதியளவு வற்புறுத்த முடியுமா; குறிப்பாக இத்தகைய மாற்றச்சரிசை அமுல்படுத்துவதற்குரிய முயற்சி

கள் மிகவும் அதிகரிப்பதற்குரியதாகும்.

4. செயற்பாட்டு விளக்கங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதற்குரிய பரிட்சார்த்த ஆய்வுகள் பற்றி வேள்ளி அறிக்கையில் (பக்கி 65) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இம் முன்னாய்வுகள், ஆய்வுகூடப் பரிட்சார்த்தங்களாக இல்லாதிருப்பதனால் இவற்றைப் பொதுமைப்படுத்துவதில் கவனம் தேவை. ஆயினும், இது பெருமளவுக்கு வேறுபடுகின்றதும் கட்டுப்படுத்த இயலாததுமான

மானிட அம்சத்தினைக் கொண்டுள்ளது. முன்னாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஒரு கொத்தணிக்குள் இயக்ககாரணி மிக உயர்ந்ததாக இருக்கலாம்; இது கல்வி அமைச்சு அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையின் கீழ் நடத்தப்படுவதனால் கொத்தணியின் தேவைகள் உடனடியாக கவனிக்கப்படும் எனக் கொள்ளலாம். அமைச்சின் நேரடி ஆதரவும் மேற்பார்வையும் இன்றித் தனது பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டியுள்ள

நடைமுறையிலுள்ள கல்வி முறைமை / பயிற்சி

ஒரு கொத்தணியைப் பொறுத்தவரையிலும் நிலைமை வேறுவிதமானதாக அமையலாம். கொத்தணி அமைப்பிலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற வெற்றிக்கூரிய ஒரு எடுத்துக்காட்டு, இத்தகைய ஒரு நோக்குடன் — குறித்த ஒரு பிரதேசத்தில் பல பாடசாலைகளுக்கு ஒரு பொது மூலவளத்தை அளித்தல் — 1960 களின் கடைசிப் பகுதியில் உத்தாமிக்கப்பட்ட ஒரு பொது மூலத்தைக் குறிப்பிடலாம். இத்திட்டம் எற்களவிற்கு வெற்றி கண்டுள்ளது?

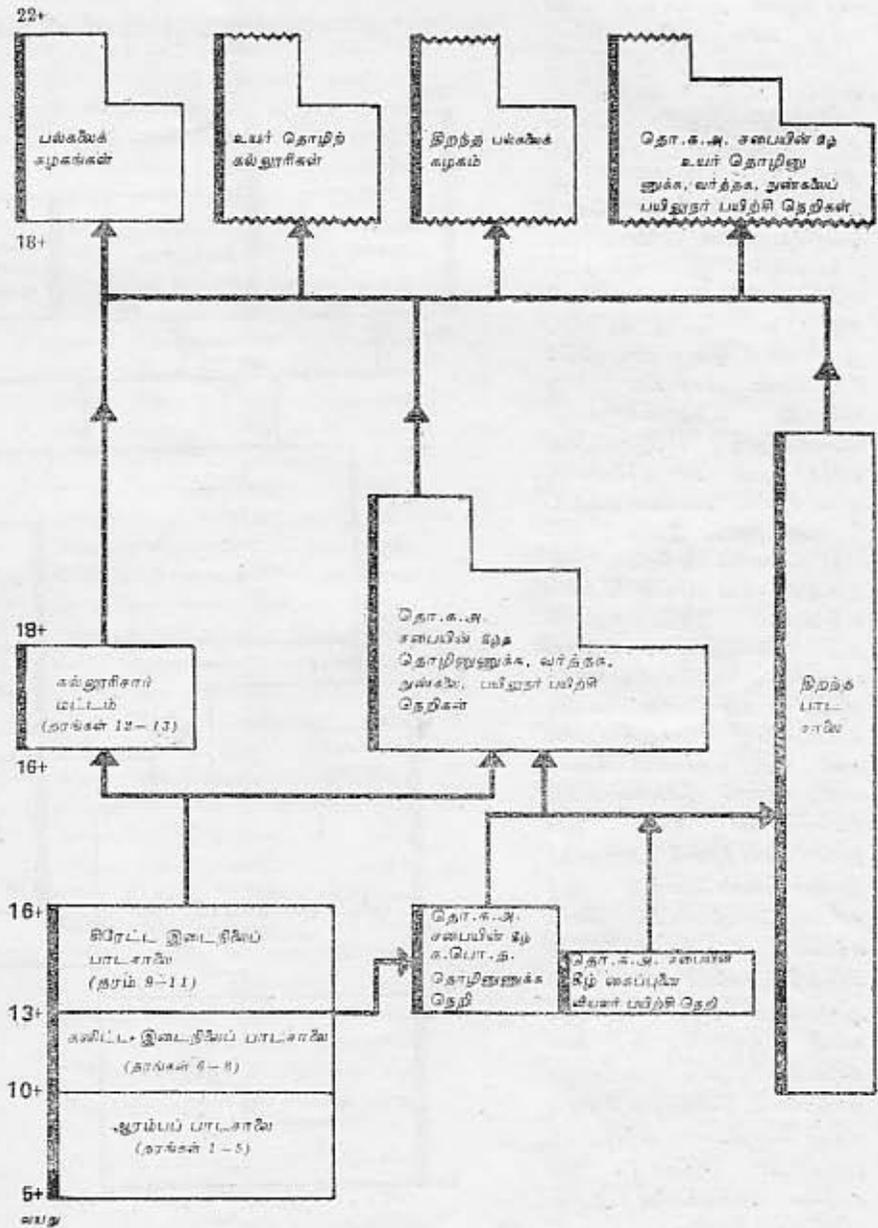
கொத்தணி அமைப்பு சிறப்பாக இயங்கினாலும்கூட அது தீவில் கல்வி வாய்ப்புக்களில் உள்ள இடைவெளிகளைப் பெருமளவிற்குக் குறைக்குமா? ஒவ்வொரு கொத்தணிக்குள்ளும் இவ்வாறு இருக்கலாம். ஆனால், வெவ்வேறு கொத்தணிகளுக்கும், கொத்தணிகளுக்கும் தனிப் பாடசாலைகளுக்கும் இடையில் இவ்வாறு அமைப்புமா?

கொத்தணி அமைப்புப்பற்றி ஒருவர் நினைக்கையில் முன்னைய மத்திய பாடசாலைகள் — மத்திய மகாவித்தியாலயங்கள் — நினைவிற்கு வருகின்றன. இவையும் குறித்த ஒரு புவிமியற் பிராந்தியத்தின் தேவைகளை நிரைவு செய்வதற்காக ஆக்கப்பட்டன. ஆனால், இவை அப்பிராந்தியத்தில் விசேட நிறமை மிக்க மாணவர்களுக்குச் சேவை புரிகின்ற, பொதுக் கல்வியின் உன்னத நிலையங்களாக, கோபுரத்தின் உச்சியில் அமைந்திருந்தன. இவை தனது 'வாடிக்கையாளர்களை' ஆரம்ப, கனிட்ட, இடைத்தரப் பாடசாலைகளிலிருந்து பெற்றமையால், கொத்தணியின் மையப் பாடசாலை போலல்லாது, மத்திய பாடசாலையின் தலனுக்காகப் பிராந்தியத்தின் சிறு பாடசாலைகளின் கல்வித் தாக்கை அபிவிருத்தி செய்ய முயற்சிக்க வேண்டியிருந்தது. புலமைப் பரிசில் மாணவர்களுக்கு தங்குமிடவசதி, அநியருக்கும் சில ஆசிரியர்களுக்கும் வீட்டு வசதிகள் என்பவற்றின் மூலம் மத்திய பாடசாலைகளுக்கு ஆதரவுச் சேவைகள் அளிக்கப்பட்டன. சாதாரணமாக 'சமையாட்க

ளாக' இருந்திருக்கக்கூடிய பின்னைகளுக்கே பெரும்பாலான மத்திய பாடசாலைகள் சேவை செய்தன. ஆயினும், இவை உயர் திறன் வாய்ந்த தொழிற் தகைமை வாய்ந்தோரை — வைத்தியர்கள், எந்திரவியலாளர், விஞ்ஞானிகள், திருவாகிகள், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் போன்றோரை — தயாரித்தன. சில மத்திய பாடசாலைகள் விளையாட்டுத் துறையிலும் சிறந்து விளங்கின. எடுத்துக்காட்டாக மலேரியா மலிந்த, வறிய

பிரதேசத்தில் நிறுவப்பட்டதும் ஒரு தண்டனை வழங்கும் இடமாகக் கருதப்பட்டதுமான இப்பா கமுவ மத்திய மகாவித்தியாலயம் இரு தசாப்தங்களுக்குள் நாட்டின் வலைப்பந்தாட்டச் சாய்விய குடியாதுடன், கொழும்பு ரேயல் கல்லூரிக்கு முன்னதாக நாட்டின் சிறந்த கட்டுப் படைக்கான ஹெர்மன் ஹாஸ் கின்னத்தை வென்றெடுத்தது. இவற்றின் பொருட்காட்சிகள், கலைவிழாக்கள், சமய நடவடிக்கைகள், பின்னிகள்

உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள கல்வி முறைமை/பயிற்சி

பயிற்றுவிக்கப்பட்ட நிறன்களையும் ஊடாகப் பிரதேசத்தின் வாழ்க்கைத் தூதரை வளப்படுத்தவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கினை ஆற்றின. இவ்வெழுந்தாளரின் கருத்தப்படி, “எல்லா மட்டங்களிலும் பொதுவானதும் சமத்துவமானதுமான கல்வியை அடைவதற்கு” கொத்தணிப் பாடசாலைக் கருதுகோளை விடவும் மந்திய பாடசாலைக் கருதுகோள் கூடுதலான வாய்ப்பினைக் கொண்டுள்ளது.

கல்வியின் ஊடாகத் தேசிய ஐக்கியத்தைப் பலப்படுத்தல்

தேசிய ஐக்கியம் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த ஒரு நேரத்தில், “பெரும்பாலான பாடசாலைகள் பாவிக்கின்ற மொழி மூலத்தை விடவும் வேறுபட்ட அறிவுறுத்தல் மூலத்தைக் கொண்ட பாடசாலைகள் பாடசாலைக் கொத்தணிக்குள் இடம்பெறலாம்” (பந்தி 70) எனக் கூறுவதுடன் மாத்திரம் கூறிவிட்டு வெள்ளை அறிக்கை மெனனம் சாதித்தல் துாதிர்ஷ்டவசமானதாகும். அது சிறுபான்மையைக் குழும் பாடசாலைகளுக்கு பாதுகாப்புக்கள் அளிப்பது தொடர்பாகவும் தொடர்பு பாடசாலைகளைக் கொத்தணி முறைக்குள் (பந்தி 71) கொண்டு வருவது தொடர்பாகவும் பேசுகின்றது. ஆனால், பாடசாலைகளிலும் பாடசாலைகளுக்கு இடையிலும் தேசிய ஐக்கியத்தை எவ்வாறு ஏற்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான மார்க்கங்கள் பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை

சட்ட ஏற்பாடுகள்

ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டது போன்று அறிவினத்தை அழிப்பதற்கு உதவுவதற்குரிய அடிப்படையின் சட்டம் — கட்டாய பாடசாலை தொடர்பான வயது — இன்னும் ஆக்கப்படவில்லை. மாணவர்களின் பாவிக்கக்கூடிய கட்டட வசதிகளையும், கல்வி வசதிகளையும் இலகுவாகப் பெறச் செய்தல், பாடசாலைப் பங்கெடுப்பு விகிதாசாரத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும். மேலும், கல்வியைக் கட்டாயப்படுத்துகின்ற ஒரு சட்டமும் அச்சட்டத்தை அமுலாக்கக்கூடிய தேவையான சாதனங்களும், தமது பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதில் கூடிய

ஆர்வமற்ற பெற்றோர்களைக் கட்டாயப்படுத்தவும் அரசுக்கு உதவும்.

கல்விக்கொள்கைகளுக்கு உறுதியும் அவற்றின் அமுலாக்கத்திற்குத் திறனும் அளிக்கக்கூடிய வெள்ளை அறிக்கையின் ஒரு விதத்துரைப்பு சட்ட ரீதியில் ஆக்கப்பட்ட தேசியக் கல்விப் பேரவையை (பந்திகள் 138, 139) ஸ்தாபித்தலாகும். இப்பேரவையின் பணி மதியுரை வழங்குவதாக மாத்திரம் இருக்கக் கூடாது. இதற்கு கல்வி ஆராய்ச்சி அமைப்பின் வடிவில் ஒரு உறுதியான ஆராய்ச்சி உறுப்பு இருத்தல் வேண்டும்; அமுலாக்கத்திற்கு முன்னர் கொள்கை மாற்றங்கள் இதன் கவனத்திற்கு விடப்பட வேண்டும். இப்பேரவையின் உள் விடக்கம், தெளிவான காரணங்களினால் அரைவாசி சார்புள்ள, பொதுத்தரண அறிவிக்கலின் மேலாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டதாக விருத்தல் கூடாது. இவர்கள் பதவி வழி ஆங்குள் உலர்களாக இருக்கக்கூடிய அறிவேளை, பேரவை, அறிவுத் திறன், கல்வியியலாளர் என்ற வகையில் ஆர்வம் உள்ளவர்களைப் பெற்றவர்களை உள்ளடக்கலாம்.

இலவசக் கல்வியிழீந்து சில முன்மொழிவுகளின் தாக்கம்

தற்போது 3 வகையான பாடசாலைகள் அமுலில் உள்ளன—

- (1) 1945 ஆகஸ்ட் பாடசாலை மாணியங்கள் (மறுசீரமைக்கப்பட்ட நிலைமைகள்) ஒழுங்கு விதிகளின் ஊடாக இலவசக் கல்வித் திட்டத்தினால் துவழ்ந்த அரசு பாடசாலைகளும் ஏனைய பாடசாலைகளும்.
- (2) 1951 ஆம் ஆண்டின் 5 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் கீழான தனியார் கட்டணம் அறவிடுகின்ற பாடசாலைகள்.
- (3) 1961 ஆம் ஆண்டின் 8 ஆம் இலக்க உதவி அளிக்கப்படுகின்ற பாடசாலைகள், பயிற்சிக் கல்லூரிகள் (துணை விதிகள்) சட்டத்தின் கீழான தனியார் கட்டணம் அறவிடாத பாடசாலைகள்.

2 ஆம் 3 ஆம் வகைகளுக்குள் வருகின்ற பாடசாலைகள் எண்ணிக்கையில் 65 இற்கு மேற்படாது; ஆனால், மிகப் பலம்

வாய்ந்த வாடிக்கையாளரையும் பழைய மாணவர் சங்கங்களையும் கொண்ட செல்வமும் வசதிகளும் மிக்கனவாகும்.

அரசாங்க அமைப்பிற்குள்ளான பாரிய பாடசாலைகள் தொடர்பாக வெள்ளை அறிக்கையில் உள்ள முன்மொழிவுகள், அவற்றைத் தனியார் பாடசாலைகளாக மாற்றலாம். இவை தனிப் பாடசாலைகளாகப் பெயர் குறிக்கப்படவிருப்பதுடன், கொத்தணி முறையிலிருந்து விடப்பட்டுள்ளன. (பந்தி 66). பாடசாலைப் பணியாட்டொழுதிக்குரிய கொடுப்பனவுகள், ஆய்வுகூடங்கள், தூல்நிலையங்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள், பாடசாலைக் கட்டடங்கள் என்பவற்றின் பரிபாலனம் என்பவற்றை மாத்திரமே அரசு உதவி உள்ளடக்கும்; ஏனையவசதிகளுக்கு இப்பாடசாலைகள் மேலதிக நிதியைத் திரட்டுதல் வேண்டும். (பந்தி 67). இச்சூழ்நிலையின் கீழ் இப்பாடசாலைகள் துட்ப அடிப்படையில் சுதந்திரமாக இயங்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதிலும், இவை பாடசாலையின் பல்வேறு நடவடிக்கைகளையும் நிதிப்படுத்த உதவுகின்ற நிலையையில் உள்ள மாணவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் வேண்டி உள்ளது.

இவ்விதத்துரைப்புக்களை, தனியார் பாடசாலைகள் தொடர்பான விதத்துரைப்புக்களுடன் சேர்த்தும் பாருங்கள். கட்டணம் அறவிடப்படாத பாடசாலைகளின் ஆசிரியர் சம்பளங்கள் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் (பந்தி 76); தனியார் பாடசாலைகள் ஒன்றில் தேசிய முறையுடன் இணைவதற்கு அல்லது உதவி பெறுகின்ற கட்டணம் அறவிடப்படாத பாடசாலைகளாக மாறுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் (பந்தி 77). அரசு அமைப்பிற்குள் உள்ள சிறந்த பாடசாலைகளுக்கும் தனியார் பாடசாலைகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு யாது? இவ்வாறாக மிகச் சிறந்த பாடசாலைகள், உரிமை படைத்த செல்வந்த வகுப்பினரின் தேவையை நிறைவு செய்யும்; கொத்தணி முறைக்குள் அளிக்கப்பட்டுள்ளது போன்ற ‘இரண்டாந் தாக்கம்’ மாத்திரமே சாதாரண பிரசைக்குக் கிடைக்கும்.

கல்வி வெள்ளை அறிக்கை ஒரு யள்ளி ஆசிரியரின் பார்வை

- எம். எச். எம். ஷம்ஸ்

கட்டுரையாளர் இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக ஆசிரியப்பணி புரிந்து வருபவர். கல்வியில் சமவாய்ப்பு, பொதுத்தன்மை, தேசியப் பண்பு, கொத்தணி அமைப்பு ஆகிய பிரதான அம்சங்களின் பின்னணியில் கல்வி வெள்ளையறிக்கையின் குறை நிறைகளை அவர் இங்கு பரிசீலனை செய்கிறார். இக்கட்டுரையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்கள் கட்டுரையாளரின் சொந்தக் கருத்துக்களாகும்.

வளர்முது நாடொன்றின் கல்விச் சீர்திருத்தத்துக்கான ஆலோசனை எனும்போது அதில் பல விஷயங்கள் கவனத்துக்கெடுத்துக் கொள்ளப்படல் வேண்டும். அதிகரிக்கும் குடியாடர்த்தி மூலம் பொருள், மனித வலுப் பயன்பாடு போதாமையால், தலா வருமானம் குறைவு ஒட்டு மொத்தமாக நோக்கின் அந்நியச் சொலாவணிப் பற்றுகுறை போன்றவை அவ்வாறு தத்துவஞ்சியவை. இவற்றை சடு செய்யவது கல்வியின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். நாட்டின் எல்லாத் துறைகளையும் பாதிக்கும் அம்சமே கல்வி. எனவே அதன் சீர்திருத்தத்துக்கான ஆலோசனை, முழு நாட்டையும் காட்டி எழுப்புவதற்கு நிறுவப்படும் அடித்தளமெனியப் பொருத்தும்.

இலங்கை, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்த போது 1869ம் ஆண்டு கல்வியமைச்சு உருவாக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் மிஷனரி பிரதான முறையே அமுலாயிற்று. காலனித்துவ ஆட்சியாளரின் நலவுரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் விதத்திலேயே இக்கல்வி முறை அமைந்தது. அதன்காரிக தர்மபால, ஆறுமுகநாவலர், சித்தி லெம்பை போன்றோர் கதேசக் கல்வி விரும்பிக்கான முயற்சிகளில் இறங்கினர். இன்று வரை நடைமுறைப்படுத்தப்படாத கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் எதுவும் ஏகாதிபத்திய காலனித்துவ அம்சங்கள் முற்றாகக் கணியப்படவில்லை. 1945ம் ஆண்டு கன்னக்கரா கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் குறிப்பிடத்தக்க சிபார்சு இலவசக் கல்வியாகும். 1972ம் ஆண்டு கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் சிபார்சு செய்யப்பட்ட தொழில் வளர்முது நாடொன்றின் மனிதவலு விரயத்தைத் தவிர்க்கும் பாக்கில் அமைந்திருந்தது (இத்திட்டம் பூரண வெற்றியைத் தரவில்லை)

காலனித்துவ அமைப்பிலிருந்து கல்வியை விடுதலை செய்வதற்கான போராட்டம் 1940 களிலிருந்தே மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. இதனால் நாம் பெற்ற ஆரோக்கியமான விளைவுகள் பின்வருவனவாகும்.

சமவாய்ப்பு
பொதுத் தன்மை
கட்டாய நிலைமை
தேசியப் பண்பு

இவ்வனுகூலக்களைப் பயன்படுத்தும் தன்மை இன்றுவரை பூரணமாகப் பரவலாக்கப்படவில்லை. இதற்கு சமூக அமைப்பே காரணமாகும். என்றாலும் எமது நாட்டுக்கேற்ற கல்வியமைப்பொன்றை அடைவதில் மேற்காட்டிய வாய்ப்புகள் ஓரளவாவது பயன்பட்டுள்ளன என்பதை மறுக்க முடியாது.

கல்வியில் சமவாய்ப்பு ஒரு ஜனநாயகப் பண்பாகும். இதனை இன்றுள்ள எமது அரசியல்பாப்பு கூட (அத்தியாயம் V1, பத்தி 27 'ஊ' பிரிவு) உறுதிப்படுத்துகிறது. உயர்வர்க்கத்தினர் சகல வசதிகளையும் கொண்ட ஆங்கில மொழிப் பாடசாலைகளிற் கற்று கவர்ச்சிகரமான தொழில்களில் ஈடுபடவும், நாம், மத்திய வர்க்கத்தினர் வசதிகளற்ற பாடசாலைகளில் அற்று சாதாரண தொழில்களில் ஈடுபடவும் முன்மைய கல்வி முறை வழிவகுத்திருந்தது. நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின்பும்

இந்த நிலை நீடித்தது. கன்னக்கரா அவர்களது 1945ம் ஆண்டுச் சீர்திருத்தத்தினுட்கூட சமவாய்ப்பை ஈட்டிக் கொடுக்க முடியவில்லை. 1957இல் சுயமொழியில் பட்டப் படிப்புக்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டதும், 1962இல் பாடசாலைகள் அனைத்தும் அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டதும் கன்னக்கரா அவர்களது கனவை நனவாக்க உதவியுள்ளன.

கல்வியில் பொதுத்தன்மை, தேசியப்பண்பு என்பனவற்றை ஈட்டிக் கொள்வதற்கு கல்வித்துறை அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டமை அனுகூலமாக அமைந்தது. சுயமொழியில் உயர்கல்வி கற்பிப்பதற்காக பாடவிதான சபை தூலாக்கக்குழு என்பன உருவாக்கப்பட்டதுடன் தால்வெளியிட்டுத் துறையை அரசு வைப்பற்றதும் இதன் பாதப்பட்டனவாம்.

இலங்கையில் கல்விச் சீர்திருத்தம் அல்லப்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் அவற்றின் அனுகூலக்களை அனுபவிப்பதில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு இன்றும் இருந்தே வருகிறது. நாம் இதுகாறும் வென்றெடுத்த அனுகூலக்களைப் பாதுகாப்பதிலும், பயன்படுத்துவதிலும் தற்போது சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ள வெள்ளையறிக்கை ஏற்றதாழ்வு உதவுகிறது என்பது ஆராயப்படத்தக்கது.

மாணவர் இடைநிற்றல் மூன்றாம் உலக நாடுகள் அனைத்திலும் காணப்படும் பொதுவான ஒரு சாயக்கேடே மாணவர் இடைநிற்றல் என்பது இலங்கையில் கல்விச் சீர்திருத்தச் சிபார்சுகள் எல்லாவற்றிலும் இக்குறைபாடு குறிப்பிடப்படாமல் இல்லை. 1975ம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஆசிரிய, பசுபிக் பிராந்திய கல்வி அமைச்சர்கள், கல்வியியலாளர்களது நான் காலது சர்வதேச மாநாட்டில் ஆய்வுவட்டவணியின்படி "1960 முதல் (வயது 5-14) ஆரம்பக் கல்வி பெறும் மாணவரது தொகை படிப்படியாகக் குறைந்து வந்துள்ளது."

1960 ஆரம்பக் கல்வி பெற்றவர் தொகை 85.8%

1970 ஆரம்பக் கல்வி பெற்றவர் தொகை 75.1%

இத்தகைய குறைபாடு காணப்படும் ஒரே ஒரு ஆசிரிய நாடு இலங்கையே என்பது ஒரு கசப்பான உண்மையாகும்.

தற்போது இலங்கைப் பாடசாலைகளில் இடைநிற்றலுக்கான காரணம் பின்வருமாறு அமைகிறது.

வறுமை	48.29%
பொருத்தமற்ற பாடத் திட்டம்	12.01%
மால்யக் குற்றங்கள்	14.18%
பாடசாலை இல்லாமை	4.01%
தொழிலுக்குச் செல்லல்	1.09%
காரணமின்மை	20.42%

அதிகரிக்கும் குடியூர்த்தி, தலா வருமானக் குறைபாடு என்பவற்றின் விளைவான வறுமை இதில் பாரிய இடத்தை வகிக்கிறது. முன்பொருபோது இருந்தது போல கல்வியைச் சட்டரீதியாகக் கட்டாயமாக்குவதனால் இந்த இடைநிற்றலை நிறுத்த முடியாது. வறுமை காரணமாகபெரும் பாலான மாணவர்கள் கல்வியை இடைநிறுத்துவதனால் கல்வி மானியத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. தற்போது சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ள வெள்ளையறிக்கையில் மாணவர் இடைநிற்றலுக்காக குறுகிய மாற்றுவழி ஒன்று கூறப்பட்டுள்ளது.

“பாடசாலையிலிருந்து முற்றியே விலக்குவார்க்கும் ஒரு சான்றிதழ் பெறும் வாய்ப்பை அளிக்கும் பொருட்டு 8ம் தாத்தா இடைநிலை யிலே கொத்தணி மட்டத்தில் ஒரு பரீட்சை வைக்கப்படும்” (முன்னுரை 1V)

தற்போது முழு மாணவர்களில் க. பொ. த. (சா.த.) பரீட்சைக்குத் தேர்ந்துபவர்கள் 21.9% ஆவர். இவர்களுக்கும் க. பொ. த. (உ.த.) பரீட்சை வரை கல்வியைத் தொடர்பவர்கள் 3.6% ஆவர். புதிய வெள்ளையறிக்கையின்படி 8ம் வகுப்பின் இறுதியிலேயே பெருந்தொகையானோர் வெளியேற்றப் படி உயர்கல்விக்குத் தேர்ந்தும் மாணவர் தொகை இன்னும் குறை யலாம்.

கொத்தணிப் பாடசாலை

அடுத்து, வாதம் பிரதிவாதக்கருக்குப்பட்டுள்ள அம்சமே பாடசாலைக் கொத்தணி முறைவளர்ச்சி பெற்ற நாடுகள் பலவற்றில் இம் முறை அமுலில் உள்ளதுன்மை. வளங்களைப் பரவலாக்கல், தெரிய ஒருமைப்பாடு, பிரதேச நிர்ணயக் கருக்கு இடமளித்தல் போன்ற அனுசூலங்கள் இதனால் ஏற்படும்

என்று விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்போது உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் தவிர்ந்த பாடசாலை மட்டங்கள் இளரீதியாகவே பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. 61% கு மேல் பயிலும் மாணவர்களுது இணைப்பைக் கொண்டு குறிப்பிட்ட பாடசாலை யின் இனம் சுடப்படுகிறது. புதிய கொத்தணி முறையில் பல இனப் பாடசாலைகள் ஒரே கொத்தணியின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படுவதால் இளரீதியான ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்று எதிர்பார்ப்பது நியாயமே. வெவ்வேறு இன மாணவர்கள் ஒன்றாக இணைந்து கல்விபயில்வது இன்றைய கட்டத்தில் மிகவும் இன்றியமையாதது. இந்த இணைப்புக்கு தடையாய் இருப்பது மொழியே. இதனால் எதிர்பார்க்கும் நன்மைகளை சட்டுவது சிரமம். தமிழ் பேசும் மாணவர் சிங்களத்தை யும், சிங்கள மாணவர் தமிழையும் படிப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். புதிய வெள்ளையறிக்கையில் இதற்கான திட்டங்கள் பல விளையவேயுள்ளன.

கனிப்பு இடைநிலைப் பாட விதானம் ஒன்பது பாடங்களைக் கொண்டது.

“விரும்பிய பாடசாலைகள் நடைமுறைச் சிங்களம்/தமிழ் மொழியை அழகியற் கல்விக்கு மாற்றுப் பாடமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.” (க. வெ. அ. பந்தி 26)

இங்கு ‘விரும்பின்’ என்ற அடைமொழி, மொழிப் பரிவர்த்தனை தொடர்பான திட்டத்தைப் பல விளப்படுத்துகிறது. அழகியற் கலையை மாணவர் விட்டுவிடுவர் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.

எனவே புதிய கொத்தணி முறையால் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தல்வதில் வெற்றிபெறுவது ஐயமே. மாருக இனப்பிரச்சனை முன்வைவிட அதிகரிக்கலாம். தற்போது சில மத்திய மகாவித்தியாலயங்களில் பல்லின மாணவர்கள் இணைந்து பயில்கின்றனர்; அவற்றில் வாசிக்காலை, விஞ்ஞானகூடம், விளையாட்டுத்திடல், தொழிற்கூடம் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துவதில் அடிக்கடி மோதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் சிறுபான்மை இன மக்களை அப்பாடசாலைகளிலிருந்து பிரிக்கவேண்டியும் ஏற்பட்டது. 1965 களில் ஏற்

படுத்தப்பட்ட ‘ஸியவன்’ தூல்நிலையங்களின் பரவலான பயன்பாட்டுக்கு எதிராக மாணவர்கள் பாடசாலை ரீதியாகப் பிரிந்து மோதிக் கொண்ட சம்பவங்களும் உண்டு.

“ஒவ்வொரு கொத்தணியும் உள்ள மூலாதாரப் பாடசாலையானது நெற்ற பரிசோதனைச்சாலை, வேலைக்களம், தூலகம், செவிப்புல, கப்புல கல்வி வசதிகள், இன மாட விதானப் பயிற்சிவகுப்புகள் எனுமிவை பொருத்தியிருக்க முடியாது அழிவிருத்தி செய்யப்படும்” (க. வெ. அ. பந்தி 59)

இந்த வளங்களை ஏனைய பாடசாலைகளுக்கும் பரவலாக்குவது கொத்தணியின் அனுசூலக்கருள் ஒன்றாக விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. புவியியல் அடிப்படையில் கொத்தணிகள் தொகுக்கப்படுவதால் குடியூர்த்தி குறைந்தபகுதிகளில் கொத்தணிப் பாடசாலைகள் ஒன்றுக்கொன்று செய்யயாகவே அமையும். எனவே மாணவர்கள் மூலாதாரப் பாடசாலையை நோக்கிச் சென்று வருவதில் பாடநேரம் வீணாக்கப்படலாம். இதற்காக தனியான போக்குவரத்து வாகனங்களை பாடசாலைகளுக்கு வழங்கும் நிலை ஏற்படும். இந்த வாகனங்களுக்கும், பராமரிப்புக்கும் செலவிடும் தொகையைக் கொண்டி தேவையான வளங்களைமே வறக்கலாம். எனவே கொத்தணி முறையினால் விளையும் நன்மைகள் நகர்ப்புறங்களில் மாத்திரமே சாத்தியமாகும்.

மூலாதாரப் பாடசாலையின் அதிகாரிகளும் கொத்தணி அதிகாரிகளும் கூடமையாற்ற விருப்பதால் வேறு பல நடைமுறைப் பிரச்சினைகளும் உருவாகலாம். வட்டாரக் கல்வியறிக்காரிகள் தியமனம் நிறுத்தப்படவிருப்பதால் அவரது அதிகாரங்கள் கொத்தணி அதிகாரிக்கு வழங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். தற்போது வட்டாரக் கல்வியறிக்காரிகள் எந்தப் பாடசாலைக்கும் தனிப் பொறுப்பு வாய்ந்தவராக இராமையால் அவர்களது சேவையில் பாரபட்சம் ஏற்படுவது குறைவு. ஆனால், கொத்தணி அதிகாரி மூலாதாரப் பாடசாலைக்கும் அதிகாரிகளும் இடம்பாடசாலைகளுக்கும் அனைத்துப் பாடசாலைகளையும் சமமாக நிர்வகிப்பார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.

நாட்டில் உள்ள சுமார் 10,000 பாடசாலைகளையும் கொத்தணியில் அடக்க வெள்ளையறிக்கை முன்வயவில்லை, மிகப் பெரும் பாடசாலைகளாக உள்ளவற்றை ஒற்றை நிலைப் பாடசாலைகளாக

தனிமைப்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவை தம்மைத்தாமே நிர்வகிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவை என்று காரணம் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவற்றிற்கு ஆசிரிய வேதனம் மாத்திரமே அரசு வழங்கும். இந்தத் திட்டம் முன்பிருந்த மிஷனரி கல்வி முறைக்குத் திரும்பிச் செல்லும் முயற்சி என்று கண்டிக்கப்படுவதில் நியாயம் உண்டு.

“அவற்றிற்கு கடியளவு சுயமாகவே தொழிற்பட வாய்ப்பு அளிக்கப்படும், அவை சிறப்பாக இயங்கும்படி உணரப்பட்டுள்ளது” (ச. வெ. அ. பக். 35)

என்று குறிப்பிட்டிருந்தது பெற்றோர்களே இப்பாடசாலைகளை அழிவிருத்தி செய்வர் என்று புலகுதின்றது. எனவே அரசு உதவியின்றி இவற்றை நிர்வகிக்கும் தகுதி—பண பலம்—படைத்தவர்களது பிள்ளைகளை இவற்றில் பிரவேசம் பெறும் நிலை உருவாகும். இதனால் மீண்டும் ‘கல்வியற்ற சம மின்னம்’ தோன்ற ஏதுவாகிறது. கொத்தணிப் பாடசாலைகளில் பரிலும் வறிய மாணவர்கள், இந்த ஒற்றை நிலைப் பாடசாலைகளுடன் போட்டியிட முடியாமல் பாடசாலைகளிலிருந்து வெளியேற நேரிடலாம்.

இது மாத்திரமன்றி இலங்கையின் கல்வித் துறையில் ஒருபோது நிலவிய இரட்டைத்தன்மைக்கு மீண்டும் திரும்பும் முயற்சியாக இது அமையும் ஒற்றை நிலைப் பாடசாலைகள், உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளாக ஒருபுறம் வளர்ந்து செல்ல கொத்தணிப் பாடசாலைகள் வேறொரு புறம் பின்தங்க வழி ஏற்படும். உயர்வர்க்க மாணவர்கள் சகல வளங்களும் கொண்ட ஒற்றைநிலைப் பாடசாலைகளில் பயின்று பல்சுவைக் கழகம் வரை சென்று கவர்ச்சிகரமான உத்தியோகங்களில் ஈடுபடவும், வறிய—கிராமப்புற மாணவர்கள் வெள்ளையறிக்கை கூறும் தொழிற் கல்விக்கோ, அல்லது திறந்த பாடசாலைக்கோ செல்லவும் நேரிடலாம். திறந்த பாடசாலைகள் இலவசமாக இயங்கும் என்றும் உத்தரவாத

மளிக்கப்படாத நிலையில் வறிய மாணவர் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவர்.

புதிய கல்வி வெள்ளையறிக்கையில் தனியார் கல்வி நிறுவன முறையை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பதற்கான சிபார்சுகள் பல உள்.

“பாடசாலை முன்னிலைக்கல்வி பிள்ளைகளின் நலமார்ந்த விருத்திக்கு இன்றியமையாததாகக் கருதப்படவில்லை” (ச. வெ. அ. பந்தி 78)

பாடசாலை முன்னிலைக் கல்வியை அரசு ஏற்று நடத்துவதற்கு பயனில்லை என்ற கருத்து இங்கு மறைமுகமாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அதே வேளை—

“இத் தேவையை நிறைவு செய்யும் வகையிலே தனியார் நிறுவனங்கள் காட்டுகின்ற தாளான்மையையும், முயற்சியையும் அரசு பாராட்டுகிறது” (ச. வெ. அ. பந்தி 78)

என்ற பகுதியிலிருந்து தனியாமைக் கொண்டே இக்கல்வியை தொடர்ந்து நடாத்துவிடக் கூடும் வெள்ளையறிக்கை விருப்புகிறது.

“பாடசாலை முன்னிலைக் கல்வி நிலையங்களின் போதனை முறைகள் மோசமாயுள்ளன. அவை அரசு கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்படவேண்டும்” என்று 1961 தெரியக் கல்விக்கமிஷன் அறிக்கை கூறுகிறது. தொடர்ந்து இப்பாடசாலைகளைத் தனியார் கைகளில் விடுவதனால் வறிய மாணவர்களுக்கு பாடசாலை முன்னிலைக் கல்வி பெறும் வாய்ப்பு ஒரு போதும் கிடைக்கப் போவதில்லை.

தொழில் முறைக் கல்வி, உத்தியோகக் கல்வி என்பவை பற்றிய தேவைகளைச் சமதை செய்யும் விஷயம் பொதுவாக வளர்முக நாடுகள் அனைத்திலும் இன்று ஒரு பிரச்சினையாகும். இலங்கையில் உத்தியோகக் கல்வி பெற்றவர்களது தொகை அதிகரித்து வந்ததனால் நாட்டின் உற்பத்தித்துறை மூலவளப் பயன்பாடு என்பவற்றிற்கான பயிற்சிபெற்ற ஆளணி போதாமற் போகுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டது. 1972 கல்விச் சீர்திருத்த அறிக்கையில் தொழில் முன்னிலைப் பாடநெறி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும் இதன்பாற்பட்டதே. புதிய வெள்ளையறிக்கையில் உத்தியோகத் துறைக்கான ஆளணியைக் குறைப்பதற்கு பல தடை

கள் இடப்பட்டுள்ளன. பதிலாக, கைத்தொழிற் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 8ம் வகுப்பிலேயே இதற்கான திட்டம் இடப்படுகிறது. காது, பம்பா போன்ற நாடுகளில் இவ்வாறே அளவுக்குமிகும் கைத்தொழிற் கல்விக்கு அமுத்தம் கொடுத்ததால் அதன் விளைவு மிகவும் கவலைக்குரியதாக உள்ளது. இன்று அந்நாடுகளில் பயிற்சி பெற்ற கைத்தொழிலாளரின் வேலையின்மை தலைவிரித்தாடுகிறது.

வெள்ளையறிக்கையில் குறிப்பிடாத தக்க இன்னொரு அம்சம் கல்லூரி மட்டத்தில் (வகுப்பு 12—13) ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக்கப்பட்டுள்ளதாகும். கிராமப்புற ஆற்றல் மிக்க மாணவர் யேவே விளக்கிய எல்லாத் துறைகளையும் தாண்டி கல்லூரிக்கு வந்து சென்ற பின்பு, தொடர்ந்து மேற்கொள்ள ஆங்கிலப் பாடம் ஒரு பிரச்சினையாக அமைவது இடமுண்டு. ஏனெனில், ஆங்கிலம் படிப்பதற்கான வசதிகள் கிராமப்புறங்களில் மிகவும் குறைவு. அரசாங்க பாடசாலைகளில் கூட ஆங்கில ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை நிலவுகிறது. தனிப்பட்ட ஆங்கில வகுப்புகள் இன்மை, அத்தற்கால குழல் இன்மை போன்ற காரணங்களால் நிறைமசாலைகள் கூட நகர்ப்புற மாணவருடன் போட்டியிட முடியாது.

ஆங்கிலத்திலிருந்து சுயபாஷைக்குத் திரும்பியதால் இலங்கையில் உயர்கல்வியின் தரம் குறைந்துள்ளது என்று கண்டனம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கிறது. ஆங்கிலக் கல்வி பெறுவதற்கான வாய்ப்பை நாடளாவ பாவலாக்காது ஆங்கிலத்தை கட்டாய பாடமாக்குவது நியாயமாகாது.

ஒட்டு மொத்தமாக அவதானித்தால் உயர்வர்க்க மாணவர்க்கும் வறிய, கிராமத்து மாணவர்க்கும் இடையில் கல்வி பெறுவதில் சம வாய்ப்பையும், பொதுத் தன்மைமையும் வழங்குவதற்கு புதிய கல்வியறிக்கை வாய்ப்பளிக்கும் தவறிவிட்டது. இதனால் சமூக சமத்துவமின்மை தொடர்ந்தும் நிலவலாம். இதுவளர்முக நாடான இலங்கைக்கு ஆரோக்கியமான விளைவுகளைத் தரும் என்று எதிர் பார்க்க முடியாது.

வேள்வையறிக்கையும் பாடசாலை பாட விதானமும்

- பி.ரேமதாஸ் உடகம்

பாரம்பரியமாகப் பெறப்பட்ட கல்வி முறையைக் கொண்ட எல்லாச் சமூகங்களையும் போன்று எமது பாடசாலைப் பாடவிதானமும் நீண்ட நாட்களாக இலங்கையின் வாழ்க்கை அல்லது சமூகத்திற்கும் பொருத்தமற்றதாகவே விளங்குகின்றது. சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் ஆரம்பப் பாடசாலைப் பாட விதானம்கூட இலண்டன் பல்கலைக்கழக வெளிவாரியப் பரீட்சைகளினால் தீர்மானிக்கப்பட்டன. ஏனைய நாடுகளின் வெளிவாரியப் பரீட்சைகளினால் தீர்மானிக்கப்பட்ட பாடவிதானத் தடையைத் தாண்டுவதற்கு நீண்ட காலம் எடுத்தது.

நாம் பல்கலைக்கழகத் தேவைகளின் அடிப்படையில் பாடசாலைப் பாடவிதானத்தை அபிவிருத்தி செய்பவர்களாக உள்ளோம். முறையான கல்வியின்போது பல மாணவர்கள் இந்நிறுவனங்களுக்கு அப்பாற் செல்லாமையால், ஆரம்ப, இரண்டாம்நாள் பாடசாலைகள் தமது சொந்த உரிமையின்மேல் இயங்குதல் வேண்டும். நாம் எமது மக்களையும், அவர்களது வாழ்க்கை முறை, சமூகம், பொருளாதாரம் என்பவற்றை நோக்கி இலங்கையில் வாழ்வதற்குரிய ஒரு பாடவிதானத்தைத் தொற்றுவித்தல் வேண்டும். சமூகம், காலங்கள் பெருமளவிற்கு விரிவடைந்து வருகின்ற அறிவுத் துறைகள் என்பவற்றிற்குப் பொருத்தமாக பாடவிதானத்தைப் புதிதுபடுத்தல் எப்போதும் இருத்தல் வேண்டும்.

நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் ரேயல் கல்லூரியின் பாடவிதானம் அச்சமுதாயத்திற்குப் பொருத்தமானதாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், இன்னொருவரின் பாடவிதானத்தைப் பார்த்து, அது மிகச் சிறந்தது எனவும் எமது பாடவிதான அபிவிருத்தி நிச்சயத்துடன் மிக நெருங்கியது எனவும் நம்புதல் தகாததாகும். எந்தப் பாடவிதானமும் புனிதமானதல்ல. ஆனால், பாடவிதானத்தை ஆக்குகின்ற இந்நிறுவனம் நாம் அனைவரும் உள்ள சமுதாயத்தில் நீடித்து நிலவக்கூடியதாக இருத்

தல் வேண்டும். எந்த மனித சமுதாயமும் சுய அழிவினை விரும்பாது. அது தன்னைத்தானே புதிது படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும்.

பல மொழிகளையும் பல சமயங்களையும் பல இனங்களையும் கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தில் பாடவிதானத்தை ஆக்குதல், எந்த அளவுகோலின் அடிப்படையிலும் மிகவும் கடினமானதாகும். இது மேலும் ஒரு சிறு நகர்ப்புறக் கற்றோர் வர்க்கத்தினரால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதனால், மேலும் கடினமாகின்றது. ஆகையால் உண்மையான சமுதாயப் பிரச்சினைகள் பாடவிதானத்தில் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

பாடசாலைப் பாடவிதானமும் இரண்டாம்நாள் பாடசாலைப் பாடவிதானமும் பல்கலைக் கழக முன்றல்கு ஒரு ஏனைய படியாகும். அடிக்கடி பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் இவற்றின் தாம் ஆல்லது உள்ளடக்கம் தொடர்பாக முறையிடுகின்றனர். ஆனால், எல்லா மாணவர்களும் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் செல்வதில்லை.

100 மாணவர்களுள் 14 மாணவர்கள் மாத்திரம் க.பொ.த. (உயர்தர) பரீட்சைக்கு அமர்ந்தால் இதில் 88 மாணவர்கள் இப்பரீட்சைக்கு முன்னரே பாடசாலையை விட்டு நீங்கியிருப்பர். நாம் சித்தியடையவில்லை எனக் கருதுகின்ற பெருந்தொகையான அங்கத்தவர்களுக்குப் பாடசாலைக் கல்வி சில கருத்துமிக்க அனுபவங்களையும் நோக்குகையும் வழங்குதல் வேண்டும்.

ஆனால், இக்கருத்திற்கு கற்றோர் குழாத்தினால் சவால் விடுக்கப்படு

கின்றது; உயர் கல்விக்கும் உயர் தொழில் கற்கைகளுக்கும் செல்லவர்களுக்கு மாத்திரமே உயர் ரக கல்வியை வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை இவர்கள் கொண்டுள்ளனர். இம்முறையில் தவறிவிடுபவர்கள் 'தூசிதீர்வுச் சாலிகள்', 'பொருத்தமற்றோர்', 'மண்டிகள்' எனக் கருதப்படுகின்றனர். இவர்களுக்குப் பாடசாலையின் சவால் ஏற்க இயலாதிருந்தால், ஒரு முறையான கல்வியை விரும்பு இல்லாமல் அடையக்கூடிய திறன் இல்லை. இக்கருதுகோள் 'கீழ் நோக்கிய வடிக்கட்டற் கோட்டாடு'டன் இணைந்ததாகும். உச்சியில் உள்ள ஒரு வகுப்பிற்கு மாத்திரம் கல்வி மட்டுப்படுத்தப்பட்டால், கீழ் வகுப்பினர் சில காலத்தின் பின்னர் இயல்பாகவே கல்வியைப் பெறுவர். இச்சிந்தனையாளர்கள் 'திறமையில்' மாத்திரமே நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர்; இதுவே கல்வியின் தனி அளவுகோலாக இருத்தல் வேண்டும் எனவும் இவர்கள் கருதுகின்றனர். நான் ஏனைய நாடுகளின் அனுபவங்களிலிருந்து இதனைத் தொகுத்துள்ளேன்.

ஒவ்வொரு பிள்ளையினதும் கல்விக்குரிய அடிப்படை மனித உரிமைக்கு மேலாக 'திறமையை' போன்று 'சமூகநீதி'யும் இருத்தல் வேண்டும் என கல்வியில் உள்ள முற்போக்காளர்கள் கருதுகின்றனர். இவை ஒரு நிறுவனம் என்ற வகையில் தமது பயன்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டு வறியோக்களையும், சலுகை அற்றோரையும் தொடர்புடைய தரத்தில் வைத்திருப்பதனால் இவர்கள் இல்லிச் உடன் சேர்ந்து பாடசாலைகளை ஒழிப்புகற்குரிய 'பாடசாலை எதிர்ப்

தமது பாடசாலைக் காலத்தின் பல்வேறு கட்டங்களிலும் மாணவர்களின் அளவு: பாடசாலைக் கணக்கெடுப்பு, 1974

பாடசாலைகளில் உள்ள மாணவர்கள்
1 ம் தரம் — 100
5 ம் தரம் — 53
9 ம் தரம் — 46
உயர்தரம் — 14

பாடசாலைகளில்
விலக்குபவர்கள்
5 ம் தரத்தில் 47%
9 ம் தரத்தில் 54%
உயர்தரத்தில் 85%

பாளர்கள்' என்ற ஒரு குழு எழுப்பி அடைந்தனர். எழுபது ஆண்டுகளின் ஆரம்பப் பகுதியில் அடிப்படை சில சமூகங்கள் பாடசாலை ஒன்றினைப் பெருகியும் தற்கு வாக்களித்தமை அறியாத ஒன்றல்ல. 'பாடசாலை எதிர்ப்பாளர்,' 'பாடசாலை சார்பற்றோர்' என்ற இவ்விரட்டம் பல தசாப்தங்களாக இடம்பெற்று வருகிறது. இவ்விரட்டமும் ஏனையோர்களும் வாக்களித்த ஏற்ற ஒரு சில புத்தி ஜீவிகளிடையே தவிர இலங்கையில் ஏனையோரிடையே இது குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பினைப் பெறவில்லை.

ஆசிரியர், இலத்தீன் அமெரிக்கா, டியூபிரிக்கா என்பவற்றிற்கு 1980-ல் அல்லது 1985-ல் சர்வசன ஆரம்பக் கல்வியை அளிப்பதற்கு புனைக்கோவின் ஆதரவின் கீழ் காச்சித் திட்டம் (1960) சந்தியாகோ திட்டம் (1961), அடிப்படை ஆரம்ப திட்டம் (1962) என்பன திட்டப்பட்டன. இப்படிமுடிந்ததற்கு நோக்குகள் அடையப்படவில்லை, மேலும் அறிவினத்தின் சதவீதம் குறைவடைந்த போதிலும் அறிவற்றோரின் மொத்த எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகின்றது. இத்திட்டங்கள் தோல்வி கண்டன. எம்மிடம் உற்சாகம் இருந்தது; ஆனால், இத்திட்டங்கள் மூன்றாவது உலக நாடுகளில் அமுலாக்குவதற்குரிய அறிவு இருக்கவில்லை. தவிரவும், ஆரம்பக் கல்வி இக்கற்றோர் குழுக்களிடையே முன்னுரிமை பெறவில்லை; இவர்கள் பெரும்பாலும் இரண்டாம், மூன்றாம் மட்டங்களிலேயே பெருமளவு கவனம் செலுத்துகின்றனர். கல்வியில் சிறந்த தளவாக்கத்தைக் கொண்ட இலங்கைக்குக் கூட தனது எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் ஆரம்பநிலைக் கல்வியைக்கூட அளிக்க முடியவில்லை. ஆகையால் முற்போக்கு வாதிகள் சர்வசன ரீதியிலான ஆரம்பக் கல்விக்கும் வறிய, சலுகையற்ற வகுப்பினரது கல்விக்கும் முன்னுரிமை அளிக்கின்றனர்.

இலங்கையில் அறிவியல் ரீதியிலான கல்வி விவாதம் இல்லை; ஆனால் பிரித்தானிய மரபுகளிலிருந்து உடம்பெற்ற கல்விப்பிழைவுகளின் மேலமைந்த கருத்துக்கள் உள்ளன. ஆகையால் விவாதம்

களில் பாடவிதானம் ஒரு தலைப்பாக இல்லாதிருப்பதுடன் கல்விக்குழுக்களின் அறிக்கைகளிலும் இதுபற்றிக் கருத்துரைக்கப்படுவதில்லை.

ஆனால், கல்விச் செய்முறை பாடவிதானத்தின் உட்கருவாக விளங்குகின்றது. இவ்வாறு இவ்விரட்டம் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்- "சமூக மட்டங்களை ஒதுக்குவதற்கே எப்போதும் பாடவிதானம் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. சில சமயங்களில் இது உன்னை ஒரு குலத்திற்கும், உயர் வகுப்பின் வழித்தோன்றலுக்கும் உரியதாகக்கூட முற்பிறப்புக் 'கர்மா'வாக அமையலாம். பாடவிதானம் என்பது தாய்மையான வணக்கத்திற்கு அல்லது போர்களினதும் வேட்டையாடலினதும் அடிக்கிடந்த திறமை அல்லது ஒரு தொடர்பான முன்னைய இளவரசர் சலுகைகளின் மேல் அமைந்த மேலதிக விருத்தியாக இருக்கலாம்." இவ்விரட்டம் கருத்தினை நிறுவுதல் அவ்வளவு கடினம் அல்ல. 1972 இற்கு முன்னர் சாதாரண தரத்தின் விஞ்ஞான, கலை, தொழினுட்ப பாடங்களின் பிரிவினையை ஒருவர் ஆராயலாம். இவ்வகுப்புச் சார்பு ஆசிரியர்களிடையேயும் பரவியது; சில பாடசாலைகளில் மாணவர்களை அல்லது நடன ஆசிரியர், ஆசிரியர் பொது அறையில் மிக அருமையாகவே ஒரு இடத்தைப் பெற்றார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால் சமுதாயத்தில் உள்ள சமூக, பொருளாதாரப் பிரிவுகள் பாடசாலைப் பாடவிதானத்திலும் பிரதிபலித்தன.

ஒரு பொதுப் பாடவிதானம், எல்லாக் கல்வி நோய்களுக்கும் ஒரு தீர்வாக அமையாத போதிலும் பிள்ளைகளைப் பிரிப்பதன் அடிப்படையிலமைந்த ஒரு பன்முகப்படுத்தப்பட்ட பாடவிதானத்தை விடவும் சில சாதகங்களைக் கொண்டுள்ளது. அடிப்படையில் அது தேசிய சமூக இனம் பிற்கு சார்பாக அமைகின்றது. பொதுப் பாடவிதானத்தின் கீழ் ஒரு மாணவன் தனது விசேட திறன்களை இலகுவாக அடையலாம் என்பதும் தான் பயன்பிக்க ஒரு மனிதப் பிறவி என்பதையும் விருத்தி செய்துகொள்ளலாம். ஆயினும், கற்றோர் குழு பழைய

முறையையே விரும்புகின்றது. இம்முறை மனிதனை ஒரு குறித்த துறையில் மாத்திரமே நிறைபெறவைக்கின்றது. ஆனால், உணர்ச்சி, தயவு, கலாசாரம், பெருந்தன்மை, என்பவற்றைக் கொண்ட ஒரு மனிதன் என்ற வகையில் இயங்கவைப்பதில்லை. இது ஒரு பெரிய ஒழுங்குமுறையாகத் தென்படலாம். இலங்கையில் நிலவுகின்ற உயர் 'துகர்வுவாத' யுகத்தில், வினாவாக மறைந்து செல்லுகின்ற ஒரு கலாசாரத்தைக் கட்டி எழுப்பும்போது இப்பாடவிதான குறைபாடுகளை அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

கல்வித் துறையில் உள்ள கற்றோர் குழாம், தமது கருத்தினைப் பெரிதுபடுத்துவதற்கு, 'அறிவுக் கொள்கையை மக்களுக்குத் தராதாராக வைக்கின்ற இன்னொரு கற்றோர் குழுத்தினை நாடுவர். ஆனால், எல்லா மனிதப் பிரிவுகளும் கலாசாரம், சமயம், சமூகத்தில் இருத்தல் என்பவற்றை அனுபவிக்கின்றன. ஆகையால் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் சமூக, கலாசார கல்வியின் தேவை உண்டு. இவ்வகையில் விவாதம் நீண்டு செல்லலாம். கல்விச் சொல்லைக் களை ஆக்குவோர், அதிகாரக் குழுக்களின் சமூக சித்தாந்தத்தில் தங்கி தெரிவினைச் செய்ய வேண்டி உள்ளது.

பாடசாலையின் ஊடாக ஒரு பொதுவான கலாசாரத்தை ஊக்குவிப்பதில் ஏனைய எந்த ஆசிரியர் தாட்டை விடவும் தென் கொரியா கடினமான சென்றுள்ளது. அவர்கள் ஒரு பொதுப் பாடவிதானத்துடன் மாத்திரமன்றி, ஒவ்வொரு பிள்ளையும் ஒரு பொதுத் திறமை மட்டத்தை அடைந்த ஒரு கற்றித்தல் முறையையும் பரீட்சித்துள்ளனர். எத்தகைய ஒரு கல்வி முறையும் வகுப்பும் பேசுதல் திற்கும் பயன்படுத்தப்படும் வரையிலும் சமூக சாதனையையும் பொருளாதார உறுதியையும் மக்கள் மறந்துவிடுகின்றனர். தூதிர்ப்புடவசமாக வெள்ளை அறிக்கையில் இதுவே இடம்பெற்றுள்ளது.

1971 சீர்திருத்தங்களில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட பாடவிதானம் சில வாசகங்கள் தவிர மாற்றம் அடையாதுள்ளது. உண்மையில் 1977 இன் பின்னர் கல்வி நடவடிக்கைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நாச (33ம் பகம் பார்க்க)

கல்வி வெள்ளையறிக்கை முன்மொழிவுகளும் கல்வி வாய்ப்புக்களைத் தயாரித்தலும்

- உ. அரம்பந்த

கல்வி வெள்ளை அறிக்கையில் உள்ள கல்வி வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தலுக்குப் பொருத்தமான முன்மொழிவுகளை உங்கள் முன் வைக்க விரும்புகின்றேன். இவ் விடயத்திற்குப் பொருத்தமான, வெள்ளை அறிக்கையில் இடம் பெற்றிராத சிலவற்றையும் எடுத்துரைக்க விரும்புகின்றேன். முறையான பாடசாலைகளின் ஊடாக பொதுக் கல்வியை உறுதிப்படுத்துகின்ற விடயங்கள் சில இடத்தில் இடம் பெற்றிருப்பினும், பாடசாலை செல்கின்ற வயதிலே அடைந்துள்ள எல்லோருக்கும் முழுநேரப் பொதுக் கல்வியை அளிக்கின்ற முன்மொழிவுகளாக இவற்றைக் கருதலாமா என்ற சந்தேகம் எழுகின்றது. இதனை எடுக்கோளாகக் கொண்டு நுண்ணாய்வினை மேற்கொள்ளல் எனது நோக்கமாகும். இது தொடர்பாக, பொதுவாக ஆரம்ப பருவமாகக் கருதப்படுகின்ற 5—11 வயது வரையிலான காலப் பகுதி மீது எனது விசேட கவனம் திரும்புகின்றது. ஆரம்பத்தில் சூப்பரமுட்ட வேண்டிய ஒன்று உண்டு. கல்வி தொடர்பான முன்மொழிவுகளைக் கொண்ட ஒரு வெள்ளை அறிக்கையைத் தயாரிக்கும்போது இதனுடன் தொடர்புபட்ட அமைச்சர்களின் கவனம் 1978 இலக்கைசன நாயகக் குடியரசின் அரசு கொள்கைகள் கோட்பாட்டுத் தத்துவத்தின் அத்தியாயம் 27 (2) (ஏ) இன் கீழ் உள்ள

“—திறமை இன்மையை முழுமையாக இல்லாமற் செய்வதற்கும் எல்லோருக்கும் எல்லா மட்டத்திலும் சர்வஜனக் கல்வியை அடைகின்ற உரிமையை உறுதிப்படுத்தல்”

என்ற பந்தி மீது கவனம் திரும்பி இருக்கும் என நம்புகின்றேன்.

தற்போதைய பாடசாலை நிலைமை

வெள்ளை அறிக்கை குறிப்பிடுவது போன்று இலக்கையில் கல்வி வாய்ப்புக்களை உறுதிப்படுத்தல்

கன்னகரா யுகத்துடன் ஆரம்பமாகியது. 1946இல் ஆரம்பிக்க இலவசக் கல்வி, தாய்மொழி மூலம் கற்பித்தல், ரொடப் புறங்களில் மத்திய மகா வித்தியாலங்களும் ஏனைய பாடசாலைகளும் தோற்றம் பெற்றமை போன்ற முக்கியமான நடவடிக்கைகளினால் பாடசாலைக்குச் செல்வோரின் எண்ணிக்கை வேகமாக அதிகரித்தது. மொத்த சனத்தொகை விகிதாசாரத்தின் பிரகாரம் பாடசாலை செல்வோரின் எண்ணிக்கை 1943இல் 13 சதவீதத்தினாலும், 1950இல் 18 சதவீதத்தினாலும், தற்போது 21.7 சதவீதத்தினாலும் அதிகரித்திருப்பதாக வெள்ளை அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. இது பெருமளவுக்கு திருப்தி அடையக்கூடிய ஒன்றல்ல. மூன்று தசாப்த காலத்திற்குள் இலக்கையின் சனத்தொகை 75 இலட்சத்திலிருந்து 14½ கோடி அளவு இருமடங்காக உள்ள போதிலும் பாடசாலை செல்வோரின் விகிதாசாரம் 3.7 சதவீதத்தினால் மாத்திரமே அதிகரித்துள்ளது.

1978ல் கொழும்பில் நடைபெற்ற ஆசிய, பசுபிக் பிராந்திய கல்வி அமைச்சர்கள், கல்வித் திட்டமிடுவோர்களின் தாண்காவது சர்வதேச மகாநாட்டின் புள்ளி விவரங்களின் படி இலக்கையின் மொத்த பாடசாலை உள்நுழைவு, 1980இன் பின்னர் குறைந்துள்ளது. 1960இல் 103.7 ஆகவிருந்த 6—11 வயதுக்கு இடைப்பட்ட பிள்ளைகளின் பாடசாலை உள்நுழைவு விகிதாசாரம், 1965இல் 96.5 ஆகவும், 1970இல் 82.5 ஆகவும் 1975இல் 65.0 ஆகவும் விரைவாக வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. 1960இல் 16.6 ஆகவிருந்த 13—17 வயதுக்கு இடைப்பட்டோரின் விகிதாசாரம் 1976இல் 56.1 ஆக அதிகரித்துள்ளது.

உலக வங்கியின் 1980ம் ஆண்டுக் குரிய கல்வி தொடர்பான அறிக்கையின்படி 1975இல் 6—11 வயதுக்கு இடைப்பட்ட ஆண் பிள்ளை

களின் உள் நுழைவு விகிதாசாரம் 61.0 ஆகவிருந்ததுடன் பெண் பிள்ளைகளுக்கு 63.0 ஆகவிருந்தது. இப் புள்ளி விவரங்களில் ஓரளவு வேறுபாடுகள் தென்பட்ட போதிலும் அது சில போக்குகளைக் காண்பிக்கின்றது. அதாவது, இலக்கையில் 6—11 வயதுக்கு இடைப்பட்ட பிள்ளைகளுள் மூன்றிலொரு பங்கினர் பாடசாலை அமைப்பிற்குள் நுழைவதில்லை என்பதாகும்.

மறுபுறத்தில் அவ்வாறு உள் நுழைகின்ற மாணவர்களிடையில் கூட இயல்திறன்கள் மாத்திரமன்றி, பொதுக் கல்வியின் மூலம் சாதாரண பிரசைகள் என்ற வகையில் சனநாயக சமூகத்தின் பங்காளிகளாக செயற்படுவதற்குத் தேவையான அனுபவத்தைப் பெருது பாடசாலையை விட்டுச் செல்பவர்களும் ஒரு தரத்தில் குறித்த ஒரு வருடத்திற்கு மேலாகத் தங்கியிருப்போர்தாம் எண்ணிக்கையை நோக்குமிடத்து நாம் எவ்வகையிலும் பெருமையப்பட முடியாது. முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட மினி டாசோ மகா

நாட்டின் புள்ளிவிவரங்களின்படி இலக்கையில் 1969இல் முதலாம் தரத்திற்குள் நுழைந்த ஒல்லொரு 1000 மாணவர்களிலும் 564 பேர் மாத்திரமே ஐந்தாம் வகுப்பிலே அடைந்துள்ளனர். முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட உலக வங்கி அறிக்கையின் பிரகாரம், ஒரு வகுப்பில் ஒரு வருடத்திற்கு மேல் தரித்து நின்ற இன்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1970இல் 1ஆம் வகுப்பில் 14 சதவீதமாகவும், 2ஆம் வகுப்பில் 12 சதவீதமாகவும், 3ஆம் வகுப்பில் 12 சதவீதமாகவும், 4ஆம் வகுப்பில் 12 சதவீதமாகவும், 5ம் வகுப்பில் 18 சதவீதமாகவும் இருந்தது. முதலாம் தரப்பாடசாலைகளின் செயற் கிறன் இன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்ற இரு காரணிகள் இவையாகும்.

முதலாந்தா ஆரம்பக் கல்வி தொடர்பாக இலக்கையின் உண்மை நிலைமை இவ்வாறு

இருந்த போதிலும், வியக்கத்தக்க வகையில் வெள்ளை அறிக்கை இது பற்றி மௌனம் சாதிக்கின்றது. எனது நோக்கில், குறிப்பாக ஆரம்ப மட்டத்தில் இலங்கையின் கல்வித் துறையில் உள்ள மோசமான குறைபாடு இதுவாகும். எமது கல்வி அமைப்பில் இருப்பதாக வெள்ளை அறிக்கை சுட்டிக் காட்டுகின்ற, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அரசு வளத்திற்காக 9,500 அளவிலான பாடசாலைகளிடையே நிலவுகின்ற போட்டி, முழுமையானதும் சமவலு உள்ளதுமான கல்வியைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக பாடசாலைகள் போட்டியிடுகின்ற ஊடகமாக மாறுதல், தேசிய மட்டத்தில் கணிப்பீடு செய்யக் கூடிய பாடங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தலும், அவ்வாறு அளவிடு செய்ய முடியாத பாடங்களைப் புறக்கணிக்கின்ற பாடவிதானத்தைப் பின்பற்றுதல், பல்வேறு காரணிகளினால் ஆசிரியர்களின் நிறை எல்லை விழ்ச்சி அடைந்திருத்தல் ஆகிய குறைபாடுகளுடன் ஒப்பிடுகிற சர்வசன ஆரம்பக் கல்வி இன்மை எமது கல்வி முறையில் உள்ள பாடகமான குறைபாடுகளாகும். வெள்ளை அறிக்கையில் இவற்றிற்குத் தீர்வு காணப்படவில்லை.

கல்வியின் நோக்கங்கள்

பிள்ளையின் வளர்ச்சியைப் பயனுள்ளதாக அமைத்து சமூகத்தில் வாழ்வதற்கும், வேலை செய்வதற்கும் முன்னரை விடவும் பயனுள்ள வகையில் ஆயத்தப்படுத்தல் கல்வி வெள்ளை அறிக்கையின் நோக்கமாகும் என அறிக்கையின் முதலாவது அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரே நடவடிக்கையில் பார்க்கும்படித்து இந்நோக்கம் போதியது போற்றென்படினும், முழுச் சமுதாயத்தினதும் மாணிட அபிவிருத்தி அடிப்படையில் நோக்கின் இக்கு பல சம்பவங்கள் மறக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவதாகப் பாடசாலை வயதினை அடைந்துள்ள எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி அளித்தல் வேண்டும் என்ற கொள்கை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பினும் எல்லோருக்கும் கல்வி வசதிகளும் சந்தர்ப்பமும் செய்து கொடுத்தல் இதன் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. இரண்டாவதாக, இத்தகைய கல்வி வசதிகள் சனநாயக அடிப்படையில் சமூகத்

தின் எல்லாப் பொருளாதார, சமூகக் குழுக்களுக்கிடையிலும் இன, சமய, மொழி, இராமியம்—நகர்ப்புறக் குழுக்களுக்கிடையிலும் நியாயமாகப் பங்கிடுகையாக ஆக்கப்படல் வேண்டும் என்பது ஏற்கப்படவில்லை. மூன்றாவதாக, சம கல்வி வாய்ப்பு வழங்குகின்ற கொள்கை இதன் மூலம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் இலங்கையின் பெறுமதி வாய்ந்த மனித மூலவளத்தை உயர் மட்டத்தில் விருத்தி செய்து நாட்டின் விருத்திக்கு உதவும் கூடிய பிரச்சனைத் தொற்றுவிக்கின்ற ஒரு பொதுக் கல்வி முயற்சியை ஆரம்பித்தல் இம் முன்மொழிவுகளின் நோக்கம் எனக் கருதுதல் கடினமாகும்.

சென்ற நான்கு தசாப்தங்களாக அல்லது சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலிருந்து இலங்கை தனது கல்வி அமைப்பினைக் கட்டி எழுப்பியுள்ள அடிப்படைத் தத்துவங்கள் சில இவ்வெள்ளை அறிக்கையின் மூலம் பிற்போடப்பட்டுள்ளன அல்லது ஸ்தம்பிதம் அடையச் செய்யப்பட்டுள்ளதாகத் தென்படுகின்றது. அதன் முன்னுசையில் கன்னகார முன்மொழிவுகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற இடம் தவிர இவ்வசக கல்வி பற்றியும், அதனைப் பயனுள்ள வகையில் செயற்படுத்துவதற்குக் குறிப்பாக சமூகத்தின் பின்னங்கிய வகுப்பினர் அதிக பயன்பெறும் வகையில் அமுல்படுத்தவது தொடர்பாகவும் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. மறுபுறத்தில், இவ்வசக கல்விக் கோட்பாட்டிற்கு முன்னரை சில கருத்துக்கள் புகுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக பந்தி 67இல் குறிப்பிடப்படுகின்ற தனிப்பாடசாலைகள்.

வெள்ளை அறிக்கை மறந்துள்ள இன்னொரு அம்சம் கட்டாய கல்வியாகும். ஆகக் குறைந்தது ஆரம்பக் கல்வி பற்றியோ, 5—11 வயதுக்கு இடையப்பட்ட பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளிற் சேர்த்து ஐந்து, ஆறு வருடங்கள் அங்கு வைத்திருப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவோ அல்லது பாடசாலைகளின் உள் திறனை உயர் மட்டத்தில் வைத்திருப்பது பற்றியோ வாக்குறுதி அளிக்கப்படவில்லை. தாய்மொழி மூலம் கற்பித்தல், கல்வி வாய்ப்புக்களை உறுதிப்படுத்தி விரிவுபடுத்தி சனநாயகக் கல்வி முறை ஒன்றினைக் கட்டி

எழுப்புவதற்கு இலங்கை, சில காலத்திற்கு முன்னர் எடுத்த தூரநோக்கியானதும், காலத்திற்கு உகந்ததுமான ஒரு நடவடிக்கையாகும். 1945இல் ஆரம்பித்து, படிப்படியாக முழுப் பாடசாலை அமைப்பிற்குள்ளும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட தாய்மொழி மூலம் அல்லது முதல் மொழி மூலம் கற்பித்தல் நற்போது முறையாகவும், பயனுள்ள வகையிலும் அமையும் எனக் கூறவில்லாது. இரண்டாவது மொழியான ஆங்கிலத்தை முறையாகக் கற்பிப்பதற்கு பல ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள போதிலும், தாய்மொழியைப் பொறுத்த வரையிலும் ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட புத்தகங்களை வழங்கலாம் என உணர்த்தப்பட்டிருப்பது தவிர எத்தகைய பிரதானமான ஆலோசனைகளும் இடம்பெறாமல் விடப்பிற்றிருப்பதாகும். தாய்மொழி மூலம் பிரச்சரிக்கப்படுகின்ற புத்தகங்களை இலகுவாகக் கிடைக்கச் செய்தல், தாய்மொழி மூலம் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவித்தல், சீழ்சமூக, பொருளாதார வகுப்பிற்குரிய பிள்ளைகளின் பெற்றிக்கும் பாடசாலையில் பாவிக்கப்படுகின்ற மொழிக்கும் இடையிலுள்ள இடைவெளியை இல்லாமற் செய்தல் போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளையும் இது தொடர்பாக எடுக்க வேண்டியுள்ள போதிலும் இது பற்றி எதுவும் வெள்ளை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று சர்வசன கல்விக் கோட்பாடும் வெள்ளை அறிக்கையினால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. உலகின் சிறிய, பெரிய எல்லா நாடுகளைப் போன்று இலங்கையும் ஆரம்ப வயதுள்ள எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் பூரணமான ஆரம்பக் கல்வியை அளிப்பதற்குப் பல்வேறு சர்வதேச மகாநாடுகளிலும் வாக்குறுதி அளித்துள்ள போதிலும், இது தொடர்பாக எதுவும் வெள்ளை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

சர்வசன ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றியப் பேசுகையில் எமது கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பிரதான பிரிவினர், ஒரு சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற வலது குறைந்தவர்களாகும். சர்வதேச புள்ளி விவரங்களின்படி எத்தகைய

ஒரு சனத்தொகையிலும் 8-9 சத விதமாகிடுவர் வலது குறைந்தோராகும். இவர்களுக்காகப் பிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ள சர்வதேச ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட கல்வி முன்மொழிவுகளில் இவர்களுக்காக சில வேலைத் திட்டங்களைப் புகுத்தியிருக்கலாம்; எனினும், இவர்கள் பற்றி வெள்ளை அறிக்கையெனும் சாதிக்கின்றது.

பல வருடங்களாகப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் கற்புறற் கு விசேட திறமை உள்ள பிள்ளைகளைத் தெரிவு செய்து, அவர்கள் பொருளாதாரக் கஷ்டங்களினால் இன்னலுறின், மானவர் உதவித் திட்டத்தின் கீழ் அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்தல் இதுவரையிலும் அரசாங்கம் பாதுகாத்து வந்த கொள்கையாகும். எனினும், இதனை மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும் என வெள்ளை அறிக்கையின் 11ஆவது பத்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தற்போது அமுலில் உள்ள 5ஆம் வருப்பு புலமையப் பரிசுற் பரீட்சை முறைமையான முழுமையாக அங்கீகரிக்கவில்லை. இம் மட்டத்தில் வருமானமும் சலுகைகளும் குறைந்த பெற்றோர்களின் பிள்ளைகள் மாத்திரம்தேற்றக்கூடிய புலமையப்பரிசுற் பரீட்சை ஒன்றினைத் தேசிய மட்டத்தில் நடாத்தி திறமை மிக்க மானவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கு பல்வேறு வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் பொருத்தமாகும் என்பது எனது கருத்தாகும்.

முறையான பாடசாலை மின் ஊடாக சமூகத்தில் வாழுகின்ற இளம் தலைமுறையினருக்கு பயன் மிக்க கல்வியைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்கின்ற எந்த ஒரு சமூகமும் எதிர்நோக்குகின்ற பிரதான பிரச்சினை, குறிப்பாக, குறைந்த சமூக-பொருளாதார அமைப்பில் உள்ள எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் பாடசாலைமில் அளிக்கப்படுகின்ற அனுபவங்களினால் உரிய பயன் பெறுவதற்கு அவர்களை எவ்வாறு நயாப்படுத்தலாம் என்பதாகும். இதற்காக 1977இன் பின்னர் எமது பாடசாலைகளில் சிறுவர் வகுப்பொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எல்லாப் பிள்ளைகளும் தமது வீடுகளில் பெறத் தவறிய, சிறுவர் வாழ்க்கைக்கும் விரைவாக ஆரம்பிக்கப்பட்டவுள்ள முறையான கல்விக்கும் அத்தியாவசியமான அடிப்

படை அனுபவங்கள் போன்றன பற்றி முன் பயிற்சி அளித்தல் இவ்வகுப்பின் பிரதான நோக்கமாக விருந்தது. ஹியோர் அடிக்கமாக உள்ள ஒரு சமுதாயத்தில் இத்தகைய ஒரு வேலைத் திட்டம் முக்கியமானதாகும். ஆயினும் வெள்ளை அறிக்கை முன்மொழிவுகளின்படி இந்த ஆரம்ப வருடக் கல்வி நீக்கப்படுகின்றது. ஐந்து வயதில் பாடசாலைக்கு நுழைகின்ற ஒரு பிள்ளைக்கு, இதற்கு முன்னர் ஒரு ஆறு வயதும் பிள்ளையின் முதலாம் தர பாடத்திட்டத்திற்கு ஏற்பச் சில சமயங்களில் கற்க வேண்டி ஏற்படலாம். இதன் விளைவாக பாடசாலையை விட்டு வெளியேறுதல், ஒரே வகுப்பில் ஒரு வருடத் திற்கு மேற் தங்கியிருத்தல் ஆகிய பிரச்சினைகள் மோசமடையலாம்.

இலங்கையில் பிள்ளைகள் ஐந்து வயதில் பாடசாலைக்குச் சேருவதனால் பிள்ளையின் சமவலுமிக்க வளர்ச்சிக்கு பாடசாலை முன்னிலைக் கல்வி அவசியமற்றது என வெள்ளை அறிக்கையின் 78 ஆவது பத்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தனைக் கேள்வி கேட்க வேண்டி உள்ளது. ஒரு பாலர் வகுப்பு இருந்தபோது இதில் ஓர் உண்மை இருந்தபோதிலும், வெள்ளை அறிக்கை முன்மொழிவின் படி இதனை நீக்கியதன் பின்னர் இந்த அம்சத்தினை எவ்வகையிலும் அங்கீகரிக்க முடியாது. மேலும், 80 ஆவது பத்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போன்று, பாடசாலை முன்னிலைக் கல்வியைப் பெறாத ஒரு பிள்ளைக்கு ஆரம்பக் கட்டத்தில் அளிக்கப்படுகின்ற கல்வியினால் பயன் பெறுவதனைத் தடுக்கின்ற ஏதாவது ஒரு பாதகமான நிலையை இருப்பின் அதனைத் தவிர்த்தலை உறுதிப்படுத்துவதனை எவ்வாறு அமுலாக்கலாம் எனக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளாகக் கருதப்படுகின்ற போஷாக்கு மிக்க உணவு, உறையுள், உடை, சுத்தமான நீர், செளக்கிய வசதிகள் என்பனவற்றிற்கிடையில் கல்வியும் பிரதான இடம் வகிக்கின்றது. ஏனைய அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெறக்கூடியதாக கல்வி விளங்குதல் இதற்குக் காரணமாகும். சமுதாயம் எதிர்நோக்குகின்ற பொருளாதார சமூகப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக மக்

கருக்கிடையில் விழிப்புணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்து சமுதாய மாற்றங்கள், அதனுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு கலாசாரப் பிரச்சினைகள் என்பவற்றை எதிர்நோக்குவதற்கு அடிப்படைக் கல்வியினால் உறுதி பெறப்படுகின்றது. மேலும், பொதுக் கல்வியினால் மனிதனின் உற்பத்திச் சக்தியும் அறிக்கிக்கின்றது. உலக வங்கியின் பிரகாரம் வளர்முத நாடுகளில் சமூக விளைதிறனில் ஆரம்பக் கல்வியின் பங்கு 26.2 சதவிதமாகவும் இரண்டாம் தரத்தாகக் கல்வியில் 13.5 சதவிதமாகவும் இருப்பதுடன் உயர் கல்வியில் 11.3 சதவிதமாகவும் உள்ளது.

ஆரம்பக் கல்வி அடிப்படை மானிட உரிமையாகும் என எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். கல்வியை அடைவதற்கும், கல்வி வாய்ப்பினைப் பெறுவதற்கும் சமமான வசதிகளை எல்லோருக்கும் பெற்றுக் கொடுத்தல், ஆரம்பக் கல்வியை எல்லா மனிதர்களும் அடிப்படை உரிமையாகக் கருதுவதற்கு இருக்கவேண்டிய இரு பிரதான அம்சங்களாகும். எமது அரசியல் திட்டமும் கொள்கையளவில் இதனை அங்கீகரிக்கின்றது.

இது தொடர்பாக இலங்கை கொள்கையளவில் அனுமதிக்க வேண்டிய சில படிிகள் உண்டு முதலில், 1978ம் ஆண்டு இலங்கைக் குடியரசு அரசியற் திட்டத்தில், கல்வி, இலங்கையர்களின் அடிப்படை உரிமை என ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இதனைச் சீர்க்குத்துதல் வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, இலங்கை ஒரு குடியியற் நாடாக இருந்த காலத்தில் 5-14 வயதுக்கு இடைப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு கட்டாயக் கல்வி அளிப்பதற்கு சட்டங்களை ஆக்க வசதி இருந்த போதிலும், கடந்த நாற்பது வருடங்களுக்குள் எமது நாட்டில் கட்டாய கல்விச் சட்டம் அமுலில் இருக்கவில்லை. ஆகக் குறைந்தது 5-11 வய வயதுக்கு இடைப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு ஆரம்பக் கல்வியையாவது கட்டாயப்படுத்த உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தல் எல்லாச் சனநாயக அரசினதும் பட்டியலில் முதலிடம் பெறுதல் வேண்டும்.

(33ம் பக்கம் பார்க்க)

மகா அறுவடை 1980/81

1980/81 பெரும் போக நெல் விளைச்சல், ஒரு தனிப் பெரும் போகத்தில் பெறப்பட்டுள்ள அதி உயர் உற்பத்தியாகும். 1980/81 மகா போகத்திற்குரிய நெல் உற்பத்தி 7.3 கோடி புசல் அல்லது 15 லட்சம் மெட்ரிக் தொன் என குடிசன மதிப்புப் புள்ளி விவரத் திணைக்களத்தினால் பெறப்பட்ட எண்ணிக்கைகளைவிடும் அறிய முடிகின்றது. 1979/80 மகா பருவத்தில் பதியப்பட்ட 6.97 கோடி புசல் அல்லது 14,50,000 மெட்ரிக் தொன்னை விடவும் இது 7 சதவீத வளர்ச்சியாகும். எனினும், 1980/81 மகா போகத்திற்குரிய இலக்கான 7.7 கோடி புசல்களை விடும் (விவசாய அமைச்சினால் திருணயிக்கப்பட்ட) 40 லட்சம் புசல்கள் குறைவாகும்.

1980/81 சாதனை மிக்க நெல் விளைச்சலுக்குப் பல்வேறு காரணிகள் துணைபுரிந்துள்ளன; விளைச்சல் நிலப்பரப்பில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, ஏக்கருக்குரிய விளைச்சலில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, உயர் விளைச்சல் தருகின்ற நெல் இனங்கள், அதிகரித்த பசனைய பாவனை, அதிகளவு நீர் கிடைத்தமை, நிறுவன ரீதியான விவசாயக் கடன்கள் என் பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இவற்றுள் நெல் விளைச்சல் நிலப்பரப்பின் அதிகரிப்பு, விளைவிக்கப்பட்ட ஏக்கர் அளவு, ஏக்கருக்குரிய விளைச்சல் அதிகரிப்பு என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். 1980/81 மகா போகத்தின் போது விளைவிக்கப்பட்ட பரப்பளவும் அறுவடை செய்யப்பட்ட பரப்பளவும் அண்மைய வருடங்களில் பெரும் போகங்களில் அதி உயர் வானதாகும். 1980/81 மகா பருவத்தில் நெற் செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட ஏக்கர் அளவும், விளைச்சல் பெறப்பட்ட ஏக்கர் அளவும் முன்னைய வருடத்தை விடவும் முறையே 4.2, 2.1 சதவீதம் அதிகமாகும். பரப்பளவில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புக்கு பெருமளவு நெற் செய்கைப் பரப்பளவு அதிகரித்தமையும், பாரிய நீர்ப்பாச

னத் திட்டங்களின் கீழ்விளை நிலப் பரப்பளவு அதிகரித்த மையும் காரணமாகவிருந்தன. இதேவேளை, மழை நீரின் மூலம் சாகுபடி செய்யப்பட்ட பரப்பளவு ஒப்பிட்டு ரீதியில் சிறியதாக இருந்தது. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழும் குறிப்பிடத்தக்களவு ஏக்கர் பரப்பளவு அதிகரிக்கவில்லை.

1980/81 மகாபோகம், ஏக்கருக்கு 58.3 புசல் சராசரி விளைச்சலைக் கொடுத்தது; இதுவரையிலும் பதியப்பட்டுள்ள அதி உயர் விளைச்சல் இதுவாகும். 1980/81 மகா போகத்திற்குரிய சராசரி விளைச்சல் முன்னைய மகாபோகத்தின் சராசரி விளைச்சலை விடவும் 1 புசல் அதிகமாகும். இதேவேளை, 1980/81 மகா போகத்தின்போது மழை நீரின் கீழ் விளைச்சல் பெறப்பட்ட பிரதேசத்தில் சராசரி விளைச்சல் 9 சதவீதமும், பாரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் 2.5 சதவீதமும் அதிகரித்துள்ளது. 1980/81 பருவத்தில் ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழான சராசரி விளைச்சல் 8 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது.

அதிகரித்த பசனைய பாவனையும் உயர் விளைச்சல் நெல் இனங்களுடன் பயிர் செய்யப்பட்ட பரப்பளவும் ஏக்கருக்குரிய சராசரி விளைச்சல் அதிகரிப்பிற்குத் துணைபுரிந்த பிரதான காரணிகளாகும்.

1980/81 மகா போகத்தில் நெற் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்ட மொத்த நிலப்பரப்பில் ஏறக்குறைய 85 சதவீதம் புதிய விருத்தி செய்யப்பட்ட இனங்களினாலும், பழைய விருத்தி செய்யப்பட்ட இனங்களினாலும் விளைவிக்கப்பட்டுள்ளன. பாரம்பரிய இனங்களினால் 15 சதவீதம் மாத்திரமே பயிர் செய்யப்பட்டது. 1980/81 பெரும் போகத்தில் பழைய விருத்தி செய்யப்பட்ட சாகங்களினாலும், புதிய விருத்தி செய்யப்பட்ட சாகங்களினாலும் விளைவிக்கப்பட்ட ஏக்கர் அளவு, முன்னைய மகா போகத்தை விடவும் 8 சதவீதம் அதிகமாகும். (ஆய்விற் கு எடுக்கப்

பட்டுள்ள காலப் பகுதியில் பழைய விருத்தி செய்யப்பட்ட சாகங்களின் கீழான ஏக்கரளவு குறைந்தும் புதிய விருத்தி செய்யப்பட்ட சாகங்களின் கீழான ஏக்கரளவு அதிகரித்தும் உள்ளது.)

அளிக்கப்பட்ட கடன்கள்

பயிர்ச்செய்கைக்கு அளிக்கப்பட்ட கடன்களின் போக்கில் ஒரு மின்வாங்கல் காணப்பட்டது. 1978 இலிருந்து பயிர்ச்செய்கை வீழ்ச்சி அடைந்த போதிலும், 1980/81 மகா போகத்திலிருந்து மீண்டும் ஒரு தடவை இதில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்புக் காணப்பட்டது. மக்கள் வங்கியும் இலங்கை வங்கியும் 1980/81 மகா போகத்தின் போது ரூபா 5.7 கோடி பெறுமதியான பயிர்ச் செய்கைக் கடன்களை வழங்கின. முன்னைய மகா போகத்தை விடவும் இது ரூபா 1.1 கோடி அதிகமாகும். உதாரணமாக, முன்னைய மகா போகத்தின் போது மக்கள் வங்கி வழங்கிய ரூபா 2.2 கோடி பயிர்ச் செய்கைக் கடன் 1980/81 மகாபோகத்தின்போது ரூபா 3.3 கோடியாக அதிகரித்தது. இதற்கு மேலாக பெருமளவுக்கு சாதகமான காலநிலையும், சிறந்த நீர் முகாமையும் 1980/81 மகா போகத்தில் உற்பத்தி அதிகரிப்பிற்குத் துணைபுரிந்தன.

உரப் பாவனை

1980/81 மகா போகத்தின் போது நெற் பயிர்ச்செய்கைக்கு விநியோகிக்கப்பட்ட பசனை 115,000 மெட்ரிக் தொன்களாக இருந்தது; முன்னைய மகா போகத்தில் விநியோகிக்கப்பட்ட 99,000 மெட்ரிக் தொன்களை விடவும் இது 16 சதவீதம் அதிகமாகும். 1979/80 மகா போகத்தின் போது நெற் செய்கைக்கு விநியோகிக்கப்பட்ட பசனை குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு 77 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது. 1979 அக்டோபரிவிருந்து பல்வேறு வகையான பசனைகளுக்கும் கூடியளவு மானியம் (55 சதவீதத்தி) விருந்து 85 சதவீதம் வரை) வழங்கப்பட்டதன் விளைவாக பசனை விலைகள் வீழ்ச்சி அடைந்தமை நெற் பயிர்ச்செய்கைக்கு அதிகரித்த அளவு பசனைப் பிரயோகம் இடம் பெறுவதற்குத் துணைபுரிந்தது.

(24ம் பக்கம் பார்க்க)

சிறிய நீர்ப்பாசன அமைப்புகளை புனரமைத்தல்

இலங்கையின் பயிர்ச்செய்கை முறைகளின் தேசிய செயற்கிட்டத்தில் மிக முக்கியமான ஒரு கூறாக சிறிய நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தித் திட்டம் விளங்குகிறது. 1980, 81 வரடங்கள் அமைச்சுக்களின் மூல தளச் செலவு குறைக்கப்பட்டமையால் பல விவசாய, நீர்ப்பாசன செயற்கிட்டங்கள் மீதான முதலீடும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக: காணிகள், காணி அபிவிருத்தி அமைச்சின் செலவு, முதலீட்டுச் செலவுத் திட்ட எல்லைக்குக் கீழாக 20 சதவீதம் குறைக்கப்பட்டமையால் அமுல்படுத்தப்படும் கொண்டிருந்த அதன் பல்வேறு திட்டங்களையும் இடைநிறுத்தவும், காலதாமதப்படுத்தவும் நேரிட்டது.

குறைந்த முதலீட்டு மட்டத்தில் உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்து துரிதமாகப் பயனளிக்கக்கூடிய திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. 1980-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிராமிய நீர்ப்பாசன புனருத்தாரண செயற்கிட்டம் இவற்றுள் ஒன்றாகும். 1982 ஆம் இது விஸ்தரிக்கப்படவுள்ளது, இச்செயற்கிட்டத்தின் தொழினுட்ப மாநிரல்கள், இயக்க கால அட்டவணை என்பன பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டம், உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி போன்ற பல்வேறு மூலங்களிலிருந்தும் பெறக்கூடிய நிதியின் உச்ச பயன்பாட்டிற்கு ஏற்றதாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் கிராமக் குளங்கள் புனருத்தாரணம் மீதான தேசிய குழு இச்செயற்கிட்டத்தினை நோடிமாகக் கண் காணிக்வும் எனவும் அமைச்சின் மூலவள அபிவிருத்தி குறித்த வெளியீடு மூலம் அறிய முடிகின்றது.

1982-ல் இச்செயற்கிட்டம் 24 திட்டங்களில் ஏறக்குறைய 50,000 ஏக்கர்களை உள்ளடக்கும். இது அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மேலதிக நிதி இன்றி ஆரம்பிக்கப்பட்டது; இயக்கம், பரிபாலனம் என்பனவற்றிற்கு அங்கீகரிக்க

கப்பட்ட நிதியின் விவகாரமையின் பகிர்வின் ஊடாக இது நிதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நெல் உற்பத்தியில் இதன் முக்கியத்துவம் தொடர்பாக சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் புனர்நிருமாணம் முக்கியம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. நெல், மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் பெருமானச் சேர்ப்பிற்குப் பிரதான பங்களிப்பினைச் செய்வதுடன், துரித மகாவலித் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டதன் பின்னர் கூட — இத்திட்டத்தின் கீழ் நீர்ப்பாசனம் செய்யப்படுகின்ற நிலத்தில் 29 சதவீதம் நெல் செய்கைக்கு உட்படும் — பொருளாதாரத்தில் அது தொடர்ந்தும் பாரிய உற்பத்தித் துறையாக விளங்கும்.

1979—80 ஆண்டில் இலங்கையில் நெற்செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட மொத்தப் பரப்பளவு:

பயிர்ச்செய்கை வகை	ஏக்கர்
பிரதான நீர்ப்பாசன வேலைகள்	562,243
சிறிய நீர்ப்பாசன வேலைகள்	562,248
மாதுவரி/மழைநீர் மூலம்	905,344

நெற்செய்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ள பரப்பளவில் காற்பங்கிற்குக் (25.9 சதவீதம்) கூடுதலானவை சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்குட்பட்டவை என்பது தெளிவாகும். கிராம நீர்ப்பாசனத்தின் கீழ் பெறப்பட்ட சராசரி நெல் விளைச்சல் பாரிய நீர்ப்பாசனத்தின் கீழ் பெறப்பட்ட சராசரி விளைச்சலில் மூன்றிலொரு பங்காகும்.

100,000 ஹெக்டயர் பயிர்ச்செய்யக்கூடிய தாழ்நில நெல் பரப்பினை வளைந்து, இலங்கையின் உலர் வலயத்தில் ஏறக்குறைய 10,000 சிறு குளங்கள் இருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மாபு ரீதியாக இப்பிராந்தியத்தில் நெல் விளைச்சல் குறைவாக இருப்பதுடன், இத்தகைய நிலைமைகளில் ஏனைய பயிர்கள் வளர்ப்பது தொடர்பாகப் பதிவு இல்லை. அரிசி

உற்பத்தி அடிக்கடி தோல்வி காண்பதுடன், ஐந்து அல்லது ஆறு வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை இது வெற்றிபெறும். ஆகையால் குளம் அணைக்கட்டுங்கள் என்பன அபிவிருத்த நெல் உற்பத்திக்கு வாய்ப்புக்களை அளிப்பதுடன், சிறு நீர்ப்பாசன வேலைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்குரிய அத்தியாவசிய தேவையையும் வேண்டி நிற்கின்றது. இவற்றின் புனருத்தாரணத்திற்குப் பல காரணிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில:

- (1) இலங்கையில் உள்ள 47,000 குளங்கள் / அணைக்கட்டுக்கள் என்பன ஏற்கனவே இருந்துவருகின்ற அமைப்புகளாகும். இவற்றுள் 16,500 குளங்களும், 10,000 அணைக்கட்டுக்களும் வெவ்வேறு திறன்களில் வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமையின் கீழ் உள்ளன. 12,000 கைவிடப்பட்ட குளங்கள் / அணைக்கட்டுக்களைப் புனருத்தாரணம் செய்யலாம். மேலும் 10,000 குளங்கள் கைவிடப்பட்டுள்ளன; பல்வேறு காரணிகளின் நிமித்தம் இவை கைவிடப்பட்ட வேண்டி உள்ளன.
- (11) துரித மகாவலி அபிவிருத்தி போன்ற நீண்ட திட்டங்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து, ஒன்று அல்லது இரண்டு வருடங்களுக்குள் விவசாய விளைவுகளைப் பெறலாம்.
- (111) இயக்கத்தில் உள்ள ஒரு சிறு குளத்தின் பரிபாலனச் செலவு குறைவாக இருக்கும்.
- (1V) இக்குளப் பிரதேசங்களில் ஏற்கனவே குடியேற்றங்கள் உள்ளன; முறையான புனருத்தாரணத்தின் மூலம் பயிர்ச்செய்கைக்கு உட்படுத்தக்கூடிய ஏக்கர் அளவின் அதிகரிப்பு புதிய குடியிருப்புகளுக்கு வழிவகுக்கும்.
- (V) சிறு குளப் பிரதேச விவசாயிகள் ஏற்கனவே நீர்ப்பற்றாக்குறையை ஏற்கக் கற்றிருப்பதனால் இவர்களிடையே வழக்கங்களை அறிமுகம் செய்தல் இலகுவானதாகும்.

(VI) இது குளத்தின் அடிப்படை யில் அமைந்த கிராமிய பொருளாதாரத்தின் உயர்ச் சிக்கு வழிவகுக்கும்.

(VII) இது மிகச் சிறந்த நீர்ப் பாவனை, கட்டுப்பாடு என்ப வற்றிற்கும் பயிர் நிலப்பரப் பளவு, செறிவுப் பயிர் என்பவற்றிற்கும் வழிவகுக் கும்.

சிறு குளங்கள்/அணைக்கட்டுக் கள் புளருத்தாரணம் ஒரு விவ சாய முயற்சி அன்றி தனிப்பட்ட ஒரு பொறியியற் திட்டம் அல்ல. இது விவசாய வியலாளர், எந்திர விவலாளர் ஆகிய இரு சாரர்களி னாலும் திட்டமிடப்பட்டு, அமு லாக்கப்பட வேண்டியதாகும். நீர்ப் பாதுகாப்பு, நீர்ப் பரிபால னம், நீர்முகாணம் என்பவற்றுடன் இணைந்த மண்வளப் பாதுகாப்பு தடவடிக்கைகள், குளக் — கிராமங்களின் முறையான அபிவிருத்தி யில் தவிர்க்க இயலாதனவாகும்.

வலகம்பாரு எண்ணக் கரு

சிறு நீர்ப்பாசனத்தின் கீழ், பொதுவாகப் பெரும்போக நெற் செய்கை மழையுடன் ஆரம்பிக் காது. குளங்கள் நிறையும் வரை விவசாயிகள் பார்த்திருப்பர். இவ் வாருக மேட்டு நிலங்களில் சேனைப் பயிர்ச்செய்கையில் கவர்ச்சியின்

காரணமாகப் பருவப்பெயர்ச்சி யின் பெரும்பகுதி வினாக்கப்படு கின்றது. தாமதமான நெற்செய்கை யின் விளைவாக சேமிக்கப்பட்டுள்ள நீர் மகாபோகத்தில் மாத்திரம் துகரப்படுகின்றது; இது சிறு போக நெற்செய்கையை முானு கப் பாதிக்கின்றது. மகா போகத் தில் சேனையில் நெல் வெற்றிகர மாகப் பயிரிட முடிந்த போதிலும் மழையுடன் நெற்செய்கையை விவ சாயிகள் ஆரம்பிக்காதிருப்பதற் சூரிய காரணத்தை விளக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. பெரும் போகத்திற்குரிய நெல், மழையுடன் பயிரிடப்பட்டால், ஜனவரி இறுதி அளவில் அறுவடை செய்யலாம். இதன்மூலம் குளத்தில் நீரை நிறைய வைத்திருக்க முடிவதுடன் சிறு போகத்திற்கும் நீரை உறுதிப் படுத்தலாம். இது பயிர்ச்செய் கைச் செறிவில் 50—100 சத விதத்தை அதிகரிக்கும். இலங்கை யின் உலர் வலயத்தில் இதனைச் செய்வதற்கே வலகம்பாரு கருது கோள் முயற்சிக்குள்ளது. இலங்கை நிருவாக சேவைக் கழகத்தின் 1981 வருடாந்த அயர்லின்போது மகாஇலாப்பல்லமையில் உள்ள பிராந்திய விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையத்தைச் சேர்ந்த எஸ். எச். உபசேன, எல். சமரங்கோள்

என்பவர்களினால் இக்கருதுகோள் ஆராயப்பட்டது.

உலர் வலய சிறு குள சூழலில் பாரம்பரியமாகவே நெல் விளைச் சல் மிகக் குறைவாகும். உற்பத் தியை அதிகரிக்கச் செய்யும் வகையில் இப்பிராந்தியத்தில் ஏற் படுத்தப்பட்ட புதிய தொழினுட ம் நெல் உற்பத்தியைப் பெரு மளவிற்கு அதிகரிக்கும் என அறி யப்பட்டுள்ளது. அகன் புரான கிராமக்கருடனான வலகம்பாரு லின் சித்ய குளம், இலங்கையின் உலர் வலய சிறு குளச் சூழலை ஒத்ததாகும். இது திட்ட ஆய்வற் குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இக்குடியேற்றத் திட்டங்களில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு, கைக் கொள்ளப்பட்ட தொழினுட்பம் நெல் உற்பத்தியை 2—4 மடங்கு அதிகரிக்கச் செய்திருப்பதுடன், ஐந்து அல்லது ஆறு வருடங்க ளுக்கு ஒரு முறை நடைபெற்ற நெற்செய்கையை வருடம் ஒரு முறையாக அதிகரிக்கச் செய் துள்ளது. சில சமயங்களில் இரு பருவப் பயிர்ச்செய்கையையும் மேற்கொள்ளக்கூடியதாக இருக் கின்றது. உரிய பருவத்தில் குறுங் கால நெல் இனத்தை உற்பத்தி செய்வதே புதிய தொழினுட்ப மாகும்.

(22ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

1981 பெப்ரவரி வரையிலும் பசளை விலை குறைவாக இருந்தமையால் 1980 சிறு போகத்திலும் 1980/81 மகா போகத்திலும் பசளைப் பாவனை தொடர்ந்து அதிகரித்தது. எனினும், 1981 பெப்ரவரி 1ஆம் தேதியிலிருந்து பசளை விலை 74 சத விதத்திலிருந்து 140 சதவிதம் அள விற்கு அதிகரித்தது. பசளை விலை அதிகரிப்பு நெல் உற்பத்தியை முா ணாகப் பாதித்தது என்பதற்குத் தெளிவான குறிகள் இருந்தன. உதாரணமாக, சென்ற வருடத்தில் இதே காலப் பகுதியுடன் ஒப்பிடு மிடத்து 1981 பெப்ரவரியிலிருந்து ஆகஸ்ட் வரையிலான 7 மாதங்க ளுக்குள் நெற் செய்கைக்குரிய பசளை விநியோகம் 17 சதவிதத்தி னால் வீழ்ச்சி அடைந்தது. 1981 செப்டம்பர் 18 அன்று பசளை களின் விலை மேலும் 30 சதவிதத் தினால் அதிகரித்தன. எதிர்வரும்

மாதங்களில் நெற் செய்கையில் பசளைப் பாவனையை அதிகரித்த விலைகள் எவ்வாறு பாதிக்கப் போகின்றன என்பதனை உள்ளிப் பிப்பாக அவதானித்து ஆராய வேண்டி உள்ளது.

நெற் செய்கையில் பசளைப் பாவனை, பசளை விலை, ஏனைய உள் வீடுகளின் விலை, நெல் விலை போன்ற காரணிகளின் தங்கு உள் ளன. இவ் அதிகரிப்பினைச் சமா லிக்கும் வகையில் அரசாங்கம் அதே மாதத்தில் ஒரு புசல் நெல் லின் உத்தரவாத விலையை ரூபா 50 இலிருந்து ரூபா 52.50 ஆக அதிகரித்தது. 1981 செப்டம்பரில் மீண்டும் ஒரு முறை பசளை விலை கள் அதிகரித்ததுடன் ஒரு புசல் நெல்லின் உத்தரவாத விலையும் ரூபா 57/50 ஆக அதிகரிக்கப்பட்ட து. எனினும், நெல் உத்தரவாத விலைத் திட்டத்தை விடவும் ஒரு புசல் நெல்லின் விலை பகிரங்க சத்

தையில் 30—70 சதவிதம் அள விற்கு அதிகரித்தது.

நெல் விலை அதிகரித்த போதி லும் ஏனைய உள்ளீடுகளின் செல வும் (விசேடமாக உழவு இயந்திர ம், எருமைகள், உழைப்புக் கட்ட ணங்கள், விதை நெல்) அதிகரித் தன. பசளை விலையில் மேலும் ஒரு அதிகரிப்பு நெல் விளைவிப்பவர்க லின் இலாப எல்லைவின் வீழ்ச் சிக்கு வழிவகுக்கலாம்; இதன் விளைவாக நெல் உற்பத்தி வீழ்ச்சி அடையலாம். தற்போது நெற் செய்கை மேற்கொள்ளப்படுகின்ற நிலப்பரப்பில் ஏறக்குறைய 80—85 சதவிதம் விருத்தி செய்யப்பட்ட, பெருமளவிற்கு பசளையுடன் ஒத் துச் செய்கின்ற விதைநெல் பானிக் கப்படுகிற பகுதிகளாக இருப்பத னால் பசளை உபயோகத்தில் ஏற்படு கின்ற மாற்றங்கள் நெல் உற்பத்தி மட்டத்தின் மீது நொடியான விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளது.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கடன்கள்

சர்வதேச நாணய நிதி ஒரு பெரிய கடன் (குறிப்பாக சென்யதி நிலுவை ஆதரவுக்காக) எந்த அரசாங்கத்துக்கு வழங்கினாலும் அது குறித்து எப்பொழுதும் அச்சங்கள் எழுவது இயல்பாகியுள்ளது. ஆனால், அந்தக்கடன் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் வலாந்நிலையே மிகப் பெரியதாயிருக்கும் போது, அந்த அளவுக்குப் பெரிய சர்ச்சை நடைபெறவேண்டும். இந்தியா தனது 500 கோடி விசேஷ எடுப்பு உரிமைகள் (எஸ். டி.ஆர்.) விரிவாக்கிய கட்டளைப்பெறப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்திய 1981ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் இப்படித் தான் நடந்தது. இக்கடன் நவம்பர் மாதத்தில் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நிர்வாக சபையால் இறுதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. சர்வதேச நாணய நிதியம் விரிவாக்கிய நிதியணிப்புச் செய்வதாயிருந்தால், சவில்லிதாராயான நிபந்தனைகளும், பணிப்புரைகளும் நிலையாகச் சேர்க்கப்படுகின்றன. இவ்விஷயத்தில் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கருத்து என்னவென்றால், நடவடிக்கைகளின் பட்டியலொன்றைத் தயாரிக்க அது முயல்வின்றது. இந்நடவடிக்கைகள் மூலம் கடன் வாங்குபவர் தனது நிதி வலுவை மீண்டும் பெற்று, அக்கட்டளைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் நிலையை எய்துவார் என்பதாகும். ஆனால் "நிபந்தனைத் தன்மை" பொருந்திய இந்தச் சாத்துதான் மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்குள்ளே மிக உயர்ந்த ஆட்சேபணையை எழுப்பியுள்ளது. சர்வதேச நாணய நிதியம் படுகடனாளிகள் மீது தனது சொந்தத் தாராளமணப் பாண்மையற்ற—கட்டுப்பாட்டு சந்தை இலட்சியவாதத்தைத் துணிக்க முயன்றுவருகிறதென அந்நாடுகளைச் சேர்ந்த கண்டனவாதிகள் இடையறாது குற்றஞ்சாட்டியுள்ளனர். ஜகந்நாத் துபாஷி "இந்தியா டே" என்னும் சஞ்சிகையில் இந்த நிபந்தனைகளைச் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் "பத்துக் கட்டளைகள்" (பெட்டிச் செய்தியைப் பார்க்கவும்) என்று வர்ணித்துள்ளார்.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை, 1966ம் வருடத்தில் ரூபாவின் மதிப்பிறக்கத்தைப் பற்றிய அவ்வளவு மகிழ்ச்சியூட்டாத நினைவுகள் இருக்கவில்லை; ஆனால், மிகச் சமீபத்தில் ஜமெய்க்கா, தான்லாவியா பற்றிய சர்ச்சைக்கிடமான விஷயங்கள் இருந்தன. ஜமெய்க்கா நாடு சென்யதி நிலுவைக் கஷ்டங்களால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்த போது, சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் உதவியை நாடியது. ஆனால், கட்டுக்கோப்பில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற மிகக் கடுமையான கோரிக்கைகளை இந்நாடு எதிர்நோக்கவேண்டியிருந்தது. மைக்கேல் மான்லீயின் அரசாங்கம் இக்கோரிக்கைகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இறுதியில் 1980ம் ஆண்டில் அரசாங்கம் மாறியது. பின்னர், ஜமெய்க்காவுக்கு நிலைமையைச் சமாளிப்பது சுலபமாகிவிட்டது. அதன் நிபந்தனைகளைத் தளர்த்துவதற்கு சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் இணக்கத்தைப் பெறத்தாம் எவ்வாறு முயன்றார் என்பதை விவரித்த மான்லீ, என்னவந்தாலும் சரியெனத் துணிந்து கூறியதாவது: "சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பரிசார முறைகள் அபிவிருத்தியடைந்த முதலாளித்துவ பொருளாதாரங்களால் அவற்றிற்கென்றே தயாரிக்கப்பட்டவையாகும்; அபிவிருத்தியடைந்து வரும் எத்தகைய பொருளாதாரங்களுக்கும் அவை பொருந்தா வென்பதை நாம் தெரிவாக உணர்ந்திருந்தோம்; ஓர் அனுகூலமான பொருளாதாரப் பலப்பலன் ஏற்படும் என்பதற்குரிய எந்த உண்மையான தோற்றமுமின்றியும், மக்கள் அனுபவிக்கும் இன்னல்களைத் தணிப்பதற்கான சமூகசேமநல ஏற்பாடுகளுக்குத் தகுந்த தோர் அத்தவாசாயில்லாமலும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நிபந்தனைத்தன்மையால் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் ஒரு சமுதாயத்தின் மீது துணிக்கப்படும் கடும்துன்பங்கள் தாங்கப்படுகின்றன; சர்வதேச நாணய நிதியத்தின்

அங்கீகாரத்துடன் சர்வதேச வந்தக வங்கி ஸ்தாபனங்கள் சர்வதேச நாணய நிதியம் வழங்கிய நிதிகளைக் குறை நிரப்பு செய்யும் என்ற எண்ணம் ஒரு தவறான வாதமாகும்; சர்வதேச நாணய நிதி குறித்த காலங்களில் சோதனைகளைச் சமாளிக்கத் தவறுவதன் விளைவாக, ஒரு தண்டனையாக அந்நியச் செலாவணியில் ஒரு பகுதியை வழங்காமல் வைத்துக்கொள்ளும் செயல், எந்த நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் சர்வதேச நாணய நிதியம் தொடர்பு கொண்டதோ அந்த அந்நியச் செலாவணி நிலைமையைக் குறித்த நாட்டில் மோசமாக்கிவிடுகின்றது!" அதே சமயத்தில் தான்லாவியா அதே போன்ற ஒரு கட்டளைச் சர்வதேச நாணய நிதியத்திடமிருந்து பெற முயன்று தோல்வியடைந்தது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் நிபந்தனைத்தன்மையை நிராகரித்துவிட்ட தான்லாவிய ஜனாதிபதி ஹேரேரி கூறினார்: "ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு பாய்ப்பரை—கட்டுப்பாட்டு சந்தைப் பரிகாரம் இருக்கிறதென்ற காரணத்துக்காகவும், எங்களுடைய நிலையின் தகுதியைப் பொருட்படுத்தாமலும், தனது நாணயத்தின் மதிப்பைக் குறைக்க தான்லாவியா தயாராயில்லை. அலங்கிருதப் பூச்சுகளைவிட கொயிலு மருந்தை (குவிளின்) அல்லது உயிரினங்களை காப்பாண்ட பஸ்களை இறக்குமதி செய்வதை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கத்தைக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் மூலம் இறக்குமதிகளைக் கட்டுப்படுத்தத் தனக்குள்ள உரிமையைத் துறந்துவிட தான்லாவியா தயாராயில்லை. "ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஆரம்ப கல்வியும், எங்கள் மக்களெல்லோருக்கும் ஆதார மருந்துகளும் சிறிதளவு சுத்தமான நீரும் வழங்குவதற்கான எமது தேசிய முயற்சியைக் கைவிட எனது அரசாங்கம் தயாராயில்லை. எங்களுடைய தேசிய செலவினங்கள் வெட்டப்பட வேண்டியிருக்கலாம்.

ஆனால், அந்த வெட்டுகள் அரசாங்க சேவைகள் மீது விழுவினால்தான் அல்லது தனிப்பட்ட செலவினங்கள் மீது விழுவினால்தான் என்பதை நாங்கள் முடிவு செய்வோம். நாணயக் கொள்கையில் மாத்திரம் நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டு, பரம ஏழைகள் மீதும் குறைந்த அளவுக்கு வறியோராக உள்ளவர்கள் மீதும் அது ஏற்படுத்தக் கூடிய விளைவைப் பொருட்படுத்தாமல், பண வீக்கத்தையும் பொருள் தட்டுப்பாடுகளையும் சமாளிக்கவும் நாங்கள் தயாராயில்லை.

“எக்களுடைய விலைக்கட்டுப்பாடு இயந்திரம் உதகத்திலேயே அதிக பயனுறுகியாய்ந்ததாக இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால், விலைக்கட்டுப்பாட்டை நாங்கள் கைவிட மாட்டோம்; அதை அதிக நிறமையாகக் காரியப்படுத்துவதற்கு மட்டுமே நாங்கள் மிரயாசைப்படுவோம்.”

“இந்தியா டிடெ” எனும் சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்டுள்ள முடிவு இந்தியாவுக்கு 500 கோடி. எஸ். டி. ஆர். கடன் வழங்குவதற்குச் சர்வதேச நாணய நிதியம் விதித்த நிபந்தனைகளுக்கு இணங்கி விட்டவர்களின் கருத்தைச் சேர்ந்ததாகச் சுருக்கிக் கூறுகிறது: “சர்வதேச நாணய நிதியம் வழக்கியுள்ள கடன் நத்தாருக்காக படாபென்று வந்து சேர்ந்துவிட ஒரு நன்கொடைப் பொதியல்லவேன் பது வெளிப்படல. ஆனால், அது தேச மக்களைப் பயமுறுத்தவேண்டிய ஒரு கடித வெடிருண்டுமல்ல. இந்தியா, ஜெமெய்க்காவோ அல்லது தான்லானியாவோ அல்ல—தான் சொல்வதைச் சொல்லிச் சாதித்துக்கொள்ள முடியாதிருப்பதற்கு அது சிறிய நாடோ சக்தியற்ற நாடோ அல்ல. பயப்படுவதற்குக் காரணமிருந்தால், அது அதன் சொந்த எல்லைகளுக்குள்ளேயே, அதன் வாக்குவன் மையின் தேய்ந்த சாடுகளிலேயே, அதன் கொள்கைகளின் குழம்பிய சிந்தனையிலேயே இருக்கிறது. சர்வதேச நாணய நிதியம் வழக்கியுள்ள கடன் ஏதாவது செய்கிறதென்றால், விஷயங்களைச் சரிப்படுத்திக்கொள்ள அது குறுகிய அவகாசம் அளிக்கின்றது. அது பயங்கரமான பொறுப்புகளையும் விதிக்கின்றது. ஏனென்றால், காலம்வேகமாக ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது, நேரத்தைப் பிடித்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லையானால், இன்னொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமற்போகலாம்.”

சர்வதேச நாணய நிதியத்துக்கும் இந்திய அரசாங்கத்துக்கும் மிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய விவரங்கள் அக்டோபர் 16 ஆம் திகதிய சென்னை “ஹிந்து” பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டன.

“இந்தியாவில் பொருளாதார முடிவுகள் செய்வதன் மீது நிர்ணயித்ததைப் பிரயோகிக்கக் கூடிய முக்கியமான, தன்மையில் புதிய தான ஒரு மூலம்” என்ற எண்ணம் முதல் வாசிப்பில் எழுவதாக “ஹிந்து” பத்திரிகை கருத்துத் தெரிவித்தது. “இந்தியாவின் கடப்பாடுமே சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் மதிப்பீடும் “ஹிந்து” பத்திரிகையின் அக்டோபர் 19, 20, 21ம் திகதிய இதழ்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டன. “ஹிந்து” பத்திரிகையின் திருப்பர் குறித்த கட்டுப்படுத்தும் செயற்பாட்டுச் சரத்துக்களை நிரல்படுத்தி, விமர்சித்ததாவது: இந்தியா நாடிய “கட்டுக்கோப்பைச் சீராக்கல்” கடன் வகை சம்பந்தமாகச் சர்வதேச நாணய நிதியம் விதித்த நிபந்தனைகளின் தன்மை பல சமூக—பொருளாதாரக் கொள்கைகளிலும், மாறிகளிலும் உச்சவாய்புகளிலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கடன் வாங்கும் அரசாங்கம்—எழுத்தில்—இவற்றை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கின்றது.”

ஒப்பந்தத்தில் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் ஒரு புறமிருக்க, இது போன்ற துண்மையான பிரச்சினைகளில் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டிய அந்தரங்கத்தன்மையின் அளவு பற்றிக் கேள்விகள் எழுதுள்ளன. அக்கேள்விகள் பொது மக்களுக்கு ஜீவாதார சிந்தனை யுள்ளனவாகவும் இருக்கின்றன. “ஹிந்து” பத்திரிகை அம்பலப்படுத்திய விஷயங்கள் விவாதிப்பதற்கும் பாராளுமன்றத்துக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் “வெடி மருந்துகளை” வழங்கின. இந்த முக்கியமான பிரச்சினை பற்றிப் பொது மக்கள் தாங்கள் எதிர்பார்த்ததை விட அதிகமானாவற்றை அறிந்து கொண்டனர்.

முழு ஒப்பந்தத்தின் விவரங்களும் 69 பக்கங்களைக் கொண்ட நெருக்கமாகத் தட்டச்செழுத்துக்களில் அடிக்கப்பட்ட ஓர் ஆவணத்தில் அடங்கியிருந்தன. இதைச் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் 22 நிர்வாகப் பணிப்பாளர்களில் ஒருவர் “ஹிந்து” பத்திரிகையின் வாஷிங்டன் திருபுக்கு வழங்கினார். “கடன் வழங்குக்குக் கேடு விளைவிப்பதற்காக இதன் அந்தரங்கத்தன்மை பற்றிய விதியை நான் மீறவில்லை. ஆனால், எந்த நாளும் இந்த அளவிலும் பரிமாணத்திலும் நடத்தும் ஒரு பேரம் அந்நாட்டின் பாராளுமன்றத்தாலும் பத்திரிகைகளாலும் பொது மக்களாலும் பூரணமாக விவாதித்துத் தெரியப்படு

(மிகுதி 27ம் பக்கம்)

ச. நா. நிதியின் யத்துக் கட்டள்கள்

1. ஏற்றுமதி உடன்கு ஊறுவிளைவிக்கும் வரை நீ ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும்.
2. இறக்குமதி உடன்குத் தீங்கு விளைத்தாலும் கூட நீ இறக்குமதி செய்ய வேண்டும்.
3. நீ பணத்தை அச்சிடக் கூடாது.
4. நீ வரிக்களைக் குறைக்க வேண்டும்.
5. நீ பொய்க்கணக்குகளைக் காட்டாமல் உன்னுடைய வரவுசெலவுகளைச் சமநிலைப்படுத்து.
6. பெரும் வந்தக ஸ்தாபனங்களையும் பல் தேசிய ஸ்தாபனங்களையும் நீ அன்புடன் நோக்க வேண்டும்.
7. அரசாங்கத் துறைமீது நீ இரக்கம் காட்டலாகாது.
8. வேலை நிறுத்தங்களையோ அல்லது அதவகடப்புகளையோ நீ அனுமதிக்கக் கூடாது.
9. உதவி மான்யங்களை நீ குறைக்க வேண்டும்.
10. ஆண்டவறமும்—எஸ். டி. ஆரும்—உனது மொத்தத் தேசிய பொருளாக்கத்தை ஆசீர்வதிக்கட்டும், ஆமென்.

இலங்கைத் தேயிலையும் சர்வதேச சந்தையும்

1981ம் ஆண்டு முடிவுறும்போது இலங்கையின் தேயிலைச் சந்தையில் ஆரோக்கியமான போக்குகள் அலாதாவிற்கப்பட்டன. இந்த அம்சத்துக்கு உதவிய மிக முக்கியமான காரணிகளிடையே காணப்பட்டவை: ஏற்றுமதித் தீர்வை குறைக்கப்பட்டமை; இறுக்கமாகி வந்த உலக விலைச்சல் நிலைமை; உள் நாட்டு உற்பத்தி அதிகரிப்பு; ஈரான நாடு நியாயமான அளவுக்கு உறுதியாகச் செயலாற்றத் தொடங்கியமை; ஈராக் உற்பத்தியையும் எல்லைகளையும் அதிகரித்து வந்தமை; சோவியத் ரஷ்யா கொழும்பின் தேயிலை நிலையத்தில் செயற்பட்டு இலாபகரமான மட்டங்களில் விலைகளை விற்பப்படுத்த உதவியமை.

1980ஆம் ஆண்டு முடிவில், ஏற்றுமதித் துறையில் தேயிலைக் கைத்தொழிலின் முக்கியத்துவம் கடந்த 15 வருட காலத்தில் பெருமளவில் குன்றிவிட்டதாகத் தென்றியது. 1965ம் ஆண்டில், தேயிலை ஏற்றுமதிகள் மொத்த ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியத்தில் ஏறக்குறைய 70 சதவிகிதத்தைப் பிரதிபலித்தன. ஆரம்பத்திலிருந்த முதன்மையான நிலை அதற்கும் பின்பு போளவில் மாறிவிட்ட போதிலும், தேயிலைக் கைத்தொழில் இன்னும் எக்களுக்கு அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித்தரும் பிரதான கைத்தொழிலாக இருந்து வருகிறது. எக்களுடைய மொத்த ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியத்தில் இது 36 சதவிகிதத்துக்குப் பொறுப்பாயிருக்கிறது.

எனினும், 1981ம் ஆண்டில் நிலைமை சற்றே மாறிவிட்டது. ஆண்டின் முதல் பதினொரு மாதங்களில் நடைபெற்ற உற்பத்தி 1980ஆம் ஆண்டின் உற்பத்தியை விட சுமார் 2 கோடி கிலோ கிராம் அதிகமாகும்; எனினும், 1981ம் ஆண்டில் மொத்த விற்பனைகளின் சராசரிகள் 1980ம் ஆண்டை விட சற்றே குறைவாயிருந்தன. ஏறக்குறைய அக்டோபர் மாதம் வரை கிடைத்த பிரதான உற்பத்தி நாடு

களின் விலைச்சல் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து இலங்கையின் உற்பத்தி அதிகரித்திருந்த போதிலும், இந்தியா, கென்யா போன்ற மற்றும் பிரதான உற்பத்தி நாடுகளின் உற்பத்தி அந்நாடுகளின் முந்திய வருட உற்பத்தியை விட குறைந்து விட்டது.

எனினும், சர்வதேச தேயிலைச் சந்தையில் இலங்கையின் நிலை பல வருடங்களாக வீழ்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. 1967ம் ஆண்டில் முழு உலக ஏற்றுமதிகளில் இலங்கை வகித்த மொத்தப் பங்கான 35 சதவிகிதம் 1980ம் ஆண்டில் 25 சதவிகிதத்துக்குக் கீழே போய்விட்டது.

1980ம் ஆண்டு முடிவு வரை ஏற்றுமதிகள் குறைந்து வரும் போக்கு காணப்பட்டதை முன்னிட்டு, 1981ம் ஆண்டு விற்பனையாளரின் நம்பிக்கைகளைப் பெருக்கி விட்டதாகத் தொன்றுகிறது. இந்த அசாதாரணமான நிலைமை பற்றி எக்களுடைய பிரபல தூதர்களில் ஒருவர் விமர்சிப்பது போல, “சந்தையில் ஒரு திடீர்த் திருப்பம் ஏற்பட்டு, பி. ஏ. பி. ரகங்கள் கிலோ 10-00 ரூபா அளவில் விற்பனையாளர்கள் உற்பத்திச் செலவுக்கு வெகு கீழே வீழ்ச்சியடைந்தன. இந்நிலைமை சிறிது காலம் வரை நீடித்தது. கைத்தொழிலுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை பற்றி விற்பனையாளர்கள் திகிலடைந்தனர். பல வருடங்களாக இச்சந்தையின் முக்கிய ஆதாரமாக இருந்து வந்த ஈராக் இக்காலத்தில் குறைந்த மட்டங்களில் செயற்பட்டது. எனினும், உலக விலைச்சல் நிலை இந்நிலைமையை முடிவுக்குக் கொண்டு வரும் காரணியாகி, அடிமட்டத்திலிருந்து இச்சந்தையை உயர்ந்த உதவியது. விலைச்சல் நிலை அபிவிருத்தியடைந்துவிடும்; அப்பொழுது தக்களுடைய கையிருப்புகளை நிறைவாக்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையில் பிரதான கொள்வனவாளர்கள் ‘காத்திருந்து பார்ப்போம்’ கொள்கையைக் கைக்

கொண்டு வந்தனர் ஆனால், நிலைமை அப்படியிருக்கவில்லை. ஆண்டின் பிற்பகுதியில் உலகெங்கும் அநேக கொள்வனவாளர்கள் தக்களுடைய கையிருப்புகளை நிறைவு செய்து கொண்டிருப்பதாகத் தென்றியது; விலைகள் உறுதியாக மேலேறின, ஈராக் நாடும் படிப்படியாகத் தனது கொள்வனவு அளவுகளை அதிகரித்தது. ஈரானுக்குக் கப்பலேற்றுவோர் ஒப்பியல் ரீதியாக நீண்ட காலம் சோம்பிக்கிடந்த பின் உயர் தேயிலை ரகங்கள் மீது உரமாக ஏலம் கேட்டனர். இங்கு, சிறந்த ‘ரிப்பி’ தேயிலை ரகங்கள் மிக்கத்தக்க அளவுக்குக் கிராக்கியாயிருந்தன. இலங்கை ஏற்றுமதி வந்தளிகள் சரியாவினிருந்து ஒரு கணிசமான கேள்விப் பந்திரத்தைப் பெற்றனர். எனவே, ஈராக் தற்போதைய கொள்வனவு அளவுகளைத் தொடர்ந்து வைத்திருக்க வேண்டும், குறிப்பாகச் சிற்றிலைத் தேயிலை ரகங்களின் நடப்பு விலை மட்டங்கள் வருட முடிவு வரை நீடிப்பது சாத்தியம்.”

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)
வதற்குரியது என்று நான் தான் உடம்பட்டிதே அதற்கு ஒரே காரணம்” என்று அவர் விளக்கக்கூறினார்.

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் இவ்வகையான ஆவணங்கள் வழக்கமாகப் பாமரகசியமாக வைக்கப்படுகின்றன. எனினும், ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்த ஆவணத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க தீர்ப்புத் திக்கப்பட்டது. இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில், இக்காலிய அரசாங்கம் இது பற்றிய தகவல்கள் முன்கூட்டியே வெளியாகிவிட்டதனால் தர்ம சங்கடமான விவரங்களை வெளியிட வேண்டிய கட்டாயத்துக்குள்ளாயிற்று.

கொழும்பு மாநகரில் வியாபார நிலையக்கட்டடங்களுக்கான

கிராக்கி - ஒரு மதிப்பீட்டு ஆய்வு

- எம். டி. ஜே. மெண்டிஸ்

பின்னணி

இலங்கையில் கடந்த மூன்று வருடங்களில், நகர அபிவிருத்திக்கு மிகப் பெருமளவில் புத்தூக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நகர அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு அரசாங்க முதலீடுகளை ஒதுக்குதல், நகரப்புறங்களின் வளர்ச்சியை கவனமாகத் திட்டமிட்டு வருத்தல் என்பன இப்போது தேசிய அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் பிரதான அம்சங்கள் ஆகிவிட்டன. அரசாங்கம் மேற்கொண்டுவரும் மூன்று பிரதான பெருந்திட்டங்களில் இரண்டு நகரப்புற அபிவிருத்தி சார்ந்தவையாகும். "சுதந்திர வர்த்தக வலயம்," "நகரப்புற புனர்நிர்மாணமும் விடமைப்பும்" ஆகிய இரண்டுமே இவையாகும். இதற்கு முன்னர் எந்தக் காலக் கட்டத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு இப்போது நகரப்புற வளர்ச்சியில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

பட்டினம் பிரதேசத்தைச் சற்று முன்னேற்றம் அடையச் செய்யும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் அல்லது பட்டினத்தில் சில கட்டடங்களை நிர்மாணிக்க ஏற்பாடு செய்தல் ஆகியனவே வழமையான நகரப்புற அபிவிருத்தி என்ற வகையில் இது வரை காலமும் நோக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இப்போது தேல்லாம், போதிய இடவசதி, அழகு, சூழலின் இயற்கை வளப்பு என்பனவற்றை உறுதி செய்து கொள்ளும் வகையில் பட்டினங்களிலும், நகரங்களிலும் நிலங்களை ஒழுங்கு முறையில், சீரான அமைப்பில் பயன்படுத்துவதே நகர அபிவிருத்தி என்ற அளவுக்கு நோக்கு மாற்றம் அடைந்துள்ளது.

"பட்டின விருத்தி" என்ற நிலை, 1978ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் நகர அபிவிருத்தி அதிகார சபை தோற்றுவிக்கப்பட்டது எனவே "ஒன்றிணைக்கப்பட்ட நகர அபிவிருத்தி" என்ற அளவுக்கு மாற்றம் பெற்றது. 1978 ஆண்டின் 41ம் இலக்க நகர அபிவிருத்தி அதிகார சபைச் சட்டத்தின் பிரகாரமே

பிரஸ்தாப சபை நிறுவப்பட்டது. (1) சபையின் தோற்றத்தோடு ஏற்பட்ட மாற்றம், "நகர அபிவிருத்தி"க்கும் அபிவிருத்திக் கட்டுப்பாட்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவ்வாறான கோட்பாட்டு அம்சங்கள், இலங்கையின் அபிவிருத்திச் செயல்முறையில் புதிய சகாப்தம் உதயமாவதை உறுதி செய்தன. திட்டவியலாளர்கள் இனிமேல் நகரப்புற, கிராமப்புற அபிவிருத்திகளை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாகி, கிராமங்களினதும், நகரங்களினதும் — மொத்தத்தில் தேசத்தினதும்—நலன்கருதி தமது திட்டங்களை வகுப்பதற்கு இந்த மாற்றம் நிர்ப்பந்தத்தை உண்டாக்கி உள்ளது.

ஆய்வறிக்கையின் நோக்கமும் விச்சு எல்லையும்

முன்னர் குறிப்பிட்டது போல, நகர அபிவிருத்திக்குத் தீவிர ஊக்கம் அளிக்கத் தொடங்கிய மூன்று வருட காலத்தின் பின்னர் அதன் இயக்கம் குறித்து ஆராய்வது தக்க நேரத்தில் அமைந்ததும், மிகப் பொருத்தமானதும் ஆகும். எனவே, இந்த அறிக்கையின் முக்கிய நோக்கம் என்னவெனில் நகர அபிவிருத்தி சம்பந்தமான சில முக்கிய விஷயங்களை அலசி ஆராய்ந்து அதன் முன்னேற்றத்துக்கு உதவுவதே ஆகும். நகரச் சொத்துச் சந்தை நிலை குறித்து இப்போதுள்ள நிலைமை என்ற அம்சம் இந்த அறிக்கையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆய்வறிக்கையில் வர்த்தகக் கட்டடங்கள் குறித்து மட்டுமே ஆராயப்பட்டுள்ளது; முழு உடைமைகள் பற்றியதுமல்ல. அலுவலகங்கள், வர்த்தக நிலையங்கள், களஞ்சியங்கள் என்பன கொழும்பில் அமைந்துள்ள கட்டடங்கள் சம்பந்தமாகவே இங்கு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கூறப்பட்ட வகைகளைச் சேர்ந்த நிலையங்களுக்கான கட்டடங்களுக்கு உள்ள கிராக்கியும், அவை கிடைக்கும் சாத்தியமும் தரை வசதியின் அடிப்படையில் இங்கு ஆராயப்பட்டுள்ளது. பிரஸ்தாப கட்டடங்களின் வாடகை, அவற்றை நிர்மாணிப்பதற்கான முதலீடு என்பன குறித்து இந்த அறிக்கையில் ஆராயப்படவில்லை.

ஆய்வின் படிமுறை

தினசரிப் பத்திரிகைகளில் வியாபார நிலையக் கட்டடங்கள், அவற்றை நிர்மாணிக்கப் பொருத்தமான காணிகள் ஆகிய இரண்டும் சம்பந்தமான "தேவை" "பாவனைக்கு" என்று வெளிவந்த விளம்பரங்களை ஆராய்ந்து மதிப்பீடு செய்வதே இந்த ஆய்வின் படிமுறையாக இருந்தது.

'டெய்லி நியூஸ்,' 'சன்,' 'சன்டே ஒப்சர்வர்,' 'லீக்கென்ட்' ஆகிய பத்திரிகைகளே இந்த ஆய்வுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டன. (ஆகிலும் பத்திரிகைகளில் இவை நான் குறிமே விநியோகம் முன்னணிவகை கின்றன)

1981 மே 12ம் திகதி தொடக்கம் 1981 ஜூலை 12ம் திகதி வரை, இரு நாட்களும் உட்பட மொத்தம் 62 நாட்களுக்கு (அதாவது இரண்டு மாதங்களுக்கு) இந்த ஆய்வு நடத்தப்பட்டது.

ஆய்வின் போது பின்வரும் அம்சங்கள் கவனத்துக்கு எடுக்கப்பட்டன:

(1) மீண்டும் மீண்டும் வெளிவந்த விளம்பரங்கள் ஒரு முறை மட்டுமே கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டன.

(11) விளம்பரங்களில் அலுவலக இடவசதி தேவையென்றே அல்லது வாடகைக்கு உண்டு என்றே தெரிவிக்கப்பட்டதோடு வேறு தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்த வேண்டியது அல்லது பயன்படுத்தக் கூடியது என்றே அறிவிக்கப்பட்டிருந்த விளம்பரங்களில் அலுவலக இடவசதி மட்டுமே மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப்பட்டது.

(111) அலுவலகங்களை அல்லது வர்த்தக நிலையங்களை நடத்துவதற்கும் பொருத்தமான வீடுகள் இருப்பதாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட போது, அவற்றின் அறைகளின் எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டே தரைப் பரப்பு கணக்கிடப்பட்டது. பயன்படக்கூடிய தரைப் பரப்புகளை 'தேவை' 'பாவனைக்கு' ஆகிய விளம்பரங்களில் இருந்து விரிவுபடுத்தி ஆராய்தல்

மொத்தம் 62 நாட்களில் வெளிவந்த தினசரி விளம்பரங்கள் கவனமாகப் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. இவற்றில் 51 நாட்களில் மட்டுமே வியாபார நிலைய இடங்கள் குறித்து விளம்பரங்கள் வெளிவந்தன.

வியாபாரத் தேவைகளுக்கான இடங்கள் சம்பந்தமான 'தேவை,' 'பாவனைக்கு' ஆகிய விவரங்களைப் பரிசீலனை செய்யும் போது வியாபார நிலையங்களுக்கான தரைப் பரப்பு வசதி கொழும்பு நகரில் பெருமளவில் இருப்பது தெரிய வருகிறது. ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட இரண்டு மாதங்களில் மட்டும் சுமார் மூன்றரை லட்சம் சதுர அடி தரைப்பரப்பு வசதி பாவனைக்குத் தயாராக இருப்பதாக விளம்பரமாயிற்று.

அலுவலகங்களுக்கான தரைப் பரப்பு வசதி தேவைக்கு அதிகமாக இருப்பதை இந்த விவரங்களிலிருந்து மதிப்பிடக்கூடியதாக உள்ளது. தமது சொத்தை வீருத்தி செய்து கொள்பவர்கள் வர்த்தக, களஞ்சிய வசதிகளைச் செய்வதைவிட அலுவலக இட வசதிகளைச் செய்வதிலேயே அதிகம் முதலீடு செய்துள்ளார்கள் என்பதும் அதே அட்டவணையில் இருந்து தெரிய வருகிறது.

மே, ஜூன் ஜூலை ஆகிய வெவ்வேறு மாதங்களுக்கான விவரங்களை அட்டவணைப்படுத்திப் பார்த்தோம். அலுவலகங்களுக்கான தரை வசதியைப் பொறுத்தமட்டில், நாளாந்த சராசரி அடிப்படையில் கணக்கிட்டபோது, ஒவ்வொரு மாதத்திலும் 5,000 அடி

களுக்கு மேல் இடவசதி இருந்ததைக் காணமுடிந்தது. அலுவலகங்கள், வர்த்தக நிலையங்கள், களஞ்சிய சாலைகள் ஆகியவற்றுக்கான இடவசதித் தேவை மே மாதத்தில் அதிகமாக இருந்து, ஜூன் மாதத்தில் சற்றுக் குறைந்து, ஜூலை மாதத்தில் மேலும் குறைந்தது. அதாவது இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட காலத்தில் இடவசதிக்கான தேவை குறைந்துகொண்டு போகக் காணப்பட்டது. இடவசதி தாராளமாகக் கிடைத்த காரணத்தினாலும் "தேவை" விளம்பரங்களை வெளியிட வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போயிருக்கக்கூடும். வியாபாரத் தேவைகளுக்குப் பயன்படக் கூடிய தரைப் பரப்புகள் பற்றி வெளிவந்த 'தேவை' 'பாவனைக்கு' விளம்பரங்களில் தெரிவிக்கப்பட்ட தரைகள் அமைந்த இட அமைவுகள்

வியாபாரத் தேவைகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய 'தேவை,' 'பாவனைக்கு' விளம்பரங்களில் தெரிவிக்கப்பட்ட தரை வசதிகள் அமைந்துள்ள இடங்களை நபால் வலய வாரியாக பரிசீலனை செய்துபார்த்தால் எல்லா வலயங்களிலும், வர்த்தக நிலையங்களுக்குத் தேவையான கட்டடங்கள் தேவையை விட அதிகமாகப் பாவனைக்கு உள்ளதை அவதானிக்கலாம். கொழும்பு-2 இலும், கொழும்பு-3 இலும் தேவைக்கும் 'பாவனை'க்கும் இடையில் உள்ள இடைவெளி மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. எனினும், அந்த இரு வலயங்களிலும் வர்த்தகக் கட்டட வசதி பாவனைக்குத் தயாராக இருந்ததை விடத் தேவை அதிகமாக இருந்தது.

கொழும்பு 2, 3, 10 ஆகிய வலயங்களில் அலுவலகத் தரைவசதி அதிகரித்து வருவதையும் அறிய முடிகிறது. கொழும்பு-10இல் அலுவலகத் தரை வசதி மிகவும் கூடுதலாகக் காணப்படுவதற்கு மானி காவத்தை செயலகத்தில் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள கட்டடங்களே காரணம் ஆகும். கொழும்பு 4, 6, 7, 8 ஆகிய வலயங்களில் அலுவலகத் தரை வசதி அதிகமாகி வருவது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், கோட்டை புறக் கோட்டை வலயங்களில் இருந்து அலுவலகங்கள் குறிப்பிட்ட வல

யங்களுக்கு விஸ்தரித்துச் செல்கின்றன என்பதே ஆகும். மேலும், கொழும்பு-13, 14, 15 ஆகிய வலயங்களிலும் அலுவலகங்களுக்கான தரை வசதி அதிகரித்து வருகிறது என்றால், அலுவலகங்கள் கோட்டை, புறக்கோட்டை வலயங்களில் இருந்து கொழும்பு நகரின் எல்லாத் திசைகளுக்கும் விரிந்து செல்கின்றன என்பதே ஆகும்.

கோட்டை வலயத்தில் வியாபாரக் கட்டட வசதி மிகமிகக் குறைவாக இருப்பதையும் கவனிக்க முடிகிறது. அதே வேளை அங்கு அதற்கான தேவையும் இல்லை. இதன் உண்மை நிலையாதெனில் கோட்டைப் பகுதியில் வியாபார நிலையக் கட்டடங்கள் முழு அளவில் பாவிக்கப்படுகின்றன. அதனால் நிரம்பல் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது என்பதேயாகும்.

வியாபார நிலையங்களை நடத்த வழங்கப்பட்ட வீடுகள் பற்றிய மதிப்பீடு

ஆய்வு நடந்தப்பட்ட காலப்பகுதியில் வெளிவந்த விளம்பரங்களைக் கவனித்தபோது, முன்னர் அலுவலகப் பாவிப்புக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த 32 வீடுகளை வியாபார நிலையங்களுக்கு வாடகைக்கு வழங்க விருப்பம் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. வசிப்பிடங்களை வேறு தேவைகளுக்குப் பாவிக்கும் தன்மை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதையே இது காட்டுகிறது. இது கொழும்பு நகரில் வீட்டுத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுவதற்கு மேலும் உதவுவதாக உள்ளது.

ஆய்வு மதிப்பீடும் நகர அபிவிருத்திக் கொள்கைகளும்

வியாபார நிலையக் கட்டடங்கள் சம்பந்தமான "தேவை" "பாவனைக்கு" விளம்பரங்களை ஆய்வு மதிப்பீடு காலப் பகுதியில் குறிப்பிடத் தக்க அளவு விதத்தில் அலுவல்கள் நடைபெற்றுள்ளன. நகர அபிவிருத்திக் கொள்கையின் விளைவுகள் கடந்த மூன்று வருடங்களாக புத்துக்கம் அடைந்துள்ளன என்பதையே, அதுவும் விசேஷமாக கட்டடங்கள் விஷயத்தில் குறிப்பான முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது என்பதையே அது எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது.

அலுவலகங்களுக்கான தரை வசதியை நோக்குமிடத்து, குறைந்த தரவு விஸ்தீரணமுள்ள இடங்களே அதிகம் தேவைப்படுவதையும், அவ்வியே பெரும் எண்ணிக்கையில் பாவனைக்கு உள்ளதையும் காண முடிகிறது. கொழும்பு நகரின் பொருளாதாரத்தின், இன்னமும் சிறு வியாபாரமே பெரும் பங்கை ஆக்கிரமித்துள்ளது என்பதையே இது காட்டுகிறது. ஆகையால், மூலதன ஊக்குவிப்புக் கொள்கையில் இந்த நிலைமை பிரதிபலிக்க வேண்டும்; அதாவது வியாபார நிலையங்களுக்கான கட்டடங்களை நிர்மாணிக்கத் திட்டமிடும் போது, குறைந்த விஸ்தீரணமுள்ள தரைவசதிகளை அதிக கிராக்கி உண்டு என்பதை மனதில் வைத்து அதற்கேற்பத் திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும். கட்டடங்களை நிர்மாணிப்பதற்கான காணிக்கைப் பயன்படுத்தும் விதத்திலும் அதற்கேற்ற மாற்றங்கள் அவசியம்.

விடுகளை அலுவலகத் தரைவசதிக்குப் பாவிப்பது கண்காணிப்பு ஏதாவும் இன்றித் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே வருகிறது. அதனால் உண்மையான குடியிருப்புத் தேவைக்கான விடுகள் கிடைப்பது மேன்மேலும் அரிதாகி வருகிறது. விடுகளை அலுவலகத் தரை வசதிக்காகப் பாவிப்பதனால், அலுவலகங்களை விட

தரிக்க முடியாத கஷ்ட நிலையும் உண்டு. எனவே விடுகளை அலுவலகத் தரைவசதிக்காகப் பயன்படுத்துவதை நிறுத்துவதற்குக் காத்திரமான கொள்கை வழிமுறைகளை வகுக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

வர்த்தகத் துறைக்கான கட்டட வசதியைப் பொறுத்தமட்டில், அது நிரம்பல் நிலையை அடைந்துவிட்டது எனலாம். பிரஸ்தாய ரகக் கட்டடங்களுக்கான தேவையும் குறைவு; அதே வேளை பாவனைக்குத் தயாராக உள்ளவற்றின் எண்ணிக்கையும் குறைவு. தீவிரமான நகர அபிவிருத்திக் கொள்கை அமுலில் உள்ளபோது இப்படி ஒரு நிலைமை தோன்றியிருப்பது விரிந்திரமானதாகும். எனவே, இது குறித்து அக்கறையுடன் கவனித்து உகந்த விதத்தில் கொள்கை மாற்றம் செய்யலாம் அவசியமாகும்.

களஞ்சியங்களுக்கான தரைவசதி, தேவைக்கு மிகவும் மேலதிகமாக உள்ளது. எனவே விஸ்தீரணத்தில் கூடிய அந்தத் தரைவசதிகளை வேறு உகந்த தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்த வகை செய்யும் வழிமுறைகள் கொண்ட புதிய திட்டங்கள் வகுக்கப்படவேண்டும்.

முடிவுரை

இந்த ஆய்வின் மூலம் பெறப்பட்ட முடிவுகளைப் பின்வருமாறு

அட்டவணை இல 1

கொழும்பின் தெரிவு செய்யப்பட்ட தபால் வலயங்களில் வாடகை, காணிப் பெறுமதி ஆகியவற்றில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள்.

கொழும்பு தபால் வலயங்கள்	ஆகக்கூடிய காணிப் பெறுமதி பேர்ச் ஒன்றின் விலை		வாடகைக் கட்டணங்கள்	
	1878க்கு முன் ரூபரவில்	1979 ரூபரவில்	1978க்கு முன்	1979 (ஒவ்வொரு சதுர அடிக்கு)
1.	20,000	1,50,000	அலுவலகங்கள்	ரூ. 10/ரூ. 40
2.	8,000	50,000		
3.	10,000	80,000	ரூ. 0.50/2.00	
4.	6,000	30,000		
5.	4,000	20,000		
6.	4,000	20,000	விடுகள்	(மாதாந்தம்)
7.	10,000	80,000		
8.	4,000	25,000	ரூ. 500/ரூ. 2000-	ரூ. 5,000/25,000
9.	4,000	8,000		
10.	20,000	1,50,000	வர்த்தக நிலையங்கள்	(சதுர அடிக்கு)
11.	20,000	1,50,000		
12.	20,000	1,50,000	ரூ. 1/ரூ. 2	ரூ. 10/ரூ. 15

ஆதாரம்:

- 1979 ஏப்ரல் 20ஆம் திகதிய "டெய்லி நியூஸ்" பத்திரிகையில் பிரதான அரசாங்க மதிப்பீட்டாளர் கூறியதாக வெளிவந்த தகவல்
- "டெய்லி நியூஸ்" பத்திரிகையில் "ஏன்என்" ஆராய்ச்சிப் பிரிவு வெளியிட்ட "லூனியாச் செல்லும் காணிப் பெறுமதிகள்" என்ற தலைப்பில் வெளியான கட்டுரை.
- கட்டுரையாளரின் சொந்த அறிவு.

மனிதன் தோற்றுவிக்கும் கஷ்டங்கள்

உலகம் பொருளாதார மந்தமொன்றுக்குள் இட்டுச் செல்லப்படுகிறதா?

தற்போதிருந்து வரும் உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி — அது எதிர்வரும் மாதங்களில் மோசமடைவது நினைபம்—“இயற்கையானது” என்றே அல்லது “தவிர்க்க முடியாதது” என்றே எவ்விதத்தும் கற்பனை செய்ய முடியாது. இதைவிடச் சிறந்த இலட்சியங்களுக்குக் காட்டப்படவேண்டிய உற்சாகத்தை அமெரிக்க நிர்வாகம், 1929ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட படுமோசமான நெருக்கடிக்குள் தன் நாட்டையும் உலகின் ஏனைய யுத்திகளையும் தள்ளி விடுவதில் காட்டி வருவதாக தோன்றுகிறது. இந்த நெருக்கடி மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்டது. கடவுளின் கைக்கருவிகள் என்றே அல்லது இயற்கையினால் வளர்க்கப்பட்டவர்கள் என்றே சொல்லத் தகாத மனிதர்களால் உண்டாக்கப்பட்டது.

அமெரிக்க நிர்வாகம் பேசும் மொழி, குறைந்தபட்சம் பகிரங்கமாகவேண்டும், பொருளாதார நிகழ்ச்சிகளை இயற்கை நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சமயமாக்குகின்றது. இந்த நெருக்கடியை ஒரு “பொருளாதாரப் பருவ காலம்” தான் சம்பந்தப்படுத்தி, பொறுப்பைத் தவறியமைக்கக் கூடிய மனித மட்டத்திலிருந்து இயற்கை மட்டத்துக்கு அல்லது இயற்கையைக் கடந்த தெய்விக மட்டத்துக்குக் கூட்டுகிறது.

பருவ காலங்களின் சுழற்சியைப் போன்று அல்லது இறங்கவேண்டிய வெறும் மனித ஜீவன்களின் கட்டுப்பாட்டில்லாத “இயற்கையே போழிவுகளை”ப் போன்று, நிலையான இடைக் காலங்களில் நடைபெறும் ஒரு தவிர்க்க முடியாத சம்பவமாகப் பொருளாதார நெருக்கடியை பல அரசியல்வாதிகள் குறிப்பிடுகின்றனர். “வாந்த காலமளவில், வட்டி விகிதங்கள் வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கினிடம்” என்று அமெரிக்கத் திறைசேரி அதிகாரிகள் கூறுகின்றனர். “நாம் மாரிகாலத்தைத் தாண்ட வேண்டியிருக்கும்” என்று இலத்தீன் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த ஒரு பொருளாதார மந்திரி கூறுவது வழக்கம். எனி

‘சவுத்’ என்ற சஞ்சிகையிலிருந்து நாம் இங்கு எடுத்து வெளியிடும் இந்த அறிமுகராயக் குறிப்புகள், உலக பொருளாதார அரங்கில் தற்போது நிகழ்ந்து வரும் சதுரங்க ஆட்டத்தையும், அதன் விளைவுகள் மூன்றுவது மண்டல நாடுகளில் ஏற்படுத்தப்போகும் பேரழிவினையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. தற்போதைய உலகளாவிய பொருளாதார மந்தமும் நெருக்கடியும் விதிவசத்தாலோ அல்லது இயற்கைக் காரணிகளாலோ தோற்றுவிக்கப்பட்டவையல்ல; மாறாக இந்நெருக்கடியானது (1929-ல் முழு உலகையும் மாபெரும் பொருளாதார மந்தமொன்றுக்குள் இட்டுச் சென்ற நெருக்கடியைப் போலவே) மனிதர்களால் — வடக்கிலுள்ள மனிதர்களால் — தோற்றுவிக்கப்பட்டதொன்றாகும்.

ஹும், பூகம்பங்கள், வெள்ளப் பிரவாகங்கள் அல்லது எரிமலை வெடிப்புகள் போன்ற இயற்கைப் பேராயத்துக்கள் முன்னரே கூற முடியாதனவாகவும், தவிர்க்க முடியாதனவாகவும் இருக்கும் அதே வேளையில், பொருளாதாரப் பேரழிவுகள் ஜனங்களால்—அல்லது மிகச் சரியாகச் சொல்லத்தெனில் அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களால்—ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, வட்டி விகிதங்கள் மேலேறுவதைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கங்கள் திட்டமான நடவடிக்கைகளைத் துக்கொண்டால் மட்டுமே “அவை வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கும்.” பொருத்தமான அரசாங்கம் மறுவீக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால், தற்காலிக வர்த்தக ஒடுக்கம் ஏற்படும் “மாரிகாலத்தை” (கஷ்டகாலம்)ச் சிறப்பாகச் சமாளிக்கலாம்.

ஒரு பொருளாதார நெருக்கடியில் மனிதக் காரணியின் முக்கியத்துவம் எவ்விதத்தும் தற்போதைய வர்த்தக ஒடுக்கத்துக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமானதல்ல, வரலாறு முழுவதும், நெருக்கடிகள் விதி

யின் குறுக்கு நடவடிக்கைகளிலும் பார்க்க அரசாங்கத்தின் செயல்களாலேயே உண்டாக்கப்படுகின்றன. அமெரிக்காவில் 1893ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடிக்கு ஷேர்மன் ஷீவர் சட்டமே காரணமாக இருந்தது; 1929ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி, நியூயார்க்கிலுள்ள சமஷ்டி ரிஸர்வ் வங்கி போதிய நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியபோது பேராபத்தான பரிமாணங்களை அடைந்தது. இரண்டும் மனிதக் கட்டுப்பாட்டு எக்ஸ்சுக்குள்ளேயே இருந்தன.

நியாயத் தீர்ப்பு நான் பற்றிய பேச்சு என்னவென்று பார்ப்போம். எண்ணெய் ஏற்றுமதி செய்யாத மூன்றாம் உலகத்தின் (மூன்றாம் மண்டல நாடுகளின்) தீர்க்கப்படாத மொத்தக் கடன் 1973ம் ஆண்டுக்குப் பின் நான்கு மடங்கு அதிகரித்துள்ளது; 1980ம் ஆண்டு முடிவில் இது 37,000 கோடி அமெரிக்க டொலர்களுக்கு மேல் இருந்தது. இப்பணத்தில் கிட்டத்தட்ட 40 சதவிகிதம் நடுத்தர வருமான முள்ள மூன்றாம் உலக நாடுகள்

பட்ட கடனாகும். இந்நாடுகளால் நெருக்கடியிலிருந்து மீண்டு உயிர் வாழ முடியும். ஏனென்றால் இவை நெருக்கடியிலிருந்து மீளாமல் சீர்திருத்தால், அந்நாடுகளோடு சர்வதேச நாணய முறையும் சிறைத்துறியும், கட்டத்தட்ட 15 கோடி அமெரிக்க டொலர் கடன்கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் குறைந்த வருமானமுள்ள, மற்றும் எண்ணெய் இறக்குமதி நாடுகளுக்குத் தனி யார் வங்கிகளில் இத்தகைய அனு கூலம் இல்லை. அந்நாடுகளின் தனிப் பட்ட கடன்கள் சிறியவை. படுகட னாளிகளாயுள்ள சிறிய, பலவீன மான இத்தனை நாடுகளும் ஒன்றி னைந்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பது பொருத்தமற்ற கட்டணியாகும்.

உண்மையில், வியட்நாமில் அமெ ரிக்கா பின்பற்றிய லெடி குண்டு வீச்சுக் கொள்கையை மீண்டும் எடுத்துக் கூறுவது போலவே அது தோற்றியது. பின்னர் வெடிகுண்டு வீச்சு முந்திய மட்டங்களுக்குக் குறையும் போது நல்லெண்ணத் தைக் காட்டுவதற்காக அப்படிச் செய்யப்படுவதாக கூறப்பட்டது. கடன் கொடுக்கும் நிபந்தனைகளை அதிகரிக்க வேண்டுமென அமெ ரிக்கா கோரியது. கடன் கொடுக் கும் நிபந்தனைகள் இறுதியில் அதிகரிக்கப்படப் போவதில்லையென்ற உண்மையை மூன்றாம் உலக நாடு கள் பாராட்டுமென எதிர்பார்க்கப் பட்டது. இது எப்படியிருக்கிற தென்றால், யாரோ ஒருவரின் கழுத் தைப் பிடித்து மெதுவாகத் திரு கிக்கொண்டிருக்கும் மனிதனுக் குத் திடீரென அவன் மேல் பிரி யம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. மிகுதியை இறுக்கித் துரிதமாக அவனைக் கொல்லாதவிட அதே உதிரில் அவன் கழுத்தைத் தொடர்ந்து திருகிக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் அவன் மேல் தனக்குள்ள அன் பைக் காட்டுகிறான். ஆனால், தற் போனதைய கட்டும் நிபந்தனைகள் குரல் வரையை தெரிந்து விடும் என்பது, இடைக்கால கமிட்டியின் அறிக்கையில் ஆராயப்படக் கூட இல்லை.

எனினும், பிரச்சினையை உற்றுக் கவனித்தால், அந்த அற்புதமான நம்பிக்கையும் பற்றாது விடும். நிபந்தனைகளின் மட்டங்கள் கட்டண மூலம் மாற்றப்படுவதில்லை; ஆனால், மிகத்தந்திரமான வழிகளில் இறுக்

கப்படுகின்றன—அல்லது தளர்த்தப்படுகின்றன. இங்கு ஓர் உதவி மான்யம் வெட்டப்படுகிறது—அங்கு ஒரு செலவிடும் திட்டம் வெட்டப்படுகிறது. நிபந்தனைகளின் மட்டம் மெளனமாக ஆனால் நிச்சயமாக அதிகரிக்கிறது. இதுவே அமெரிக்காவின் கொள்கையாக இருக்கப்போகின்றது. நிபந்தனை களை விதிக்கும் நடவடிக்கை வருடாந்தக் கூட்டத்திலென்றிப் பணிப் பாளர்கள் சபை மட்டத்தில் இரகசியமாகப் புகுந்துவிடும். சர்வதேச நாணய நிதியும் வழங்கும் கடன்பள்ள பணிப்பாளர்கள் சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். அங்குதான் பிரிட்டனாலும் மேற்கு ஜெர்மனியாலும் ஆதரிக்கப்படும் சட்டம் விதிக்கப்படும்.

இவர் மாற்றமொன்று தேர்ந்தா லன்றி மற்றப்படி மூன்றாம் உலக நாடுகள் முன்னரே காணக் கூடிய எதிர்காலம் வரை தற்போதிருக் கும் ரொக்கப்பணமில்லா நிலைமை யிலேயே தொடர்ந்து இருந்து வரும் என்பது தின்னம். பண வீக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தைத் தொடர்வதற்காக, கோரிக்கை கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதே சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கொள்கையாக இருப்பதால், இதற்கிடையில் வடக்கு வர்த்தக ஒடுக்கச் சேர் தில் மேலும் ஆழமாக அமிழும். ஆனால், இந்தத் துக்கமான நிலை மைக்கு ஆண்டவனின் செயல் காரணமல்ல—மனிதர்களின் செயலே—வடக்கிலுள்ள மனிதர்களின் செயலே—காரணம்.

மூன்றாம் உலக நாடுகள் ஒன்றில் போழிணை ஏற்றுக்கொள்ள வேண் டும்; அல்லது தனது சொந்த வளைந்து கொடுக்கும் பதில் நடவடிக்கைகளை விரிவாக்க வேண்

டும். இந்தப் பதில் நடவடிக்கை வாழ்கிடனிலே அல்லது காண் குன்னிலே நடைபெறும் கூட்டங் களில் விரிவாக்கப்பட மாட்டாது. ஆனால், தற்சார்புக்கான பயனுள்ள திட்டமொன்றைப் பற்றி விவாதிக்கவும் அதை அமுல்நடத்தவும் அரசாங்கங்களிடை தகுந்த மேடை மொன்றைச் சிருஷ்டிப்பதன் மூலம் விரிவாக்கப்பட வேண்டும். தற்சார்புக்கான திட்டங்கள் ஏற்கெனவே இருந்து வருகின்றன. நாணயப் பிரச்சினைகள் பற்றிய அருஷா பிரகடனமும் தெற்கு—தெற்கு ஒத்துழைப்பு பற்றிய காரகாஸ் கூட்டத்தின் தீர்மானங்களும் போதும் என்பதற்கு மேற்பட்ட ஓர் ஆரம்ப முறையை வழங்குகின்றன.

“அன்பின் புகுபட்டல், தப்பு எங்கள் நட்சத்திரங்களில் இல்லை. ஆனால், எங்களிடமே உள்ளது.”

ஷேக்ஸ்பியரின் “ஜூலியஸ் சீஸர்.”

— அண்டர்ஸ் பெடர்மன்.

(30-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கொழும்பு-2, கொழும்பு-3 ஆகிய வலயங்களிலேயே அவை அதிகமாகச் செறிந்து வருகின்றன.

(V) கோட்டையில் வியாபார நிலையங்கள் நிரம்பல் நிலைக்கு வந்துவிட்டதாகவே தோன்றுகிறது.

(VI) வியாபார நிலையங்களாகப் பயன்படுத்தப்படும் வீடுகளின் எண்ணிக்கை நாளாந்தம் குறிப் பிடத்தக்க அளவில் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது.

சிபார்சுகள்

நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கருதிப் பின் வரும் சிபார்சுகள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

(33ம் பக்கம் பார்க்க)

யாரோ ஒருவனின் கழுத்தைப் பிடித்து மெதுவாகத் திருகிக்கொண்டிருக்கும் மனிதனுக்கு திடீரென அவன் மேல் பிரியம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. பிடியை இறுக்கி ஒரேயடியாக அவனைக் கொலை செய்துவிட்டாது ஒரே கதியில் அவன் கழுத்தைத் தொடர்ந்து திருகிக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் தன் அன்பை வெளிப்படுத்துகிறான். வடக்கின் செல்வந்த நாடுகள் சில தெற்கின் வறிய நாடுகளுடன் இப்பொழுது நிகழ்த்தி வருகிற விளையாட்டு இப்படியானதாகத்தான் தெரிகிறது.

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

(1) வியாபார நிலையங்களுக்கான பல ரகமான கட்டடங்கள் குறித்தும் நிலவும் 'தேவை' பாவனைக்கு நிலை சம்பந்தமாகத் தொடர்ந்து ஆய்வு மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும். அந்தமதிப்பீடுகளை அடிப்படையாக வைத்து, மூலதனமிடுதல், மூலவளங்களில் இருந்து, விசேஷமாகக் கட்டடப் பொருள்களில் இருந்து இயன்ற வகை அதிகளவு பயன் பெறத் தகுந்த விதத்தில் வழிகாட்டும் செயற்திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும்.

(11) பரந்த அளவிலான நகர அபிவிருத்திக் கொள்கையின் ஓர் அங்கமாக "அலுவலக அமைவிடக் கொள்கை" ஒன்று வகுக்கப்பட வேண்டும்.

(111) இனிமேல் விடுகளை அலுவலக இடவரவிடக்குப் பாவிய்பதற்குத் தடை விதிக்கப்பட வேண்டும். அதே வேளை, இப்போது அலுவலகத் தேவைக்காகப் பாவிக் கப்படும் விடுகளில் இருந்து அலுவலகங்களை அகற்றுவதற்கு கால அவகாசம் ஒன்று வழங்கவேண்டும்.

(18ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கார நடவடிக்கைகள் காலம் தாமதித்தாவது இம்முன்மொழிவுகளின் மூலம் சரிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆரம்ப, கனிபட்ட, இரண்டாந்தர, சிரோட்ட இரண்டாந்தரக் கல்வி பெருமளவிற்கு 1971 சீர்திருத்தங்களிற் போன்று மாற்றம் அடையாது உள்ளது.

பொதுக் குழுப் பாடவிதானத்தை மீண்டும் கொணர்ந்துள்ள போதிலும், முன்மொழியப்பட்டுள்ள கல்லூரி மட்டப் பாடவிதானம் பெருமளவிற்கு விரும்பத்தக்கதாகும். கலை, விஞ்ஞானம் என்ற இரு பாடவிதானத் துறைகளே இதில் உள்ளது. வர்த்தகம், அழகியற் கற்கல்கள், விவ

சாயம் என்பன இதில் இல்லை. விஞ்ஞானத் துறையில் ஆறு பாடங்கள் இருந்த போதிலும் பூகற்பவியல், வானவியல் என்பன இடம்பெறவில்லை. இதேபோன்று கலைத்துறையில் சிறுவர்களின் வாழ்க்கைக்கும் அறிவிற்கும் முக்கியம் வாய்ந்த உளவியலும், சமூகவியலும் விடப்பட்டுள்ளன. உண்மையில் ஆசிரியர்களின் கிடைப்புத் தன்மையின் அடிப்படையிலேயே இவை விடப்பட்டுள்ளன. ஒரு பாடவிதான முன்மொழிவு 5 அல்லது 10 வருடங்களுக்கு ஆக்கப்படுவதில்லை. உயர்நாப் பரீட்சைப் பாடவிதானம் கிட்டதட்ட 20 வருடங்களாக இருந்து வந்துள்ளது. நாம் உடனடியாக எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் கற்பிக்காத போதிலும் கம்பிழூட்டர் விஞ்ஞானம் உட்படப் பாடங்களைப் போதிப்பதற்குரிய முன் ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பல்கலைக்கழகங்களில் கற்பிக்கப்படுகின்ற முப்பது அல்லது நாற்பது பாடங்களுக்கு அப்பாலும் நாம் செல்லுதல் வேண்டும். அவர்கள் இதற்கு ஏற்ப முதியவற்றை ஆரம்பிக்கலாம். (எமது எந்தப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் உளவியற் துறை இல்லை). பாடவிதானத்தின் பழமை பெணுகின்ற தன்மை தொடர்பாகக் கவலைப்படவேண்டி உள்ளது. உலகம் மாற்றிக் கொண்டிருப்பின் 21 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய பகுதியில் வாழ்பவர்களுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய பாடவிதான மாற்றங்களை ஏன் செய்யாமலிவலாது?

(21ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மூன்றாவதாக, இலங்கை ஐ. நா. சபையின் ஒரு அங்கத்தவர் என்ற வகையில் மனித உரிமைகளையும், சுதந்திரங்களையும் பாதுகாத்து, விரிவுபடுத்தக் கட்டுப்பட்டுள்ள போதிலும், மனித உரிமைக்கொள்கையின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பொருளாதார, சமூக, கலாசார உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச சட்டத்தை அங்கீகரித்து ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆகையால்

மனித உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனத்தில் கல்வி உரிமைகள் தொடர்பான 26வது அத்தியாயம்தொடர்பாக தேசிய அல்லது சர்வதேசிய மட்டத்தில் பரிசீலனை எதிர்பார்ப்பதற்கு சாதாரண ஒரு குடியமணுக்கு இடமில்லை.

மேலும், கல்வித் துறைக்குள்ளாக, விசேடமாக யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் உதவியுடன் பொதுக் கல்வி வாய்ப்பு அளித்தல் தொடர்பாக வெவ்வேறு அங்கத்துவ நாடுகளிடையே செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் உண்டு. ஆறு வயதுக்கு மேற்பட்ட எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் 1980ம் ஆண்டில் ஆகக் குறைந்தது ஆறு வருட ஆரம்பக் கல்வியை அளிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும் என 1969இன் இறுதி அரைப்பாகத்தில் ஆசிய நாடுகளிடையே செய்துகொள்ளப்பட்ட கராச்சி ஒப்பந்தம் நினைவிற்கு வருகின்றது. இத்தகைய ஒப்பந்தங்களை நடைமுறைப்படுத்தவும் இலங்கை நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு சிந்திக்குமிடத்து குறைந்தது சர்வசன ஆரம்பக் கல்வியை உறுதிப்படுத்துவதற்கு வெள்ளை அறிக்கைக்கு இன்னும் பல விடயங்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும். வெள்ளை அறிக்கையில் உள்ள முன்மொழிவுகளைப் பற்றி அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து ஆரம்பக் கல்விக்கு 8 பந்திகளும், கனிபட்ட இரண்டாந்தரக் கல்விக்கு 13 பந்திகளும் சிரோட்ட இரண்டாந்தரக் கல்விக்கு 26 பந்திகளும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. விகிதாசார அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து ஆரம்ப/கனிபட்ட இரண்டாந்தரம்/சிரோட்ட இரண்டாந்தரம் என்பவற்றிற்கு இடைவிலான விகிதாசாரம் 1-2-4 ஆகும். மிகக் குறைந்தளவிற்கு இவ்விகிதாசாரம் 4-2-1 என்ற வகையில் அமைந்து ஆரம்பக் கல்வியை உறுதிப்படுத்துகின்ற முதிய முன்மொழிவுகள் இடம்பெறுமாயின் இலங்கை அடிப்படையில் எதிர்நோக்கியுள்ள கல்விப் பிரச்சனைகளுக்கு இதன் மூலம் தீர்வு கிடைக்கும் என நம்பலாம்.

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக “பொருளியல் நோக்கை” வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கியமான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக் காணப்படும் 200 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 550 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

மக்கள் வங்கி வெளியீடு

விலை ரூ. 2/25

பொருளியல் நோக்கில் சுரசரிக்கப்படுபவற்றைப் பேற்றுக் குறிப்புடன் மீள் பிரசரிக்கவோ மேற்கோள் காட்டவோ அனுமதியுண்டு.

அசோஸியேட்டட் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் ஒவ் சிலோன் லிமிட்டெட் கம்பனியாரால் கொழும்பு டி. ஆர். விஜயவர்த்தன மாவத்தையிலுள்ள லேக் ஹவுஸில் அச்சிடப்பட்டது.